

Mandag den 2. juni 2014 (D)

1

Kl. 12:00

95. møde

Mandag den 2. juni 2014 kl. 12.00

Dagsorden

1) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Anmeldelse 28.03.2014. Redegørelse givet 28.03.2014. Meddelelse om forhandling 28.03.2014).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af den fortsatte drift og udvikling af danskernes digitale ordbog ordnet.dk.
Af Alex Ahrendtsen (DF), Michael Aastrup Jensen (V) og Lars Barfoed (KF).
(Fremsættelse 28.03.2014).

3) Forhandling om redegørelse nr. R 16:

Klima-, energi- og bygningsministerens energipolitiske redegørelse 2014.
(Anmeldelse 20.05.2014. Redegørelse givet 20.05.2014. Meddelelse om forhandling 20.05.2014).

4) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om fremtidige energipolitiske initiativer.
Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Jens Joel (S), Mikkel Dencker (DF), Andreas Steenberg (RV), Per Clausen (EL), Vilum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).
(Anmeldelse 24.04.2014. Fremme 29.04.2014).

5) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til finansministeren og ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om hjælp til socialt udsatte grupper via satspuljen.
Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.
(Anmeldelse 01.04.2014. Fremme 03.04.2014. (Omtrykt)).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykker 96 af 19. maj 2014 om tilsagn om dansk støtte til Global Green Growth Institute (GGGI) tilbage.
Af Frank Aaen (EL) og Trine Mach (SF) m.fl.
(Fremsættelse 26.05.2014).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mødet er åbnet.

Økonomi- og indenrigsministeren har fremsendt til Folketinget resultatet af folkeafstemningen om den fælles patentdomstol.

Brevet vil fremgå af folketingstidende.dk (jf. nedenfor).

[Til Folketinget]

Resultatet af folkeafstemningen den 25. maj 2014 om forslag til lov om en fælles patentdomstol m.v.

På grundlag af de valgbøger, der er modtaget fra valgbestyrelserne med resultatet af afstemningen i hver af de 92 opstillingskredse i Danmark, har Danmarks Statistik på Økonomi- og Indenrigsministeriets vegne foretaget den endelige opgørelse af resultat af folkeafstemningen den 25. maj 2014 om en fælles patentdomstol m.v.

Ifølge denne opgørelse fik folkeafstemningen følgende udfald:

Gyldige Ja-stemmer: 1.386.881
Gyldige Nej-stemmer: 833.023
Ugyldige stemmer: 83.879
I alt afgivne stemmer: 2.303.783

I forhold til det samlede antal gyldige stemmer, der er opgjort til 2.219.904, er der afgivet 62,5 procent Ja-stemmer og 37,5 procent Nej-stemmer.

Stemmeprocenten, som er antallet af afgivne stemmer i forhold til det samlede antal stemmeberettigede, er opgjort til 55,85 pct.

Antal afgivne ugyldige stemmesedler udgjorde i alt 83.879, hvilket svarer til en ugyldighedsprocent på 3,64 pct. For de afgivne ugyldige stemmesedler var 77.722 blanke og 6.157 ugyldige af andre grunde.

Af de afgivne stemmer var 131.834 brevstemmer. Det svarer til en brevstemmeprocent på 5,72 pct. (i forhold til antallet af afgivne stemmer i alt, der var 2.303.783).

Resultatet er dags dato endvidere sendt til bekendtgørelse i Statstidende.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

(Anmeldelse 28.03.2014. Redegørelse givet 28.03.2014. Meddelelse om forhandling 28.03.2014).

Kl. 12:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 12:00

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Da Venstres ordfører på området, hr. Peter Juel Jensen, ikke har mulighed for at være til stede her ved denne debat, har jeg lovet at læse ordførertalen op:

Tak til ministeren for en god og grundig redegørelse til Folketinget. Ukraine har i den seneste periode fyldt rigtig meget på OSCE's dagsorden. I 2013 havde Ukraine formandskabet for OSCE. Det var et formandskab med en pragmatisk og realistisk tilgang til arbejdet, som søgte at slå bro mellem Øst og Vest trods voksende uenigheder mellem Rusland og Vesten på områder som menneskerettigheder og demokrati. Formandskabet opnåede flere vigtige resultater. For OSCE var det bl.a. væsentligt, at der blev skabt konsensus om ud nævnelser af en ny højkommisær for nationale mindretal og om forlængelsen af mandatet for OSCE's mediefrihedsrepræsentant. Det lykkedes tillige at lancere Helsinki +40-processen, der skal lede frem til en markering af 40-året for Helsinkitraktaten i 2015.

Også ved årets ministerrådsmøde i Kiev blev der opnået positive resultater. For første gang i 3 år lykkedes det at skabe konsensus om beslutninger i den menneskelige dimension, nemlig om religions- og trosfrihed og om at styrke arbejdet for at forhindre menneskehandel. Der blev ligeledes truffet beslutninger inden for de øvrige dimensioner, væsentligst om tillidsskabende foranstaltninger inden for cybersikkerhed.

De folkelige protester i Ukraine, der fulgte i kølvandet på den daværende regerings beslutning om ikke at underskrive en associeringsaftale med EU, kastede dog en skygge over ministerrådsmødet. Senere har begivenhederne for alvor taget fart, først med Krimsløsning, der nok må betegnes som i strid med international ret, Ruslands anerkendelse af Krim og de ulykkelige konflikter og den væbnede kamp i det østlige Ukraine. Og danske OSCE-observatører er kommet i klemme i to omgange. Her fra Folketingets talerstol skal der lyde en varm anerkendelse til de to danskere, der har været taget til fange af separatisterne, noget, der kun kan betegnes som ren sabotage af OSCE's mission i Ukraine. Vi håber, at observatørerne og deres familier kommer godt igennem det, og at der ydes al den hjælp, der er behov for. Det har uden tvivl været en ganske grim oplevelse, hvilket vi også har kunnet forstå på vores dialog med Udenrigsministeriet.

Ved valget den 25. maj deltog to medlemmer af OSCE PA, og det var en stor lettelse, at valget gik lige efter bogen, at der var en relativt høj stemmeprocent, og at stemningen i landet var god – dette på trods af at nogle dele af landet ikke havde mulighed for at deltage i valget. Det var OSCE PA's største mission nogen sinde og var med til at sende et klart signal om, at man i Ukraine ikke står alene. OSCE's institutioner og feltmissioner spiller fortsat en aktiv rolle for understøttelse af reformprocesser og overholdelse af OSCE's forpligtelser på områder som demokratisering, valg, god regeringsførelse, bekæmpelse af transnationale trusler som terrorisme og grænseover-

skridende kriminalitet, reformer på rets- og politiområdet og mindretalsforhold. Der sker løbende en bevægelse i fokus fra det i stigende grad stabiliserede Balkan hen mod Centralasien, herunder i lyset af ISAF-tilbagetrækningen fra Afghanistan i 2014, og det sydlige Kaukasus.

Der skete ikke i 2013 afgørende nye udviklinger, hvad angår løsningen af de frosne konflikter i Transnistrien, altså Moldova, Georgien eller Nagorno-Karabakh, men der gøres fortsat en betydelig indsats for at opretholde forhandlingsformaterne. Og der opnås enkelte resultater af tillidsskabende og praktisk karakter. I OSCE's politisk-militære dimension er fokus på konventionel våbenkontrol og tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger. Der arbejdes på at afklare fremtiden for konventionel våbenkontrol i Europa efter Ruslands opsigelse af CFE-traktaten.

Blandt væsentlige temaer for Danmarks engagement i OSCE fremhæves cybersikkerhed, mediefrihed og de centralasiatiske lande, Kirgisistan og Tadsjikistan. OSCE-samarbejdet udgør en unik del af den europæiske sikkerhedsarkitektur. Samarbejdet, der har afsat i Helsingforslutakten fra 1975, har fra begyndelsen været præget af forholdet mellem Øst og Vest. I de senere år har OSCE været karakteriseret af voksende uenigheder og værdikonflikter, bl.a. som følge af en mere selvhævdende russisk udenrigspolitik.

OSCE er et samarbejde mellem 57 lande, der dækker et område fra Nordamerika til Mongoliet, Centralasien og det østligste Rusland. Det er baseret på et bredt sikkerhedsbegreb, der omfatter tre dimensioner: Den politisk-militære dimension, den økonomisk-miljø-mæssige dimension og den menneskelige dimension. Det er et veludbygget samarbejde med stor aktivitet ude i felten, særlig i de OSCE-lande, hvor der er eller har været konflikter eller potentiale for konflikt. I 15 lande har OSCE en fast tilstedeværelse, herunder på Balkan, i Østeuropa, Kaukasus og Centralasien.

Kl. 12:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det, formand. Og tak til udenrigsministeren for redegørelsen og til ordføreren for Venstre for en grundig gennemgang. På den baggrund kan jeg gøre det kort.

Danmarks bidrag til OSCE er vigtigt. Senest har vi set det, da situationen i Ukraine blussede op. OSCE løfter en stor og vigtig opgave for vores demokrati over en bred kam ved at udføre professionelle valgobservationer. Sammen med kollegaer deltog jeg i sidste uge i en valgobservation i Ukraine, hvor vi i den sammenhæng igen kunne se organisationens tyngde ved at gennemføre den største valgobservation nogen sinde. Det betød, kunne vi se – os, der var ude på de forskellige valgsteder i forskellige dele af landet – rigtig meget for de lokale folk, at der var internationale observatører, at de kunne se, at Europa bekymrer sig om deres land, om deres demokrati og om deres frie ret til at vælge en ny præsident. Det gjorde indtryk, men det skabte også en tryghed hos de mennesker, og ikke mindst kan vi se, at meldingerne internationalt efterfølgende har været afgørende, i forhold til at vi som internationale observatører har kunnet slå fast inden for de rammer, der nu engang var mulige, at der kunne gennemføres et frit og fair valg i størstedelen af landet.

Den rolle, som OSCE spiller i den sammenhæng, er rigtig, rigtig afgørende, og det glæder mig, at det danske parlament fortsat støtter det arbejde, både økonomisk, men også ved at sende parlamentariske af sted.

Jeg mener, at vi fortsat skal støtte OSCE's arbejde, og jeg takker for redegørelsen.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så tager vi Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil også sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen om OSCE's arbejde det seneste år.

OSCE er en organisation, der på mange måder har mindre betydning i dag, end det var tilfældet tidligere. Tidligere var det jo det eneste fælles forum, hvor Øst og Vest kunne mødes til samtaler om verdenssituationen. Derfor blev OSCE også et vigtigt organ for nedrustning og for våbenkontrollen i Europa samt for demokratiudviklingen i de nye lande, der opstod efter Sovjetunionens sammenbrud. I dag står organisationen mindre centralt, men den har dog beholdt en vis betydning for især demokratiudviklingen via de mange og meget vigtige valgobservationer og i det hele taget for udbredelsen og også nogle gange for opretholdelsen af basale frihedsrettigheder for borgerne i primært de stater, der opstod efter Sovjetunionens sammenbrud. Det har OSCE gjort gennem sine aktiviteter og gennem den opsamlede viden om disse lande.

I den sammenhæng er OSCE's aktiviteter på det seneste også kommet mere i fokus, må man sige, og desværre på en negativ baggrund. Gentagne gange er OSCE's observatører blevet taget som gidsler af oprørsgrupper i det østlige Ukraine. Det er helt uacceptable handlinger fra de russiskindede gruppers side, og derfor vil jeg da også godt fra Dansk Folkepartis side udtrykke vores anerkendelse af de danske observatørers indsats og især også vores medfølelse med de observatører, som enten har været eller måske stadig er taget som gidsler, og især også med deres pårørende.

Ud over dette arbejde gør organisationen også fortsat en indsats for stabilisering og våbenkontrol, og OSCE fungerer tillige som forum for samarbejde om grænseoverskridende trusler; her vil jeg bl.a. nævne internetsikkerhed, narko og terrorbekæmpelse.

Dansk Folkeparti har ved tidligere lejligheder sagt, at vi ser positivt på organisationens arbejde. Det er fortsat tilfældet, og jeg vil tilføje mig at sige, at vi ser konstruktionen af OSCE som et godt eksempel på et internationalt samarbejde mellem suveræne lande og dermed også en form for modvægt til EU-samarbejdet, som jo konstant udvides i omfang og direkte overtager mere og mere kompetence fra medlemslandene, og det er jo ikke tilfældet i den her sammenhæng.

Som nævnt sætter vi i Dansk Folkeparti pris på OSCE-samarbejdet, og derfor vil jeg endnu en gang benytte lejligheden til at takke ministeren for redegørelsen.

Kl. 12:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til De Radikales ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 12:11

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Mange tak for det. Jeg vil starte med at hilse redegørelsen velkommen og takke udenrigsministeren for den på vegne af Radikale Venstre. Det er spændende læsning, og vi er i Radikale Venstre glade for den her lejlighed til at trække OSCE og arbejdet i organisationen frem og få en drøftelse af det.

For Radikale Venstre er alt samarbejde i europæisk og internationalt regi af stor vigtighed, og således er vi også meget glade for OSCE og det arbejde, der foregår der. Det er et arbejde, hvor Dan-

mark kan være med til at gøre en forskel, og det arbejde, som vi her kan gøre, og som vi her kan støtte, mener vi er af en umådelig stor og vigtig karakter. Det tror jeg egentlig også krisen i Ukraine understreger og har mindet os alle om.

Jeg og vi i Radikale Venstre synes, at OSCE opfylder en vigtig rolle som en slags bindeled mellem Øst og Vest. Det er ikke en enkel opgave, det er faktisk tværtimod ofte en tung opgave og et trægt arbejde – noget, som man også kan se netop nu i Ukraine med tilbageholdelsen af vores observatører osv., og især i det lys at Rusland, som det jo også bevidner, og lande inden for Ruslands umiddelbare interessesfære ikke på samme måde som andre lande, i hvert fald i OSCE, er opsat på at gå forrest og fremme menneskeret, demokrati osv. Tværtimod opstår der, som flere også har nævnt, stadig og ofte i organisationen uenighed om netop de her spørgsmål. Men alligevel fortsætter OSCE med at debattere og dokumentere overtrædelse af menneskerettighederne og angreb på demokratiet og er jo netop derfor den her stærke og vigtige stemme for menneskerettigheder og demokrati i særlig det østlige og sydøstlige Europa og i Centralasien.

Netop fordi der er noget, der er svært, giver det jo så meget desto mere grund til også at dvæle ved de positive historier og de positive resultater, som der er i det her arbejde. Noget, der glæder mig personligt efter flere rejser i både privat og politisk regi, er den grad af stabilitet, vi nu finder på Balkan – et område, der for bare få år siden var i fokus hos OSCE; men fokus kan nu rettes andre steder hen. Blandt sådan helt konkrete, glædelige resultater, som vi i forlængelse af redegørelsen kan pege på i det forgangne år, er det her med, at der er skabt konsensus om udnævnelsen af en ny højkommissær for nationale mindretal, og at der er et forlænget mandat til OSCE's mediefrihedsrepræsentant. Det er to meget positive resultater, ligesom det er godt, at arbejdet omkring religion og trosfrihed er styrket.

Noget mere, der kan peges på, er det styrkede arbejde omkring menneskehandel og cybersikkerhed. Det understreger jo, at der arbejdes benhårdt videre i OSCE, også for at man fortsat kan spille en aktiv rolle på demokratiseringsdagsordenen i forhold til god regeringsførelse og i forhold til bekæmpelse af de her transnationale trusler som terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet, og så der kan ske en endnu større tilslutning til OSCE-forpligtelserne med bedre implementering og bedre overholdelse.

Jeg tror, det er klart for os alle, at Ukraine vil fylde rigtig meget fremadrettet, men alligevel er Radikale Venstres håb og overbevisning, at OSCE også vil kunne skabe rum til en fortsat tilstedeværelse i de her såkaldt frosne konflikter, Transnistrien, Armenien, Aserbajdsjan, Sydossetien og Abkhasien – det er nogle ret svære navne, synes jeg, så jeg har høvet mig lidt på dem hele morgenen.

Kl. 12:16

Men jeg fortsætter ufortrødent, for noget, som vi også synes er rigtig vigtigt, er, at i det her område, Nagorno-Karabakh, arbejder OSCE jo som den eneste organisation med adgang til frontlinjen, og det vidner bare om den styrke og den ballast, der alligevel ligger i organisationen. Selv om der er, hvad kan man sige, en træghed og der kan være et tilbageslag for en organisation som den her, så er der også bare rigtig mange ting, der spiller med i, hvor vigtig organisationen er.

Man har været omkring Ukraine, og man har været omkring de her frosne konflikter, og der er jo naturligvis også som tidligere nævnt i min tale interesse for en fortsat varetagelse af det her brede spektrum af indsatsområder. Det er jo, som jeg tidligere har været inde på, alt fra menneskerettigheder til sikkerhedssamarbejde og de mere praktiske opgaver, som tidligere ordførere også har nævnt, med valgobservationer, hvor den senest overståede er den i Ukraine, med organisering af valg og en lang række andre demokratiske feltarbejder.

Alt i alt fører de her ting til, at vi i Radikale Venstre mener, at der gøres et utrolig flot stykke arbejde, og det er vi sikre på at der også

vil blive gjort fremadrettet. Det er et arbejde, som vi ikke alene bakkede op om, men som vi også søger og vil søge at engagere Danmark mest muligt i.

Så her afslutningsvis vil jeg sige, at vi er stolte af Danmarks engagement i OSCE, særlig i de her tider, hvor der er mange udfordringer. Men de udfordringer skal vi jo bare søge yderligere at balancere med en stadig mere ihærdig indsats. Så med de ord vil jeg slutte og sige tak for ordet.

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Trine Mach.

Kl. 12:19

(Ordfører)

Trine Mach (SF):

Tak til udenrigsministeren for den vældig interessante og gode redegørelse. Det er jo interessant at læse, hvor meget godt og vigtigt arbejde, der rent faktisk gøres i OSCE, om end det primært når danske mediers dagsorden, når det er observatører, der bliver tilbageholdt. Der er det godt med en årlig redegørelse, hvor vi faktisk kan se, hvor meget Danmark gør, og hvor meget man gør i OSCE-regi i det hele taget.

At der er brug for fælles europæiske og internationale institutioner og samarbejdsorganer, synes tydeligere end længe. Der er frygtelig meget brug for, at vi på retsstatsprincippernes, menneskeskeretighedernes og folkerettens grund holder øje med hinanden i Europa og hjælper hinanden frem mod at realisere de fælles mål, vi har, og giver fælles svar på de udfordringer, vi sammen også står over for.

Derfor glæder det mig også, at mine gode kollegaer her i Folketinget har deltaget som valgobservatører igen i år; det mener vi fra SF's side bestemt vi skal blive ved. Og i det hele taget mener vi, at Danmark meget fint kan engagere sig endnu mere i den brede palet af vigtige indsatsområder, som OSCE jo varetager.

Som man kan læse i redegørelsen, rakte det ukrainske formandskab, som det hedder i redegørelsen, ud til både Øst og Vest for at slå bro, og det sætter jo tingene, som de er i dag, hvor koldkrigsretorikken måske breder sig mere, end godt er, i et vældigt perspektiv. Og hvis man kunne drage den konklusion, at OSCE ikke kan bruges som samarbejdsorgan, fordi det lige nu ser ud til, at vi trækker os mere væk fra hinanden, end vi nærmer os hinanden, så er vores konklusion, som de andre ordførere her også har sagt, lige modsat, nemlig at det netop vidner om, hvor meget der er brug for et fælles europæisk forum for dialog og samarbejde om de brede sikkerhedspolitiske spørgsmål i en europæisk kontekst.

Så derfor vil jeg sige tak til udenrigsministeren og tak til regeringen for indsatsen i OSCE, den må man for os meget gerne øge og intensivere. Vi synes, der gøres et fantastisk godt stykke arbejde, og håber, man kan blive ved med det.

Kl. 12:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Christian Juhl.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Jeg er enig med de tidligere talere, især dem, der har nævnt, at OSCE fylder alt, alt for lidt i almindelige danskeres bevidsthed. De fleste ved, hvad EU er, og de fleste ved, hvad NATO er. Og det burde jo være omvendt, sådan at de fleste vidste, hvad OSCE er, og hvad FN er. For det er jo da efter min mening de to vigtigste organisationer. De andre kunne vi til nød undvære, hvis det skulle være.

OSCE spiller en væsentlig rolle, fordi den netop har dialogen og konfliktløsningen som det centrale element, og den har alle de bløde værdier, som vi synes er væsentlige for demokrati og udvikling, som mål. Derfor er det også positivt at se, at der trods problemerne er sket noget i det forgangne år. Der er sket en forlængelse af mandatet for mediefrihedsrepræsentanten, og det er et meget vigtigt arbejde, især i de her tider, hvor der er lande, som synes, at det er staten, der skal bestemme, hvilke medier der skal udkomme, og hvor man følger journalister i et uhørt omfang.

Jeg er også glad for det, som er nævnt tidligere af andre, nemlig konsensus om religions- og trosfriheden og ikke mindst styrkelse af arbejdet med roma- og sintirettighederne. Det er jo forfærdeligt, at vi stadig væk skal slås med den måde, som disse mindretal bliver behandlet på. Også spørgsmålet om menneskehandel bør have et stort fokus, og det ser ud til, at der er fornuftige fremskridt.

Så er det vigtigt at nævne, at OSCE jo spiller en væsentlig rolle, når samfund kommer ind i reformprocesser, demokratisering, valg, mindretalsrettigheder og kamp mod grænseoverskridende kriminalitet. Ja, hvad angår valg, er det vel værd at bemærke sig, at Ukraine jo netop var helt, helt exceptionel, ved at der var rigtig, rigtig mange af sted. Det var særdeles interessant for mange at deltage, og det var også interessant for medierne at se, hvad der skete. Men vi er nødt til at tage ret alvorligt afstand, når OSCE-repræsentanter, uanset om det er fra den ene eller den anden del af OSCE, bliver tilbageholdt eller kidnappet eller lider overlast på anden måde. Det skal være sådan, at alle OSCE-medarbejdere frit kan arbejde med de opgaver, de skal løse, og det skal være sådan, at de lande, de bevæger sig i, skal garantere deres sikkerhed, sådan at vi ikke ser den slags ting. Det er jo vigtigt, at Ukraine er klar over, at det er deres opgave at sørge for, at de her folk kan færdes sikkert rundt i deres land.

Jeg vil ikke sige noget om de frosne konflikter. Det er jo ganske uændret, og det er vigtigt at arbejde med dem. Jeg vil hellere sige, at jeg er rigtig glad for, at Danmark fokuserer meget på den konventionelle våbenkontrol, og det er fortsat en vigtig opgave. Jeg synes, det er ærgerligt, at russerne ikke kan forstå, at vi skal fortsætte CFE-traktaten, og at den skal fungere, sådan at vi ved, hvor våbnene er henne, og hvordan de bliver flyttet rundt.

Hvad angår selve Ukrainespørgsmålet, mener jeg dog, at vi bliver nødt til at sige noget om vores egne samarbejdspartnere. Når jeg siger vores egne, er det jo, hvad skal man kalde det, vestdelen af OSCE's samarbejdspartnere. Jeg tænker især på EU og NATO. Hvis ikke man kan læse sin modstander eller hensigterne fra den, man ikke er så vild med og frygter, så opstår der sjældent venskaber og gode relationer. Hvis man i stedet for presser hinanden og prøver at true hinanden, sker der jo det, som ofte sker i sådan nogle situationer, nemlig at man kommer til at spille rollen som en hund i et spil kegler eller, som nogle kalder det, en elefant i et glasbur.

I konflikten om Ukraine mener jeg bestemt, at både EU og NATO har spillet med nogle muskler, de ikke har, og at de har spillet en ikke særlig hensigtsmæssig rolle. Hvad mener jeg med det? Jeg mener, at når EU presser hårdt på, for at Ukraine absolut skal vende sig hen imod EU – og visse kredse i Europa mener endog, at de absolut skal vende sig hen imod NATO – så har EU fuldstændig glemt, at Ukraine for det første selvfølgelig skal have ret til selv at diskutere og beslutte den slags ting, og at Ukraine for det andet har en helt, helt særlig placering.

Hvorfor har de det? Ja, det har de jo, for efter 1990, hvilket en af mine kolleger tidligere nævnte, skete der det, at Muren faldt, og der kunne man jo så sige at en del af OSCE's opgaver blev ændret. Man skal bare huske, at i 1990 sagde James Baker til Gorbatsjov, da de skulle aftale, at Øst- og Vesttyskland kunne slås sammen, at hvis Øst- og Vesttyskland blev genforenet, ville NATO ikke blive udvidet med så meget som en centimeter mod øst.

Siden da er der jo sket en del. Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Slovenien, Kroatien, Ungarn, Bulgarien, Albanien, Makedonien, Estland, Letland og Litauen er efterfølgende blevet indmeldt i NATO. Det vil sige, at ordene fra USA's udenrigsminister ikke var meget værd i den situation. Det er derfor, det er så vigtigt at kunne se, at forklaringen på, at Rusland ikke anser sig selv som den aggressive part, jo netop ligger i den her proces. Derfor er det vigtigt også at sige, at når vi skal forstå Rusland, er det naturligt at sige, at nu er vi ved at nå helt op til grænsen med NATO-medlemskaberne.

Så er det klart, at man er nødt til at aflæse Ruslands flygt og nervøsitet for, hvad der ellers vil ske, hvis man vil løse konflikten. Hvis man vil spille den stærke mand, skal man bare fortsætte med at spille med nogle muskler, som man i øvrigt slet ikke har, når det kommer til stykket. Her tænker jeg på EU og NATO. Derfor vil jeg gerne anbefale, at vi arbejder for, at der arbejdes anderledes med fred og konfliktløsning, i stedet for at der bruges de aggressive metoder, for det får vi ikke noget godt ud af.

Jeg er bestemt ikke enig med Putin, og jeg er bestemt ikke enig i forståelsen af russernes rolle i Ukraine, men jeg tror ikke, at vi er nået en centimeter nærmere en løsning med Rusland ved at spille med NATO-musklerne. Derfor vil jeg opfordre til, at OSCE får en mere central rolle i de kommende år. Nu fylder OSCE snart 40 år, og jeg synes, vi skal gøre alt, hvad vi kan som nation, for at fremme, at OSCE får den freds- og konfliktløsende rolle, som er så vigtig i verden. Man kunne drømme om, at OSCE havde lige så mange ressourcer, som f.eks. NATO har, for hvor store resultater kunne vi så ikke nå? Men det kan vi jo prøve at arbejde på, for det er den fredelige, ikkemilitære model, der er den egentlige model, hvis vi skal finde en løsning på alle de problemer, vi har foran os.

Men i øvrigt tak for redegørelsen.

Kl. 12:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock.

Kl. 12:29

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Og mange tak for redegørelsen. Den er vi glade for, og jeg synes, den viser, at selv om det nu er 40 år siden, OSCE blev oprettet, er der fortsat brug for en organisation af den her type, og at udviklingen har vist, at mange af de ting, som man bliver nødt til at fokusere på, også har ændret sig, uden at man af den grund skal opgive det, som var det oprindelige formål med dannelsen af organisationen.

Udviklingen og opretholdelsen af både frihedsrettigheder, mindretalsrettigheder, internetsikkerhed osv. viser jo, at der fortsat er masser at gøre. I den forbindelse synes jeg det er lidt af et paradoks, at det lige præcis var Ukraine, der havde formandskabet på et tidspunkt, hvor Ukraine selv havde været i en meget skrøbelig situation, og hvor vi jo havde oplevet, at repræsentanter, som var udsendt i forbindelse med valgobservationer, faktisk risikerede at blive taget som gidsler. Det tyder jo på, at det arbejde, der bliver gjort fra observatørerne side, ikke er velset alle steder, heller ikke de steder, hvor man måske i virkeligheden burde have særlig opmærksomhed på det.

Det er selvfølgelig noget, man også fremover skal være særdeles opmærksom på, fordi OSCE jo har vist sig at være et meget stærkt og godt eksempel på, at et mellemstatsligt samarbejde rent faktisk kan udvikle sig og holde fokus, også i situationer, hvor verden ændrer sig så meget, som den gør.

Vi er også meget tilfredse med de institutioner, der ligger under OSCE, og det arbejde, der bliver gjort der, og er helt overbeviste om, at især det, som handler om den menneskelige dimension, er noget, som vi bliver nødt til at opruste i de kommende år. Hvor det ellers

kan være en fristelse at se på de hårde sikkerhedsmæssige forhold, tror vi, at nogle af de dimensioner, der handler om mindretalsbeskyttelse, frihedsrettigheder, mediers frihed osv., i virkeligheden er nøglen til også at få mere styr på nogle af de andre mere hårde aspekter i OSCE's arbejde.

Så vi støtter fortsat indsatsen, og vi er glade for, at Danmark spiller den rolle, som Danmark gør, i det fortsatte samarbejde.

Kl. 12:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det udenrigsministerens tur. Værsgo.

Kl. 12:31

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Lad mig starte med at takke for alle de mange positive indlæg, der har været fra ordførerne. Det er rart at mærke så bred opbakning bag OSCE's arbejde, så stor villighed til at give OSCE den rolle, som jeg tror vi alle sammen er enige om er så nødvendig i øjeblikket.

Jeg synes, det er naturligt her, inden jeg går i gang med de mere generelle bemærkninger, at give en status for den dansker, der sammen med tre andre desværre stadig er tilbageholdt i det østlige Ukraine, som blev taget til fange for en uge siden, og som vi selvfølgelig arbejder på højtryk for at få ud. Vi aktiverede allerede sidste mandag en krisestab, som nu består af enheder ude og hjemme samt Forsvarsministeriet, Forsvarskommandoen, Rigspolitiet og flere andre, og der er et tæt og velfungerende samarbejde. Men vi er også enige med de andre nationaliteter, der er indblandet, de tre andre lande, der har observatører i gruppen, om, at det er helt afgørende, at det er OSCE, der i Kiev arbejder for at skabe kontakt til de tilbageholdte, og så holder de os informeret i ambassaderne i Kiev og ved OSCE i Wien.

Grunden til, at det er vigtigt, at det er OSCE, er selvfølgelig, at det er dem, der har den bedste fornemmelse af, hvad der sker on ground, men det er også, fordi det er vigtigt at handle som én enhed her. Det har vist sig i de andre tilbageholdelsessager, vi har haft, at OSCE meget professionelt har udvirket frigivelse af de tilbageholdte. Det håber vi selvfølgelig også vil ske i dette tilfælde, så hurtigt som muligt. En del af forklaringen på, at det har været muligt, er, at vi har talt med én stemme, men vi holder os selvfølgelig klar, og vi holder også tæt kontakt til de andre tre lande, der er involveret.

Mere generelt om OSCE har flere været inde på, hvor unikt et forum det er: 57 deltagende stater, der kan drøfte et bredt spektrum af demokratiske, menneskeretlige og sikkerhedspolitiske udfordringer i Europa. Ikke mindst krisen i Ukraine har vist, hvor vigtig OSCE er, og at OSCE's aktive rolle i forhold til mægling, monitorering og andre bidrag til stabilisering i Ukraine har understreget organisationens betydning. Danmark har fra krisens start fremhævet OSCE som en organisation, der kunne spille en vigtig rolle med hensyn til stabilisering og kriseløsning i Ukraine. OSCE fremstår som følge af den brede deltagerkreds som upartisk og har mekanismer, der er anvendelige i en krise som denne. Vi har derfor også støttet OSCE's aktiviteter og missioner i Ukraine, både med finansielle bidrag og ved sekundering af personel.

Det er ikke nogen hemmelighed, som flere ordførere også har været inde på, at OSCE i de senere år har været påvirket negativt af en større uenighed mellem de østlige og de vestlige medlemslande. Det har desværre vist sig, at Rusland og andre lande i SNG-regionen i stadig mindre omfang deler vestlige værdier. På trods af dette har OSCE også i 2013 under ukrainsk formandskab formået at opnå resultater. Selv om der kræves konsensus for at vedtage beslutninger i OSCE, lykkedes det i 2013 bl.a. at opnå enighed om nye beslutninger vedrørende bekæmpelse af menneskehandel og om øget samarbejde om cybersikkerhed. Samtidig er det fortsat en udfordring for

OSCE at sikre, at OSCE-landene så rent faktisk også implementerer de beslutninger, som bliver taget i og af organisationen.

Fremme af ytrings- og mediefrihed er en dansk hovedprioritet for OSCE's arbejde. Det havde regeringen mulighed for at bekræfte, da OSCE's mediefrihedsrepræsentant, Dunja Mijatović, efter dansk invitation aflagde besøg i København den 21. november sidste år, og fra dansk side vil vi fortsat arbejde for udvikling og implementering af OSCE-forpligtelserne på dette område også. OSCE var også i 2013 via kontoret for demokratiske institutioner og menneskerettigheder, ODIHR, meget aktiv på valgobservationsområdet. En stor del af den internationale anerkendelse får OSCE for sine valgobservationer, som er kendt for deres høje grad af professionalisme, hvilket også kom til udtryk her ved det nylige præsidentvalg i Ukraine, hvor ODIHR gennemførte sin største valgmission nogen sinde. Fra dansk side støtter vi også aktivt disse valgmissioner.

Kl. 12:36

Endelig synes jeg, det er værd at nævne her i Folketinget, at de OSCE-parlamentarikere, som også er til stede her, og som har været i Ukraine, gør en enorm indsats, og jeg tror, at jeres arbejde er ganske afgørende for OSCE's troværdighed. Ikke mindst jeres aktive deltagelse i valgobservationerne gør en afgørende forskel, hvilket det nylige præsidentvalg i Ukraine er et klart eksempel på. Så jeg vil gerne rette en stor tak til alle de folketingsmedlemmer, der har været af sted.

Dansk Folkeparti nævnte i sit ordførerindlæg, at OSCE blev født ud af en anden historisk kontekst og en anden historisk virkelighed. Det er jo rigtigt. Det er jo lige så rigtigt, som også ordføreren var inde på, at det er, som om OSCE lidt oplever en renæssance i øjeblikket nu, hvor vi begynder at få konflikter i Europa, som vi vel ikke havde drømt om at vi skulle have. Så er det så meget desto vigtigere at holde organisationen vital og levende.

Enhedslisten var inde i en større diskussion omkring hele krisen i Ukraine, og hvordan den er blevet håndteret. Det er ikke temaet for dagens debat, men en enkelt ting vil jeg dog gerne lige holde fast i, fordi jeg sådan set synes – og der er jeg meget enig med hr. Christian Juhl – at OSCE kan og bør spille en meget vigtig rolle i Ukraine-konflikten. Vi håber også, at det vil ske, og har gjort, hvad vi kunne. Men et udgangspunkt er vi nok lidt uenige om, og det er det der med, at det ligesom er EU, der har tvunget ukrainerne ud i den her situation. Jeg tror, man skal huske på – vi skal jo ikke så langt tilbage i historien, det er sådan set kun et halvt års tid siden – at det, der skete, jo var, at et stort set enigt parlament i Ukraine med den daværende præsident, Janukovitj, ønskede at etablere en associerings- og handelsaftale med EU; det var demokratisk valgte politikere, udtryk for et enigt ukrainsk samfunds ønske om en tilnærmelse.

Så skiftede præsidenten holdning – og man kan vel godt tillade sig at sige: fordi han var under et vist pres fra Moskva – og tilbagekaldte den beslutning, og så startede optøjerne. Så at sige, at det ligesom er EU, der har truffet den beslutning, at ukrainerne ønsker det her, synes jeg måske er at tage munden lige lovlig fuld, så meget desto mere som et af OSCE's bærende principper, som, så vidt jeg husker her fra talerstolen, også er nedfældet i OSCE's grundprincipper, jo er retten til at vælge de alliancer, som man gerne vil være en del af, som et frit valg. Derfor skal ukrainerne selvfølgelig selv diktere deres fremtid; det skal hverken Moskva eller for den sags skyld EU.

Men resten af diskussionen om, hvordan vi håndterer Ukraine, vil jeg glæde mig til at tage i mange andre fora. Den har vi jo løbende, og den er jeg bange for vi vil komme til at tage et pænt stykke tid fremover, da tingene ikke ser ud til at falde til ro i Ukraine endnu.

Kl. 12:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 12:39

Christian Juhl (EL):

Tak. Det kunne ellers blive til mange korte bemærkninger nu, kan jeg høre.

Udenrigsministeren sagde, at Rusland ikke deler vestlige værdier. Det ved jeg ikke om de gør. Altså, russerne er vel lige så forskellige som europæere og andre vestlige folkeslag. Vi har jo mange forskellige værdier; vi har ikke én fast værdi. Vi har prøvet at diskutere det her i salen og var jo enige om, at det nok var svært at pege på en bestemt værdi.

Men jeg vil gerne spørge: Er det virkelig forudsætningen for, at OSCE fungerer, at de vestlige værdier er dominerende i de andre lande, eller er årsagen til, at vi har lavet OSCE, ikke netop, at man har forskellige syn på forskellige ting?

Man har også forskellige sikkerhedsinteresser, og hvis vi snakker sammen om dem og arbejder sammen om dem, kan vi måske finde løsninger, som er ikkemilitære, som ikke undertrykker mennesker og mindretal, og som ikke går ud over andre mennesker, men netop prøver at opretholde fred og sikkerhed. Jeg synes, det er en forkert indgangsvinkel at sige, at vi skal dele vestlige værdier, for at vi kan lave et stykke arbejde sammen i OSCE.

Kl. 12:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Udenrigsministeren.

Kl. 12:40

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Nu var det Rusland, jeg sagde – og ikke russerne. For jeg er meget enig i, at man ikke bare kan skære sådan en hel befolkning over en kam. Men den regering, der er i Rusland i øjeblikket, har jo i hvert fald vist, at den ikke, om jeg så må sige, tager de grundlæggende demokratiske spilleregler, som der f.eks. er i Ukraine, alvorligt.

Det er rigtigt – og det er jo også tilfældet i FN – at når man har den form for meget brede organisationer, er et af formålene jo netop, at man kan samle lande, der ikke umiddelbart er enige om alting. Det er jeg sådan set enig i som en grundpræmis. Men det er også klart, at når jeg taler vestlige værdier i den her sammenhæng, er det demokrati, fred og menneskerettigheder, jeg tænker på. Og dér har der da været en, vil jeg sige, meget, meget positiv enighed i OSCE i mange år om, at det var det, man skulle forsøge at forfølge.

Det er også, synes jeg, vigtigt at sige, at det jo ikke kan være et mål i sig selv, at man ikke tilslutter sig demokrati, menneskerettigheder og fred. Altså, det må vel være tilladt at sige, at det er noget, man håber man kan blive enige om som et fundament for det arbejde, der skal være i OSCE. Det er i hvert fald mit håb.

Kl. 12:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 12:41

Christian Juhl (EL):

Jamen det er jo netop det, vi har OSCE for, nemlig for at kæmpe for menneskerettigheder. Men nogle har ét syn på menneskerettigheder, og nogle har ét syn på våbenkontrol, mens andre har andre nuancer. Og det er jo der, jeg mener vi ikke skal blive så selvtilfredse, at vi siger, at vores syn altid er det rigtige. For så er det jo netop, at vi får konflikterne.

Vi er jo nødt til at gå ind i en dialog og diskutere, hvordan vi kommer frem i en proces. Og det, der har kendetegnet de første 40 år med OSCE – det er i hvert fald min påstand – er jo, at OSCE har været med til at forebygge konflikter, og måske også krige, og har været med til at fremme menneskerettigheder, været med til at frem-

me demokrati. Og det er jo ikke noget, der kun er gået den ene vej. Det er gået begge veje.

Det er sket i en vekselvirkning, og jeg er af den klare overbevisning, at vestlandene har fået meget inspiration fra samarbejdet med andre lande. Og der synes jeg man skal være lidt mere ydmyg og ligeværdig i sit samarbejde end at sige, at vores værdier er dem, vi skal slås for. Så bliver det jo sådan en slags kulturimperialisme, og den synes jeg ikke om.

Kl. 12:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Udenrigsministeren.

Kl. 12:42

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg synes nu, det giver meget god mening at stå ved de værdier, der er ens egne. Det skal ikke føre til selvtilstrækkelighed eller selvtværværdighed for den sags skyld, men det må være fair at sige: Hvad er det, vi kæmper for? Og jeg kæmper for demokrati, jeg kæmper for menneskerettigheder, og jeg kæmper for fred.

De kræfter, der ønsker noget andet, tror jeg det er rigtigt at man også kan påvirke gennem en kritisk dialog, selv om man er uenige, i sådan et forum som OSCE. Det kan man heldigvis også ved bilaterale kontakter, sådan som man jo gør det med en række lande ud over OSCE, og det er sådan set en god idé at have sådan nogle fora. Men jeg mener også, det er et politisk mål netop at bruge sådan et forum til at påvirke de andre lande i retning af de her basale værdier, som vores politiske systemer bygger på.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til udenrigsministeren og til alle ordførerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af den fortsatte drift og udvikling af danskernes digitale ordbog ordnet.dk.

Af Alex Ahrendtsen (DF), Michael Aastrup Jensen (V) og Lars Barfoed (KF).

(Fremsættelse 28.03.2014).

Kl. 12:43

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):
Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til kulturministeren.

Kl. 12:43

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak for ordet. Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat forslag B 74, som pålægger regeringen at bidrage til den fortsatte drift og udvikling af ordnet.dk. Af forslagens bemærkninger fremgår det, at regeringen skal afsætte minimum 1,2 mio. kr. om året til ordnet.dk.

Som jeg sagde på samrådet den 11. december 2013, mener jeg, at progressourcerne på ordnet.dk er til gavn og glæde for alle, der bruger det danske sprog. Det er også grunden til, at Kulturministeriet sammen med Carlsbergfondet har finansieret etableringen af portalen og digitaliseringen af ordbøgerne til brug på portalen. Kulturmi-

nisteriet har bidraget med i alt 10 mio. kr. til udviklingen og etableringen af ordnet.dk, men Kulturministeriet har på intet tidspunkt givet tilsagn om at give en permanent driftsbevilling til ordnet.dk.

Kulturministeriet har haft en dialog med Det Danske Sprog- og Litteraturselskab eller DSL, som det også kaldes, om, hvordan man kan sikre en permanent løsning på driften. I den forbindelse har DSL sendt et budget for ordnet.dk, hvoraf der fremgår et finansieringsbehov på ca. 900.000 kr. årligt. Samtidig har dialogen vist, at en væsentlig del af DSL's finanslovsmidler er bundet til og med 2015 på grund af forpligtelser over for et fondsstøttet projekt, og derfor har institutionen i den periode begrænset mulighed for at omprioritere sine midler. Kulturministeriet har derfor givet tilsagn om en ekstrabevilling på henholdsvis 0,5 mio. kr. til den resterende del af 2014 og 0,9 mio. kr. i 2015. Herefter må DSL omprioritere inden for Kulturministeriets finanslovsbevilling til DSL.

Kulturministeriet har i den forbindelse gjort det klart, at det er DSL, der bedst kan vurdere, hvor mange ressourcer der skal til, for at ordnet.dk kan drives på et fornuftigt niveau. Men jeg har også gjort det klart, at der ligger en væsentlig opgave i driften af ordnet.dk. Kulturministeriet tager dermed også ansvar for, at opgaven med at drive ordnet.dk bliver løst fremover.

Jeg vil også gerne understrege, at DSL ikke er den eneste kulturinstitution, som har oplevet, at et tiltag, der starter som et udviklingsprojekt, på et tidspunkt skal bevæge sig hen til en varig driftssituation. Det gælder ikke mindst digitaliseringsprojekter, men også mange andre formidlingsprojekter. I DSL's tilfælde har vi nu fundet den løsning, at institutionen får en ekstrabevilling til at dække driftsudgifterne for ordnet.dk indtil 2016. Herefter skal DSL omprioritere inden for Kulturministeriets finanslovsbevilling til institutionen. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 12:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er en kort bemærkning fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 12:46

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan jo forstå på ministeren, at ordnet.dk er et godt arrangement, og at man fører det videre i 2014 og 2015. Jeg vil meget gerne høre, om ministeren kan give en garanti for, at man fører det videre også fra og med 2016.

Kl. 12:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kulturministeren.

Kl. 12:47

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Ja, det kan vi gøre ved at tilføje en tekstanmærkning til finansloven for 2016, hvor der står, at ordnet.dk skal finansieres inden for driftsbevillingen, som er i størrelsesordenen 6,4 mio. kr. i år, til DSL. Det er et helt almindeligt system.

Kl. 12:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 12:47

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen jeg skal bare være helt sikker. Det vil sige, at ministeren stiller det forslag, sådan at ordnet.dk også føres videre fra 2016 og i fremtiden?

Kl. 12:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kulturministeren.

Kl. 12:47

Kl. 12:51

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Ja, det er rigtigt. Ved at man tilføjer den tekstanmærkning til den post på finansloven, bliver DSL forpligtet til at bruge midler fra deres finanslovsbevilling til at drive ordnet.dk i 2016 og årene fremefter.

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 12:48

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er et interessant spørgsmål, ordføreren for Enhedslisten stiller, og ministeren svarer jo meget præcist, at fra 2016 kommer der ikke ekstra midler; da må ordnet.dk finde penge inden for de eksisterende rammer. Det er jo ikke godt nok. Beslutningsforslaget lægger op til, at vi finder 1,2 mio. kr. ekstra, oven i dem, de har, fordi ordnet.dk og de udviklingsprojekter, der er blevet sat i gang, er en udvidelse af deres opgaver, og derfor skal der selvfølgelig også findes ekstra driftsmidler. Det er en målrettet satsning på nettet og på mobil- og iPad-området – altså redskaber, som mange unge mennesker og i det hele taget rigtig mange mennesker bruger i det daglige.

Derfor bliver ministeren nødt til at forklare Dansk Folkeparti, hvorfor hun ikke kan finde 1,2 mio. kr. ekstra fra 2016 og fremefter på tipsmiddelområdet.

Kl. 12:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kulturministeren.

Kl. 12:49

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Alle institutioner i Danmark må prioritere inden for den bevilling, de får – også hvis de vælger at prioritere nye opgaver. Det er meget få institutioner – og jeg kender dem i hvert fald ikke – der bare kan hente ved kasse et, når de har fået en god idé og har udviklet et rigtig godt projekt og gerne vil have ekstra bevillinger. Sådan spiller klaveret ikke i Danmark, og det spiller ikke sådan for nogen andre institutioner, som jeg kender. Når man er på finansloven og har en rammebevilling, må man også sørge for at prioritere inden for den rammebevilling, og det gør DSL også i det daglige. De har mange nye projekter; de skifter ud undervejs; de laver projekter af den ene og den anden art og gør dem færdige. Nogle gange får de fondsmidler til det, nogle gange får de midler, som de har søgt i Kulturministeriets regi, og andre gange prioriterer de inden for deres eget område. Sådan er det, og sådan vil det også være fortsat. Og sådan var det også i 00'erne, da Dansk Folkeparti var afgørende og flertalsdannede i forhold til den daværende regering.

Kl. 12:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Alex Ahrendtsen.

Kl. 12:50

Alex Ahrendtsen (DF):

Nu drejer det sig jo om dansk sprogs fremtid på nettet og i online-redskaber, og derfor er det noget sølle, at ministeren ikke kan finde de penge – især når vi i Politiken fra søndag aften og i dag kan læse, at ministeren har adgang til anelige midler inden for tipsmiddelområdet. Der er op imod 317 mio. kr. i tipsmiddelpuljer. Så derfor bliver ministeren altså nødt til at forklare Dansk Folkeparti og andre, hvordan man kan finde 4 mio. kr. til højskoler, 40 mio. kr. til børn og kultur, uden at man kan finde 1,2 mio. kr. til noget, der er så afgørende, nemlig dansk sprogs rolle i onlineredskaber.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kulturministeren.

Kl. 12:51

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg er parat til at svare på alle hr. Alex Ahrendtsens spørgsmål om pengestrømmene i Kulturministeriets regi. Når jeg får konkrete spørgsmål af den ene eller den anden art, skal jeg nok svare. Og der er helt almindelige forklaringer på det, hr. Alex Ahrendtsen beskriver. Der er intet nyt i den måde, tipsmidlerne forvaltes på, alle bevilninger går igennem Finansudvalget under fuld åbenhed, og alle finansordførerne for alle partierne kan stille alle de spørgsmål, de vil, til hvert aktstykke, der kommer. Det er der ikke noget nyt i.

Der er heller ikke noget nyt i, at et projekt, som er udviklet, og som nu skal ind i sin vante gænge i en institution, må finde sine midler i den institutions finanslovsbevilling. Det er helt almindelig praksis, men det er derimod ualmindeligt, hvis man, hver gang et projekt i en given institution er vellykket og man gerne vil fortsætte med at have det og få det ind i driften, så henter midlerne i det relevante ministerium. Det er faktisk ikke den måde, vi arbejder på. Budgetloft og andre begrænsninger er den måde, vi bruger midlerne på offentligt i Danmark. Derfor må vi indordne os under de bestemmelser, der er, og det er bl.a., at man har en finanslovsbevilling og prioriterer inden for den bevilling. Og hvis man har svært ved det, kan man få hjælp af ministeren.

Kl. 12:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 12:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo dejligt at høre, at ministeren også kan se det gode, der er ved ordnet.dk, som er et fantastisk redskab både for almindelige mennesker, for forskere og uddannelsesinstitutioner, og for alle i virkeligheden. Alle i det danske samfund har rigtig stor glæde af det, og 50.000 brugere er inde på det hver dag. Det viser, at det virkelig er noget, som danskerne har taget til sig.

Det, der bare er problemet nu, er, at Kulturministeriet har fjernet 1,2 mio. kr. i tipsmiddelbevillingen for 2014, og så står vi med den misere, vi står med her. Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Vil ministeren garantere – uanset om det er andre, der nu skal til at roke om og ændre på bevillingerne og prioritere – at ordnet.dk også i fremtiden kan få midler på det samme niveau fra finansloven, fra tipsmidler, eller hvor det nu måtte være fra disse kasser, som ministeriet har rådighed over, som man har fået til og med 2013?

Kl. 12:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kulturministeren.

Kl. 12:53

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal lige korrigere Venstres ordfører og sige, at Kulturministeriet ikke har fjernet 1,2 mio. kr. fra bevillingen i 2014. Den bevilling, der har været givet, og som hen over årene er blevet til 10 mio. kr., udløb med 2013, og ministeriet har ikke givet nye midler til DSL. Det er ud fra det princip, som jeg har gjort rede for: Nu er vi nået dertil efter vores opfattelse, at vi har været med i et udviklings- og etableringsprojekt sammen med Carlsbergfondet. Nu må institutionen drive værket videre inden for sin finanslovsbevilling.

Det handler om prioritering. Det er institutionens ansvar at gøre det på en forsvarlig måde over for den opgave, de har påtaget sig,

med ordnet.dk. Ministeriet vil gerne være behjælpelig, hvis det er vanskeligt at prioritere, men det er institutionens egen opgave at gøre det, og jeg vil anbefale institutionen at gøre det, ligesom alle andre institutioner i Danmark gør det.

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 12:54

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil altså sige, at ministeren står her i dag og bekræfter, at det, der er til rådighed i fremtiden, altså er 1,2 mio. kr. mindre end det, der har været tilfældet frem til og med 2013. Det niveau betyder jo så også, at ordnet.dk må køre på et lavere niveau i hvert fald økonomisk og formentlig også på et lavere aktivitetsniveau. Er det det, ministeren siger?

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kulturministeren.

Kl. 12:54

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Nej, det siger jeg overhovedet ikke. Jeg siger, at institutionen DSL ligesom universiteter og alle andre tænkelige institutioner, vi kan nævne – teatre osv. – selv må prioritere inden for sin finanslovsbevilling. Det er jo det, vi har tillid til at de gør, når vi ansætter ledelser til institutionerne, nemlig at sørge for, at de varetager de opgaver, som institutionen har påtaget sig, jævnfør lovgivningen.

Derfor er en finanslov heller ikke en trækningsret til et hvilken som helst projekt for en hvilken som helst institution. Sådan har det aldrig været, og sådan bliver det heller ikke. Så derfor vil jeg overhovedet ikke anerkende, at jeg sparer på DSL's konto. Nej, jeg har været med i et udviklingsprojekt med ansvar for Kulturministeriets ressourcer. Nu er vi nået til der, hvor 10 år i udviklingsprojektet er nok, og så må DSL prioritere inden for sin finanslovsbevilling, som alle andre må.

Kl. 12:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til kulturministeren. Så giver jeg ordet til hr. Flemming Damgaard Larsen, så han nu kan holde sin ordførertale for Venstre.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det beslutningsforslag, vi i dag behandler, handler om at sikre den fortsatte drift og udvikling af den digitale ordbog ordnet.dk. Ordnet.dk bliver flittigt brugt af både almindelige danskere og professionelle og har omkring 50.000 daglige brugere. Hjemmesiden er et vigtigt arbejdsredskab for eksempelvis oversættere og referenter. Samtidig er den let tilgængelig for almindelige borgere. Hjemmesiden er den største kilde til nutidig forståelse af vores danske sprog. Desuden kan den anvendes både som klassisk ordbog og til at finde ud af, hvordan bestemte udtryk bliver brugt i forskellige sammenhænge.

Ordnnet.dk spiller ligeledes en vigtig rolle i det videnskabelige arbejde med sproget. Hjemmesiden giver mulighed for at undersøge sprogbrugen i et stort antal danske tekster og egner sig derfor rigtig godt til sprogforskning. Med andre ord understøtter hjemmesiden et levende dansk sprog – et sprog, der er i konstant udvikling. Det er derfor vigtigt, at ordnet.dk består, og at hjemmesiden bliver sikret midler, så den kan forblive tidssvarende. Eksempelvis kunne dette

på sigt indebære en udvikling af applikationer til mobile enheder såsom smartphones og tablets.

Ordnnet.dk er alt i alt et stærkt værktøj af høj faglig kvalitet. Kombineret med sin store brugervenlighed er det et vigtigt redskab for alle dele af befolkningen. Endvidere bidrager det til den løbende udvikling af vores danske sprog.

I Venstre mener vi derfor, at ordnet.dk skal sikres midler til den fortsatte drift og udvikling. Det vil være et kæmpe tab for os alle, hvis ordnet.dk bliver nødt til at lukke. Helt ekstraordinært har Carlsbergfondet i år besluttet at tildele 1 mio. kr. til projektet. Det er imidlertid essentielt, at vi også fremover sikrer, at siden og det fortsatte arbejde med vores danske sprog består. Venstre opfordrer derfor Folketinget til at se positivt på forslaget.

Kl. 12:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Troels Ravn.

Kl. 12:58

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, hvor regeringen pålægges at bidrage med minimum 1,2 mio. kr. om året til den fortsatte drift og udvikling af ordnet.dk.

Vi skal være stolte af vores danske sprog, vi skal holde fast i de sproglige traditioner og dialekter, som det danske sprog besidder, og derfor skal vi blive ved med at undersøge og dokumentere sprogets udvikling, så vi også fremover værner om den danske sproghistorie. Netop derfor er Det Danske Sprog- og Litteraturselskabs arbejde noget, vi alle sammen har gavn af. Jeg tror, at vi alle sammen kan se værdien af den viden, som DSL igennem ordnet.dk formidler til alle danskere. Betydningen af denne opgave anerkender vi også, ved at DSL modtager en fast bevilling på finansloven på 7,4 mio. kr. om året. Eftersom DSL har bundet alle deres midler op på øvrige projekter, har de et akut behov for finansiering af ordnet.dk, og derfor hjælper vi så med en ekstra bevilling i 2014 og 2015 på henholdsvis 0,5 mio. kr. og 0,9 mio. kr., så ordnet.dk fortsat er finansieret.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskabs drift af ordnet.dk falder inden for deres kerneopgave. Fremover må det derfor være op til DSL selv at prioritere deres finanslovsbevilling, så de efter 2015 kan vedligeholde og redigere ordnet.dk uden ekstra tilskud.

Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 13:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:00

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Det sørgelige ved både ministerens og ordførerens lille tale er, at man egentlig ikke helt har forstået, hvad ordnet.dk går og laver. Man tror, at fordi man giver nogle penge til udvikling, er det ovre, når udviklingsarbejdet er færdigt, og så er der kun lidt drift tilbage, og det kan man hurtigt omprioritere. Men sagen er jo, at det er redskaber, der kræver konstant udvikling, opdatering og drift, og derfor rammer det ekstra hårdt, når man ikke vil forlænge støtten, sådan som kulturministeren ikke har villet. Kan ordføreren derfor forklare mig, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil være med til at støtte det danske sprog, så det står stærkt på internettet og på smartphones og iPads, og være med til støtte den fortsatte udvikling?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:01 Og DSL fik derefter fra 2010 til 2012 midler til den anden fase af projektet, hvor målet var at styrke og videreudvikle ordnet.dk. Det forløb er nu afsluttet, og så er det, at der skal prioriteres inden for den givne ramme. Jeg kan ikke nikke genkendende til, at der skal fjernes midler overhovedet. Men sagen er den, at prioriteringen skal foregå inden for den fastsatte økonomiske ramme i den bevilling, der bliver givet over finansloven.

Kl. 13:04

Troels Ravn (S):

Som jeg giver udtryk for i min ordførertale, er vi meget opmærksomme på det gode, kvalificerede arbejde, der foregår her omkring det danske sprog. Det er en anerkendelse af arbejdet, men det må også være sådan i forhold til respekt for budgetter osv., at alle institutioner må prioritere inden for den givne ramme, også når det handler om udvikling af gode projekter. Jeg forstår udmærket Dansk Folkepartis ordfører og problematikken her, men det er altså en ganske almindelig prioritering, der her skal foregå i fremtiden inden for den givne ramme.

Kl. 13:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:04

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokratiet ikke vil være med til at sikre en fortsat udvikling af ordnet.dk. I takt med den teknologiske udvikling er der jo nye markeder, der skal opdyrkes på området, og som jeg var inde på i min ordførertale, er det f.eks. at lave applikationer, så man i langt højere grad kan bruge det på iPhones, smartphones og tablets osv. osv. Hvorfor er Socialdemokratiet imod denne udvikling?

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:02

Alex Ahrendtsen (DF):

Prioritering bliver der sagt. Det er jo korrekt. Skal jeg så forstå det sådan, at regeringen ikke prioriterer det danske sprog, i og med at man ikke vil forlænge bevillingerne til ordnet.dk's projekter fra 2016 og fremefter? Er det sådan, vi skal forstå regeringens taler i dag?

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Troels Ravn (S):

Det er en misfortolkning. Det er sådan, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskabs drift af ordnet.dk falder inden for deres kerneopgave, og vi anerkender projektet her, opgaven. Vi har været med i et forsøg, der er udviklet, og nu er det så sådan, og sådan må det være, at når et forsøg udløber, er det inden for den givne budgetramme, at midlerne skal findes. Jeg mener bestemt ikke, at det er udtryk for, at vi ikke vil bakke op, eller at vi ikke anerkender arbejdets betydning omkring det danske sprog. Det har jeg også givet udtryk for i min ordførertale. Så jeg må mene, at ordføreren for Dansk Folkeparti er ude i en misfortolkning af det sagte.

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:03

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu kunne vi jo forstå på ministeren lige før, at der i fremtiden bliver 1,2 mio. kr. mindre i samlet bevilling sammenlignet med det niveau, man har kendt frem til og med 2013. Kan den socialdemokratiske ordfører bekræfte, at med en bevilling på 1,2 mio. kr. mindre til ordnet.dk bliver aktivitetsniveauet og arbejdet med at udvikle ordnet.dk også tilsvarende mindre?

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Troels Ravn (S):

Altså, det er jo rigtigt, at i den første periode fra 2004 til 2009 blev midlerne givet til at etablere de digitale ressourcer og selve portalen.

Troels Ravn (S):

Jamen det er vi heller ikke, og jeg vil henvise til ministerens redegørelse, hvor ministeren jo fortæller, at vi med en finanslovsbemærkning kan sikre ordnet.dk. Vi anerkender, at det er et vigtigt arbejde, der foregår, men det er også sådan, at med hensyn til udvikling af nye projekter osv. ophører de ekstra midler på et tidspunkt. Og i respekt for almindelig regnskabsføring og budgetlofter skal midlerne så prioriteres inden for den givne økonomiske ramme.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Når man får statslige eller andre offentlige midler til at udvikle og etablere noget nyt, får man det naturligvis, i forhåbning om at det, man udvikler, viser sig at blive godt og noget, man får lyst til at fortsætte ned. Det ser vi med rigtig mange initiativer, ikke bare på kulturområdet. Det er jo en kendt måde for det offentlige at igangsætte nye og spændende projekter på for at udvikle Danmark på en hel masse områder, således også med ordnet.dk.

Problemet opstår så bare, når udviklings- og etableringsfasen udløber og projektet skal til at stå på egne ben. Så ser vi meget ofte, at benene, selv under meget fine og vellykkede projekter, vakler. Derfor er det så utrolig vigtigt, når det offentlige og i det her tilfælde staten går ind og hjælper med udvikling og etablering, at man hele tiden er opmærksom på, at der, i tilfælde af at projektet får succes, som man gerne ser fortsat, meget tidligt bliver tænkt fremtidig drift ind i budgetterne. Desværre er det ikke altid, at vi ser denne form for rettidig omhu. Selvfølgelig skyldes det også nogle gange, at det ikke er muligt, at projektet kan videreføres uden offentlige midler.

Om man ikke har udvist rettidig omhu i Dansk Sprog- og Litteraturselskab, ved jeg ikke. Jeg må blot konstatere, at de i hvert fald ikke har sat pengene af til at drifte et supergodt projekt som ordnet.dk. Jeg glæder mig over, at kulturministeren her i dag har tilkendegivet,

at Kulturministeriet har givet tilsagn om en ekstra bevilling på ½ mio. kr. i år og 900.000 kr. til næste år for at hjælpe Dansk Sprog- og Litteraturselskab, så de har mulighed for at prioritere således, at de har plads til ordnet.dk i egne budgetter fra 2016, og Radikale Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er jo en kendt sag, at Det Radikale Venstre har advokeret for at indføre engelsk som officielt sprog i Danmark ved siden af dansk; det er jo sådan den ideologiske ballast hos Det Radikale Venstre. Skal jeg så forstå den modstand, der er fra Det Radikale Venstres side mod det her beslutningsforslag og mod støtten til driften af ordnet.dk sådan, at den udspringer af et ønske om at nedprioritere dansk også på nettet, på smartphones, på iPads osv.?

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Marlene Borst Hansen (RV):

På ingen måde. Jeg sagde i min ordførertale – og jeg gentager det – at ordnet.dk er et supergodt projekt; jeg ved ikke, om super er et ord, man sådan bruger i Folketingssalen, men det betyder, at vi i Radikale Venstre synes, det er et meget, meget fint og godt projekt, som vi gerne ser fortsætter. Vi mener, at det skal være inden for den bevilling, som Det Danske Sprog- og Litteraturselskab har i dag, og vi hjælper dem med at kunne indregne det i budgetterne fra 2016.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:09

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er et supergodt projekt, men man vil ikke finde pengene, så det kan føres videre. Det giver jo ingen mening. Noget andet, jeg hæftede mig ved, var, at ordføreren sagde, at udviklingen var afsluttet, og at DSL derfor ikke skal have flere penge. Men problemet er jo, at den slags ting er i løbende udvikling, udviklingen afsluttes aldrig; det er hele essensen ved sådanne applikationer og programmer. Så hvordan i alverden kan man lade være med at ville forlænge de 1,2 mio. kr. fra 2016 og fremefter, når udviklingen vil blive ved med at kræve disse midler? Det savner jeg et godt svar på.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:10

Marlene Borst Hansen (RV):

Konsekvensen af det forslag, som hr. Alex Ahrendtsen her har fremsat, ville være, at det offentlige – staten og kommunerne – ikke længere ville kunne give midlertidige bevillinger til at udvikle og etablere nye projekter, fordi man så altid ville kunne risikere efterfølgende at skulle fortsætte driften. Det ville jeg synes var meget ærgerligt, det ville være en meget ærgerlig måde, som det offentlige brugte sine penge på. Der kommer masser af projekter; vi ser det i hele satspuljekredsen, vi sætter masser af nye projekter i gang; nogle af dem udløber og kommer ikke videre, og nogle af dem bliver bæredygtige. Men det her handler også om – og det var også det, jeg sagde i min

ordførertale – at der ligger et ansvar i forhold til at sikre driften på sigt, og det ansvar er der bare ikke levet op til i den her sag.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Flemming Damgaard Larsen (V):

Vi er enige om, at det er et supergodt projekt, og det er også derfor, jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor Det Radikale Venstre så er så hidsige efter, at nu må man altså ned på et noget lavere niveau med hensyn til udviklingen af projektet. Vi er nødt til at gå videre med en udvikling i forhold til applikationer osv. osv., så man kan bruge den nye teknologi, som også hele tiden bliver udviklet. Er ordføreren så ikke enig i, at man, ved at man får 1,2 mio. kr. mindre i offentlig bevilling i forhold til budgetåret 2013 – man får altså 1,2 mio. kr. mindre i fremtiden – så også vil få et aktivitetsniveau, der er tilsvarende mindre, og at man dermed vil have sværere ved at udvikle i fremtiden?

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Marlene Borst Hansen (RV):

Det, som Radikale Venstre er hidsige efter, er, at det, når man får offentlige midler til etablering, til udvikling, så ikke bare automatisk bliver til drift. For det vil betyde, at det rigtig, rigtig gode incitament, som der er mange steder i Danmark med hensyn til at støtte udvikling og etablering af nye projekter, vil blive meget mindre, fordi man skal regne driften ind lige fra starten, og det ville jeg synes var ærgerligt for udviklingen i Danmark, ikke bare på kulturområdet. Og derfor insisterer vi på at sige, at det her kan ordnes inden for eget budget. Det har DSL ikke budgetteret med i de kommende år, og derfor går man fra Kulturministeriets side ind og hjælper, således at ordnet.dk også kan fungere fra 2016 og fremefter.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:12

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen det er jo et meget konserverende synspunkt at stå med her, altså at sige, at der nu, indtil i dag, er sket en udvikling, og at der dermed ikke skal ske mere udvikling. For den teknologiske udvikling alene gør jo, at man er nødt til at se på, hvad det så er for en udvikling, man yderligere skal have. Jeg har nu flere gange nævnt det med applikationer osv. osv., og der er sikkert også noget på området her, som jeg ikke lige har fantasi til at forestille mig. Når det nu er så supergodt et projekt, hvad er så grunden til, at Det Radikale Venstre i dag siger, at udviklingen nu skal stoppe, og at den udvikling, der kommer i morgen, vil man ikke være med til?

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Marlene Borst Hansen (RV):

Det, som Radikale Venstre siger nej til, er det, der vedrører driften, efter at udviklingen og etableringen af ordnet.dk har fundet sted. Vi har været med til at bevilge de her penge sammen med Carlsberg-fondet – det synes vi har været en rigtig god idé og et rigtig godt

projekt, og vi er rigtig glade for det – men når det går over til, at det bliver til decideret drift, mener Radikale Venstre, at man må indregne det i budgetterne; det er rettidig omhu.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Trine Mach.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Trine Mach (SF):

Tak. Da SF's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg hermed læse ordførertalen op.

Ordnet.dk er en fantastisk god og brugervenlig ordbog på internettet, hvor man hurtigt og gratis kan slå ord op og få viden om både deres stavning og betydning. Der er hver dag 50.000 brugere, som klikker ind på ordnet.dk. Vi mener, at ordnet.dk informerer om og udbreder det danske sprog på en moderne og innovativ måde, og at det ville være et ærgerligt tab, hvis hjemmesiden må lukke, når året er omme, eller hvis den f.eks. skal erstattes af en betalingside. Sproglig oplysning og viden om det danske sprog skal være for os alle.

Vi er enige med forslagsstillerne til beslutningsforslaget i, at ordnet.dk er værd at bevare og værd at finansiere, og derfor vil vi gerne være med til at finde en løsning, som bevarer og videreudvikler ordnet.dk. Derfor er vi glade for ministerens forslag om, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskab fremover skal have til opgave at vedligeholde og redigere ordnet.dk. Dette er aftalt med Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, som har meddelt, at de er i stand til at varetage opgaven.

Ministeren lægger op til, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskab skal modtage en ekstra bevilling i 2014 og 2015, for at de kan forberede sig på de ekstra opgaver, som driften af ordnet.dk medfører, og at de derefter bør kunne være i stand til at varetage opgaven inden for deres ramme. Det synes vi bedre løser problemet med den manglende finansiering af ordnet.dk end den model, som foreslås i beslutningsforslaget.

I SF vil vi samtidig opfordre til, at man også overvejer muligheden for at sammentænke Det Danske Sprog- og Litteraturselskabs arbejde med ordnet.dk med det arbejde, som Sprognævnet løbende udfører for at holde retskrivningsordbogen ajour. Det Danske Sprog- og Litteraturselskab arbejder allerede i dag sammen med Sprognævnet om en database, hvortil danskerne kan indberette nye ord i det danske sprog. Vi mener derfor, at det vil være relevant at kigge på, om der er basis for et tættere samarbejde.

Så for opsummere: SF er derfor imod beslutningsforslaget og den finansieringsform, som forslagsstillerne har foreslået. Vi er til gengæld enige i intentionen i forslaget, og derfor er vi glade for ministerens udmelding om en alternativ finansiering af ordnet.dk.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Alex Ahrendtsen har en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Der var en masse plusord om selve ordnet.dk. Bl.a. blev det sagt, at den er fantastisk god. Samtidig vil SF ikke støtte, at man kan fortsætte udviklingen efter 2015. Folkene bag ordnet.dk siger, at de her applikationer må lukke, hvis de ikke har 1,2 mio. kr., som de havde indtil 2014. Hvad er ordføreren svar til folkene bag ordnet.dk?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Kl. 13:16

Trine Mach (SF):

Tak. Det vil jeg overlade til den rigtige ordfører på området at svare på. Jeg er her blot i dag for at læse ordførertalen op. Som jeg sagde i den tale, er det ret klart, at vi fra SF's side støtter intentionerne om at bevare ordnet.dk, men vi mener også, at det kan lade sig gøre med den bevilling, som ministeren har annonceret at der sættes af til formålet.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:17

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvis det nu viser sig, at det ikke er nok, er SF så klar til at finde de 1,2 mio. kr. fra 2016 og fremefter, eventuelt på tipsmiddelområdet?

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Trine Mach (SF):

Nu mener vi, at det, som ministeren lægger op til, faktisk ser ud til at kunne løse den udfordring, som vi er enige om at der er, og det vil vi starte med at se på, før vi tager stilling til, hvad der måtte ske derefter.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi til Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror ikke, at det er en overraskelse, når jeg siger, at jeg bakker op om den digitale ordbog, ordnet.dk., og jeg tror også, at mange, ikke mindst forslagsstillerne, ved, at jeg har diskuteret det ved flere lejligheder, bl.a. med kulturministeren. Forslaget går jo ud på, at ministeriet skal sikre ordnet.dk gennem en årlig bevilling på 1,2 mio. kr., som tages fra tipsmidlerne, i forlængelse af et tilskud fra 2004. Det lyder meget godt, at der også bliver stillet spørgsmål om, hvem der kommer til at betale i fremtiden, nemlig dem, der i dag får del i tipsmidlerne.

Nu har jeg jo set, at ministeren har fundet en løsning, hvor ordnet.dk får ½ mio. kr. i resten af 2014 og 900.000 kr. i 2015. De 900.000 kr. svarer til et finansieringsbehov for ordnet.dk, som er udregnet af dem, som står for det, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab. Det er o.k. frem til 2015, det er faktisk bedre end beslutningsforslaget, som jo først kan slå igennem fra og med 2015, men spørgsmålet er, om ordnet.dk også kan føres videre i 2016 og i fremtiden.

Det har jeg taget op med ministeren, og på den måde har jeg fundet ud af, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskab godt kan føre det videre. De får som bekendt en finanslovsbevilling på ca. 7,5 mio. kr. hvert år. De har de seneste år haft forpligtelser med et fondsstøttet projekt, som udløber i 2015. Det betyder, at de ikke har frie midler, så længe projektet kører, men fra 2016 kan de omprioritere deres penge til at føre ordnet.dk videre. Spørgsmålet er, om de vil. Her bør

vi have en hundrede procents garanti fra ministeren for, at DSL kan og vil føre det videre i fremtiden. Sådan en garanti synes jeg er den bedste løsning for ordnet.dk, så hvis jeg får den garanti, vil jeg ikke stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:19

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg ved ikke helt, hvad der er sket med Enhedslisten, som ved flere lejligheder offentligt til medier har sagt, at de støtter nærværende forslag, og at de støtter, at ordnet.dk skal kunne føres videre for de midler, de allerede har i dag. Ordføreren bliver nødt til lige at forklare Dansk Folkeparti og mig, hvad der er sket siden de udmeldinger i medierne fra Enhedslistens side, siden man tilsyneladende ikke kan bakke forslaget op.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har hele vejen igennem sagt, at ordnet.dk skal føres videre. I første omgang har ministeren bevilget nogle penge i 2014 og 2015, og man har penge til det i DSL fra 2016. Jeg synes bare, at man kan omprioritere, sådan at ordnet.dk kan blive ført videre fra 2016 og ind i fremtiden.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:20

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg tror, at Enhedslisten er gået fra at være en vagthund til at blive en magthund, siden man bare køber ministerens forklaring. Sagen er jo, at folkene bag ordnet.dk siger, at de ikke vil kunne føre det videre. Gør det slet ikke indtryk på Enhedslisten, når folkene, der har været med til at udvikle det her, siger, at de ikke vil kunne føre det videre, hvis de skal omprioritere?

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo meget enkelt. DSL får en finanslovsbevilling på ca. 7,5 mio. kr., og den kan de jo prioritere. Jeg siger bare, at vi skal have en garanti for, at ordnet.dk bliver ført videre for de finanslovsbevillinger, som DSL har, også fra 2016.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, ordnet.dk er et fremragende initiativ, og det er udtryk for rettidig omhu, at man fik det sat i gang. Medieplatformene ændrer sig. Måden, vi arbejder

på i det offentlige og alle andre steder, ændrer sig med udviklingen af ny teknologi. Det er et fremragende initiativ, og det skal selvfølgelig fortsætte.

Men jeg synes også, at hele den her diskussion er et meget godt eksempel på, hvorfor det stort set er umuligt at effektivisere i den offentlige sektor. Der tildeles midler til at udvikle, og det er alle glade for, og når man så går over i en driftsfase, skal bevillingerne bare fortsætte. Det holder jo ikke. Det holder ikke her, og det holder ikke andre steder i den offentlige sektor. Derfor kan vi fra Liberal Alliances side ikke støtte dette beslutningsforslag.

Det er ikke udtryk for kritik af ordnet.dk. Jeg er meget tilfreds med, at man har besluttet sig for at støtte det her i 2014 og i 2015, indtil de ud fra den almindelige bevilling har større mulighed for at navigere rundt. Det synes jeg er både generøst og klogt. Så jeg synes faktisk, det er en meget pragmatisk løsning, man er endt med her. Det kan jo ikke nytte noget, at bevillingerne, hver gang noget overgår fra udvikling til drift, bare skal fortsætte.

Jeg er også meget tilfreds med, at ministeren tilkendegiver, at hvis ministeren stadig væk er minister, når der skal laves finanslov for 2016 – det kan man jo ikke vide – så kommer det ind som en bemærkning, at den generelle driftsbevilling også forventes anvendt på at sikre fortsat drift af ordnet.dk. Det var mine ord.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Alex Ahrendtsen har en kort bemærkning.

Kl. 13:23

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg kan jo forstå på Liberal Alliances ordfører, at det danske sprog tilhører den offentlige sektor. Det er godt nok overraskende. Jeg kan også forstå, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskab er en del af den offentlige sektor – det er lige så overraskende. Og så kan jeg forstå på ordføreren, at udviklingsarbejdet er overstået, og nu kommer der bare lidt drift og vedligeholdelse.

Forstår ordføreren ikke, at der altid er udvikling, når man har sådanne applikationer? Udvikling er lig med drift. Og gør det ikke indtryk, at Det Danske Sprog- og Litteraturselskab og folkene bag ordnet.dk siger, at de ikke kan køre det her videre og må lukke, hvis de ikke får de midler, de har haft hidtil?

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Mette Bock (LA):

Jeg vil sige, at vi jo altså taler om en offentlig bevilling, og dermed er det jo en del af den offentlige sektors finansiering af nogle aktiviteter i det danske samfund. Så det synes jeg burde lukke den del af diskussionen ned.

Selvfølgelig er enhver form for drift også behæftet med udvikling, for ellers kommer man bagud. Sådan er det med alle driftsaktiviteter. Men den her bevilling blev givet for at sikre den basale udvikling af, hvordan det her site skulle se ud. Når det så overgår til drift, er det klart, at det skal vedligeholdes, og at der fortsat skal laves ny udvikling osv. Det er en del af en helt almindelig drift i enhver organisation, og der er grundlæggende forskel på udvikling og almindelig drift. Det udelukker ikke, at udviklingen selvfølgelig fortsat skal finde sted.

Det her med at komme og true med at lukke ned synes jeg er en kedelig måde at argumentere på. Det er kloge folk, der sidder og arbejder med de her ting, og jeg er overbevist om, at når man får ført det videre på en ordentlig måde, må man prioritere anderledes. Når ny teknologi giver nye muligheder, betyder det jo også, at der er an-

dre ting, man må nedprioritere, ting, som har været vigtige, fordi det har været den eneste måde, man kunne arbejde på, indtil ny teknologi gav de her muligheder. Så for mig at se er det her lige ud ad landevejen.

Jeg er meget glad for, at der har været rettidig omhu, og at man har fået udviklet ordnet.dk, og jeg glæder mig til at se, at man i fremtiden vil kunne bruge digitaliseringen endnu mere aktivt, når det gælder om at bevare og udvikle det danske sprog.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:26

Alex Ahrendtsen (DF):

Der er jo noget mærkeligt ved Liberal Alliances politik. På den ene side vil man øge statstilskuddet til frie grundskoler – det har man haft et beslutningsforslag i salen om. På den anden side vil man ikke finde ganske små beløb fra tipsmidlerne til at støtte fortsat udvikling af det danske sprog. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Mette Bock (LA):

Ligesom i Dansk Folkeparti – eller måske endnu mere hos Liberal Alliance – er det sådan, at vi faktisk prøver at prioritere. Det er en gratis omgang, at man øger de offentlige udgifter på området, hver eneste gang der kommer et godt projekt, i stedet for at tage den langt vanskeligere diskussion om, hvordan der skal prioriteres. Så det ser jeg sådan set ikke noget paradoks i.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører og forslagsstiller, hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Vores sprog er jo en helt afgørende del af vores kultur. Sproget er udgangspunktet for vores dagligdag, men det er også udgangspunktet for vores litteratur og for meget andet, der udfolder sig i vores samfund. Derfor er viden om sprog vigtig, både for dem, der studerer sprog, forskerne, og for alle os andre almindelige danskere, som bare har brug for viden om vores sprog. Det indgår også i almindelig dannelse, at unge skal vokse op med kendskab til vores sprog. Sprogets udvikling er vigtig, sprogets historie er vigtig, og nutiden, viden om sproget her og nu, er vigtig. Derfor er det noget, vi skal værne om. Der er næsten ikke nogen mere vigtig kulturpolitisk indsats end netop at værne om vores sprog og dermed også i sidste ende om vores litteratur, som jo er en vigtig del af kunsten.

Det er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti er gået med og er medforlagsstiller på det her forslag, som jeg gerne vil takke hr. Alex Ahrendtsen for at have taget initiativ til. Jeg synes, det er vigtigt, at vi sikrer, at der er de fornødne midler.

Jeg hørte godt debatten her, der jo handlede om, hvorvidt man skal blive ved med at støtte noget i en driftsfase efter udvikling af et projekt, eller man ikke skal. Der er der jo ikke nogen fast regel for. Her er tale om et projekt, der fortsat udvikler sig. Så kan man jo diskutere, om det er drift eller udvikling, for der vil altid være behov for at udvikle noget, som er etableret. Men det er væsentlige omkostninger, der skal bruges til at investere i udvikling på netop det her

område. Det, at vi siger ja til at give en bevilling på 1,2 mio. kr. her for at sikre, at der er ressourcer til at udvikle og drive ordnet.dk, er jo ikke ensbetydende med, at vi så skal give driftsmidler efterfølgende, hver gang vi sætter et nyt projekt i gang. Det er jo en prioritering, vi politisk har lov til at foretage os.

Derfor vil jeg da gerne tilkendegive, helt hen over den diskussion, der er, at uanset hvordan man måtte vende og dreje det, er det sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti mener, det er vigtigt at prioritere vores sprog, prioritere adgang til viden om vores sprog, både for forskere og almindelige danskere, og derfor vil vi simpelt hen gerne prioritere det her.

Derfor er vi medforlagsstillere, og derfor er det nok heller ikke så overraskende, at vi har tænkt os at stemme for forslaget, når der skal stemmes om det på et tidspunkt.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 13:29

(Ordfører for forslagsstillerne)

Alex Ahrendtsen (DF):

Først en tak til både Venstre og Konservative Folkeparti for deres støtte, forud for at beslutningsforslaget kom i salen, men også under debatten, og at de fortsat stemmer for det. Det er vi glade for i Dansk Folkeparti. For dansk sprog har det jo ikke helt så godt, som man kunne ønske, især ikke her i Folketinget og slet ikke i regeringen. Af uransagelige årsager har kulturministeren valgt ikke at forlænge tilskuddet til ordnet.dk fra tipsmidlerne. Det er altså vigtigt at understrege, at det er tipsmidlerne. Hvis ikke Carlsbergfondet, altså en privat fond havde skudt 1 mio. kr. ind i 2014, ville ordnet.dk allerede i år ikke have kunnet fortsætte.

Debatten i dag har jo vist, at hverken ministeren eller andre helt har forstået, at ordnet.dk's udvikling aldrig ophører – det er jo selve kernen i dets virke, udvikling er lig med drift. Det er ikke bare sådan, at man sender en bil på gaden, og så er der lidt vedligeholdelse bagefter. Nej, man udvikler hele tiden på bilen, det er selve driften. Det er derfor, de har brug for de der 1,2 mio. kr., altså for hele tiden at kunne udvikle, både det indholdsmæssige, men også det teknologiske. Og vi burde jo egentlig være glade for, at der er nogle, der har udviklet nogle applikationer og programmer til folk, så de kan bruge dem på deres smartphone.

Vi er jo udsat for et enormt pres fra udlandet og især fra det engelsksprogede område, der har uanede ressourcer til rådighed. Derfor er der også andre sprogområder, der opruster, bl.a. det franske område, men i Danmark kan vi åbenbart ikke helt finde ud af det. Og ministeren burde jo egentlig vide bedre, for jeg har haft hende i samråd, jeg har haft hende i spørgetiden, der er blevet stillet skriftlige spørgsmål, ikke bare fra mig, men også fra andre, og folkene fra ordnet.dk har haft adskillige møder med ministeren. Nu vil ministeren så ekstraordinært afsætte 0,5 mio. kr. i år og 0,9 mio. kr. i 2015, og det er jo fint, det er glimrende, så er 2015 i hvert fald sikret.

Men samtidig kan man ikke lade være med at undre sig. Jeg får jo løbende Kulturministeriets pressemeddelelser, hvor der bliver offentliggjort støtte, og i flæng kan vi jo nævne de 40 mio. kr. til børn og kultur, de 4 mio. kr. til højskoler her for nylig, 12 mio. kr. til forskningsbibliotekerne til digital udvikling. Sidstnævnte, og nu bliver det sjovt, skal sikre, at studerende, undervisere og forskere får de bedst mulige vilkår, når de søger viden digitalt – viden digitalt. Er det ikke lige det, som ordnet.dk går og laver? Ordnet.dk passer som fod i hose til den strategi, hvorfor i alverden kan regeringen ikke se det?

Vi har også opdaget, at Politiken i dag på baggrund af artikler fra søndag aften kan afsløre, at der er tipsmiddelpuljer for 317 mio. kr., som ministeren mere eller mindre har til sin rådighed.

Så når jeg opsummerer, er der et eller andet, der tyder på, at modstanden mod at støtte driften af ordnet.dk kan føres tilbage til kulturministeren. Kulturministeren er jo radikal, og Det Radikale Venstre har tidligere talt varmt for at gøre engelsk til et officielt sprog i Danmark. De arbejder ihærdigt på at indføre engelsk som undervisningssprog i folkeskolen, gymnasier og på videregående læreanstalter. Det er der penge til, det er der energi til, og det har man vilje til at gøre noget ved. Men sølle 1,2 mio. kr. fra tipsmidlerne – ikke engang fra skatteyderne, men fra tipsmidlerne – har man ikke vilje til at bruge på ordnet.dk. Så for mig at se er der en klar sammenhæng mellem Det Radikale Venstres og hermed også Socialdemokratiets ideologiske forhold til det danske sprog og så modstanden mod at støtte ordnet.dk, og det er godt nok trist.

Kl. 13:34

Jeg er også lidt ked af, at Enhedslisten på en måde jo er blevet lidt blød i knæene. Jeg synes, det er meget tydeligt i dag, at Enhedslisten er gået fra at være en vagthund til at blive en magthund. Man har ladet sig besnakke af ministeren, selv om man egentlig var ret kontant, da der blev diskuteret om ordnet.dk. Der bakkede man egentlig bevillingen op, men det gør man ikke længere. Jeg ved ikke, hvad der er sketovre hos ministeren. Det kan ikke bare være en kop kaffe, så meget er man da ikke til fals, det ved jeg da, så godt kender jeg Enhedslisten.

Jeg synes ikke, jeg har fået svar på, hvorfor Enhedslisten ikke kan støtte dette beslutningsforslag, som er meget konkret – det er bare 1,2 mio. kr. fra tipsmidlerne, fra 2015 og fremefter. Vi tager dem fra tipsmidlerne, sådan som det var før. Jeg synes egentlig, at vi meget godt har forklaret, hvorfor man fortsat skal bruge de penge – netop fordi udvikling er drift, og fordi det danske sprog er under pres. Det er ikke bare noget, vi siger, Dansk Sprognævn siger det også. Derfor har vi brug for redskaber, der aktivt kan bruges til at kæmpe for det danske sprog, og der er ordnet.dk's applikationer jo ganske enkelt fremragende.

Så drift er udvikling, og jeg håber da, at Enhedslisten vil være med – man kan jo stadig væk nå det, man kan bare tage ordet og sige: Ved du hvad, Ahrendtsen, det, der bliver sagt, er fornuftigt, vi vil gerne stemme for. Så er der et flertal, og så gavner man ordnet.dk og det danske sprog. Det ville da være dejligt. Det er ikke for sent.

Men alt i alt, bortset fra at det ikke helt gik, som vi ønskede, er der dog blevet gjort opmærksom på ordnet.dk's problemer i så høj en grad, at 2014 og 2015 er sikret – 2014 på grund af private fondsmidler og 2015 på grund af ministerens 0,9 mio. kr. Så mangler vi jo bare, vil jeg gerne sige til Enhedslisten, at vi finder midlerne for 2016, ikke sandt?

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det gav ikke anledning til noget ønske om korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 16:

Klima-, energi- og bygningsministerens energipolitiske redegørelse 2014.

(Anmeldelse 20.05.2014. Redegørelse givet 20.05.2014. Meddelelse om forhandling 20.05.2014).

Sammen med dette punkt foretages:

4) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Jens Joel (S), Mikkel Dencker (DF), Andreas Steenberg (RV), Per Clausen (EL), Vilhelm Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 24.04.2014. Fremme 29.04.2014).

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, tirsdag den 3. juni 2014.

Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade, for begrundelse.

Kl. 13:37

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Tak. På vegne af alle Folketingets partier skal jeg give en kort begrundelse for, at vi har stillet den her forespørgsel. Det gør jeg som formand for Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg.

Det er jo oplagt, at energipolitikken er vigtig. Det er oplagt, at den også er inde i en vigtig fase i forhold til EU-forhandlingerne, hvor der er vigtige møder i juni og måske i oktober, som lægger linjen frem til 2030.

Det er oplagt, at der desuden er en energiaftale, indgået af alle partier her i Folketinget undtagen et. Det er en stor ramme, som danner grundlaget for energipolitikken i de kommende år, og man kan vel sige det på den måde, at der inden for den ramme er rigtig mange forskellige diskussioner, som med visse mellemrum når den her sal og i hvert fald når Energiudvalget og medierne.

Så vi er jo i gang med en stor og omfattende omstilling af vores energiforsyning både i Danmark og i europæisk sammenhæng, og på den baggrund ser vi frem til ministerens besvarelse.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren for besvarelse.

Kl. 13:39

Besvarelse

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen): Mange tak for det. Det er en fornøjelse at få lov at deltage i en redegørelse om energipolitik. Dansk energipolitik har jo i årtier været baseret på en bred politisk opbakning. Det skal vi værne om, for energiområdet er præget af store investeringer med meget lange levetider. Derfor skal aktørerne, hvad enten det er husejeren eller fabrikanten eller elproducenten, kunne investere, i tiltro til at Danmark tilbyder stabile rammevilkår. Det, der er fornuftigt i dag, skal helst også være fornuftigt om 5 år eller om 15 år.

Derfor er det virkelig positivt, at et stort flertal af Folketingets partier grundlæggende er enige om de store linjer i energipolitikken – enige om, hvor vi skal bevæge os hen. Et meget bredt flertal deler den opfattelse, at den rette vej for Danmark er en omstilling til et mere effektivt energiforbrug og et skift fra fossile brændsler til vedvarende energi. At udfase fossilt brændsel er en ambitiøs målsætning, men det er et opnåeligt mål – teknologien er langt hen ad vejen til stede, og omstillingen er til at betale.

Det var hovedbudskabet fra VK-regeringens klimakonvention, og det er hovedbudskabet i den såkaldte energiscenarieanalyse, som Energistyrelsen offentliggjorde i maj måned. Heri bliver det konkluderet, at meromkostningen ved at drive et energisystem, der er baseret på vedvarende energi, er begrænset sammenlignet med et scenarie, hvor energisystemet er baseret primært på fossil energi. Og her er det vel at mærke vigtigt at bemærke, at et scenarie, der er baseret primært på fossile brændsler, ikke er en realistisk mulighed. Det er hverken i overensstemmelse med ambitionerne i Danmark eller med vores internationale forpligtelser.

Den energiaftale, som et bredt flertal i dette Ting blev enige om i 2012, udstikker kursen for energipolitikken frem mod 2020, og den er et afgørende skridt på vejen mod det langsigtede 2050-mål. Helt konkret sikrer vi den grønne omstilling via fire indsatsområder: for det første indfasning af en stadig større mængde vedvarende energi, for det andet en markant indsats for at energieffektivisere vores samfund fra top til bund, for det tredje et konstant fokus på at øge elektrificeringen og for det fjerde støtte til at udvikle fremtidens energiteknologier gennem forskning, udvikling og demonstrationsprojekter.

Årets energipolitiske redegørelse gør status for den danske energipolitik, og i den forbindelse vil jeg gerne nævne nogle eksempler på emner, der er en del af årets redegørelse. For det første har regeringen i april 2014 fremlagt en strategi for renovering af bygninger. Danmark har allerede ambitiøse krav til nybyggede huses energieffektivitet, og målet med strategien er at fremme energirenoveringen af de eksisterende bygninger, så vi hæver energieffektiviteten af den samlede danske boligmasse.

For det andet blev der i forbindelse med energiaftalen nedsat et udvalg af eksperter og brancherepræsentanter, der skal se på, hvordan reguleringen af elsektoren kan optimeres. Målet er at reducere udgifterne til at drive netselskaberne, så energiomkostningerne kan bringes ned. Det skulle gerne blive til glæde for virksomhederne og til glæde for forbrugerne.

For det tredje vil jeg fremhæve regeringens fokus på bæredygtig biomasse. En helt central komponent i omstillingen af brugen af mere vedvarende energi er bl.a. i form af biomasse. Det kræver dog, at biomassen er bæredygtig, og derfor opfordrer regeringen også energibranchen til at indgå en brancheaftale om bæredygtighed. Vi skal sikre os, at den biomasse, vi bruger, er miljømæssigt forsvarlig.

Endelig, for det fjerde, vil jeg fremhæve, at den danske indsats ikke batter, hvis vi ikke får andre med. Derfor arbejder Danmark målrettet med at sprede de danske erfaringer med omstilling af energisystemet gennem energieffektivisering og udbredelse af vedvarende energi. Det gør vi gennem en række bilaterale samarbejder med både i- og ulande, og målet er at understøtte den globale omstilling til vedvarende energi.

Overordnet viser årets redegørelse, at vi fortsat er på rette spor i forhold til omstillingen af energisystemet. Vi er allerede ganske langt med implementering af de initiativer, der var enighed om i energiaftalen, men selvfølgelig er der udfordringer fremadrettet. Det gælder både på nationalt og på europæisk niveau, og disse udfordringer skal løses for at indfri vores ambitioner.

Dansk energipolitik foregår ikke i en osteklokke. EU har stor betydning for, hvilke muligheder vi har for at udforme en dansk energipolitik. På mødet i Det Europæiske Råd i marts 2014 vedtog EU's

stats- og regeringschefer, at der senest til oktober i år skal træffes en beslutning om en EU-politikramme for klima og energi frem til 2030. Det er afgørende for regeringen, at vi i EU når til enighed om en ambitiøs ramme for klima og energi så hurtigt som muligt. Det vil give investorerne den nødvendige sikkerhed gennem stabile rammebetingelser, og det vil sikre, at EU kan bidrage troværdigt og konstruktivt til de internationale klimaforhandlinger i 2015.

Regeringen arbejder i den forbindelse for, at EU sætter ambitiøse mål frem mod 2030. Det gør vi for at sikre, at EU yder et markant bidrag til at reducere verdens udledning af drivhusgasser, men også af hensyn til den europæiske forsyningssikkerhed. Udviklingen i Ukraine i 2014 har understreget, at vi ikke kan tage for givet, at den russiske gas vil flyde stabilt til Europa.

Kl. 13:44

Ambitiøse mål for europæisk klima- og energipolitik medfører lavere energiforbrug og mere vedvarende energi, og dermed reduceres EU's energiimport. Derfor er en ambitiøs klima- og energipolitik en stor del af løsningen på den udfordring, som krisen i Ukraine har gjort lysende klar for EU's medlemslande. Den danske regering vil derfor frem mod Det Europæiske Råds møde i efteråret 2014, hvor 2030-rammen skal fastlægges, arbejde for et mål for drivhusgasreduktion i EU på mindst 40 pct. i forhold til 1990, fælles bindende mål for vedvarende energi på 30 pct. og fastsættelse af et bindende mål for energieffektivitet i 2030 i lyset af den evaluering af den nuværende indsats, som Kommissionen skal fremlægge til juni.

Herudover mener vi, at EU's CO₂-kvotehandelssystem bør reformeres. Det siger næsten sig selv. Det nuværende system, hvor der er et massivt kvoteoverskud til stede, giver ikke i sig selv et tilstrækkeligt incitament til en grøn omstilling af den europæiske energiforsyning. Danmark støtter et stærkt kvotesystem som udgangspunkt for den fælles regulering af CO₂-udledningerne inden for EU. Det er derfor vores klare holdning, at kvotesystemet bør styrkes, og det skal styrkes med strukturelle reformer, der kan skabe grundlag for langsigtede investeringer for de europæiske virksomheder. Vi skal sikre, at det kan betale sig for virksomhederne at investere i vedvarende energi og energieffektiv produktion.

Retter vi igen blikket mod Danmark og dansk energipolitik, er det vigtigt, at vores energipolitiske beslutninger i dag er konsistente med vores langsigtede mål, og det kræver rettidig omhu og en forståelse for de vigtige strategiske valg, der skal træffes for at sikre en omkostningseffektiv omstilling af det danske energisystem. I forbindelse med energiaftalen blev det derfor aftalt, at Energistyrelsen skulle lave fem analyser vedrørende fremtidens danske energisystem. Der er tale om grundige og omfattende analyser af vigtige delelementer, og det er anbefalelsesværdigt læsestof for alle, der har en interesse i dansk energipolitik.

I sammenhæng med disse analyser blev der udarbejdet den energiscenarieanalyse, jeg omtalte i starten af mit indlæg. Tilsammen giver disse analyser et bidrag til at give os politikere og energisystemets interessenter det bedst mulige grundlag for at træffe de strategiske valg, der er afgørende for, hvordan vi sammensætter vores energisystem for at nå 2050-målet.

Jeg vil gerne sige det helt klart: Omstillingen er en stor opgave, og selvfølgelig er der udfordringer undervejs, men det er udfordringer, vi kan løse. Den seneste tid har der især været fokus på virksomhedernes energiomkostninger som følge af udviklingen i PSO-udgifterne. Den ekstraordinært lave elpris har medført, at de danske virksomheders udgifter til PSO er blevet forøget, og det har givet anledning til en helt legitim bekymring for virksomhedernes konkurrenceevne.

Omvendt skal udfordringerne ikke overdrives. For det første er det den samlede elregning, som er afgørende, og ikke kun PSO-betalinger. Hvad angår husholdningerne, modsvares de stigende PSO-omkostninger af den lavere elpris, og danskerne vil altså ikke opleve

en højere elpris som følge af de stigende PSO-omkostninger. For det andet kan en lavere energiregning og dermed bedre konkurrenceevne også opnås gennem et mere effektivt energiforbrug. For det tredje skal man ikke fokusere ensidigt på energiomkostninger. For de fleste virksomheder og brancher udgør energi trods alt kun en ret lille del af de samlede omkostninger. En analyse fra Dansk Energi viser, at de energiintensive virksomheder står for under 10 pct. af værditilvæksten og beskæftigelsen.

Men det er klart, at for virksomheder, der er energiintensive, kan niveauet for PSO-betalingen naturligvis gøre en forskel, og regeringen har derfor ønsket at imødekomme denne bekymring ved at inkludere en omfattende PSO-lempe som en del af regeringens vækstplansudspil. Med regeringens forslag til lemper af PSO-omkostningerne for erhvervslivet sikrer vi virksomhedernes konkurrenceevne til gavn for vækst og beskæftigelse. Den foreslåede PSO-lempe er en balanceret pakke, der både tilgodeser erhvervslivet bredt og sætter særlig ind der, hvor behovet er størst, nemlig hos de elintensive erhverv inden for rammerne af EU's nye statsstøttebestemmelse.

Vækstplansudspillet underbygger en omkostningseffektiv grøn omstilling, der tager hensyn til konkurrenceevnen. Vi må se i øjnene, at den hidtidige finansiering over elpriserne, der var ens for alle forbrugere, var ved at blive en for stor belastning for især de elintensive erhverv, og det ville kunne blokere for opbakningen til den grønne omstilling på sigt. Det er værd at bemærke, at vækstplansudspillet ikke ændrer på de forskellige tilskud til vedvarende energi, kun på finansieringen. Vækstplansudspillet viser, hvor meget det ligger regeringen på sinde at tage hensyn til erhvervslivet, når energipolitikken skal udmøntes, men det skal ske, uden at vi går på kompromis med vores energipolitiske ambitioner.

Herudover er det vigtigt at understrege, at den grønne omstilling har en lang række fordele for Danmark. Den positive historie i forhold til PSO-udgifterne er selvfølgelig, at de også er et udtryk for, at vi allerede producerer en meget stor mængde vedvarende energi i Danmark. Fordelene ved en grøn energisektor vil kun stige i fremtiden. I takt med at vi elektrificerer områder såsom persontransport og kollektiv trafik og opvarmning, vil vores grønne energimiks gøre, at vi reducerer vores udledning af drivhusgasser yderligere.

Ligeledes giver omstillingen et hjemmemarked for danske virksomheder, der udvikler energiteknologi. Denne sektor eksporterer årligt for et stort milliardbeløb. Det er især den grønne del af eksporten, der oplever en kraftig vækst i disse år, i takt med at vores europæiske nabolande igangsætter en grøn omstilling af deres energisystemer. Det er til glæde for den globale grønne omstilling, men det er i høj grad også til glæde for dansk vækst og dansk beskæftigelse.

Kl. 13:49

Omstillingen medfører også, at Danmark lever op til klimaforskningsens anbefalinger og fastholder vores høje grad af forsyningssikkerhed. Vi ved, at der bliver færre, ikke flere, fossile brændsler. Vi ved, at vi skal reducere vores drivhusgasudledninger markant. Det betyder, at en ambitiøs klima- og energipolitik er udtryk for rettidigt omhu.

Herudover vil omstillingen selvfølgelig gradvis reducere luftforureningen i Danmark og reducere støjforureningen fra biler, i takt med at stadig flere elbiler kommer på de danske veje. Efter min overbevisning er fordelene mange og ulemperne få. Det er derfor vigtigt, at vi fastholder retningen i den grønne omstilling, at vi sætter os ambitiøse delmål og sikrer stabile rammer. Det sikrer, at omstillingen foregår omkostningseffektivt. De igangværende drøftelser af energiaftalen må derfor ikke resultere i ændringer, som kan underminere de mange positive resultater, som den ambitiøse danske linje har medført indtil nu.

Regeringen vil arbejde for, at Danmark også i fremtiden har en ambitiøs energipolitik med bred politisk opbakning. Jeg ser meget

frem til en fortsat konstruktiv dialog om, hvordan vi bedst muligt når de energipolitiske mål for Danmark. Tak for ordet.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så påbegynder vi forhandlingen. Først er det ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Kl. 13:50

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Tak, og tak til ministeren for en grundig og god skriftlig redegørelse og en god uddybning her i dag.

Mine første bemærkninger handler om EU-delen, som også spillede en betydelig rolle i ministerens fremlæggelse her. Som jeg sagde i begrundelsen, vil junitopmødet være næste runde, hvor målene for 2030 skal diskuteres og, som jeg har forstået det, med en betydelig mulighed for, at vi skal vente til oktober, før vi får en endelig afklaring.

Som vi ser det i SF, er vi på to punkter ikke på plads. Det ene er målet for andelen af vedvarende energi i 2030. Vi har et udspil på 27 pct., og regeringen har med rette meldt ud, at det bør være 30 pct. – et synspunkt, vi deler. Det bør efter vores opfattelse også deles op som landeforpligtelser og ikke bare være en EU-forpligtelse. Når jeg tager fat på det, er det også, fordi netop det tema spiller en stor rolle i diskussionen om forsyningssikkerhed i Europa. Ifølge Kommissionens egne vurderinger vil forslaget med de 27 pct. vedvarende energi, som man har lagt frem, reducere behovet for gasimport med 9 pct. Men går man op på 30 pct. vedvarende energi i 2030, vil man kunne skære gasimporten ned med 26 pct. ifølge Kommissionens eget Impact Assessment, som er blevet offentliggjort.

Jeg synes, det er en god illustration af, at når vi nu med rette igen i betydelig grad fokuserer på forsyningssikkerhed, bl.a. på grund af krisen i Ukraine og afhængigheden af russisk gas til Europa, så er den eneste sikre måde at få større forsyningssikkerhed at øge andelen af vedvarende energi, og det også være sagt til nogle af de diskussioner, vi i øvrigt har i Danmark, hvor man prøver at digte andre løsninger på bordet. Det er vedvarende energi, som kan give Europa større forsyningssikkerhed.

Det andet tema, som jeg synes det er afgørende at vi får sikkerhed for, er energieffektivisering – det er jo skudt til hjørne, kan man sige – og her mener jeg virkelig at vi skal kæmpe kampen. Man kan sige, at det var det danske formandskab, som fik direktivet om energieffektivisering igennem under formandskabet, og det var sådan set godt gået. Nu handler det så om at få det næste skridt til at følge den linje. I den forbindelse har der været en diskussion om, at man overhovedet ikke havde set på et analysescenarie i forhold til at øge effektiviteten til 40 pct. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren aktivt vil arbejde for det, og om, hvor langt man er kommet i kampen for at få sådan en analyse på bordet, sådan at der kan laves en kvalificeret stillingtagen.

Jeg har bemærket, at man selv skriver i redegørelsen, at EU's ecodesigndirektiv faktisk forventes at give en begrænsning på 5 pct. i perioden, hvis vi regner fra 2011 til 2020. Og det er jo en slags illustration af, at energieffektivitet og det at spare på energi på mange måder er den mest effektive måde at løse vores klima- og energiudfordringer på. Enig i ministerens betragtninger om kvoteystemet!

Og så til Danmark: Her er det mit synspunkt, SF's synspunkt, at det værste, der kan ske, er, at vi skaber usikkerhed om den energiaftale, vi har. Tiden er ikke til, at der kommer bølgeskvulp her – eller rettere, vi har bølgeskvulp, men tiden er ikke til at øge dem. Tiden er til at mindske dem, for ellers tager vi vand ind. Og »vand ind« bety-

der i den her sammenhæng, at hvis vi tvivler på de mål, vi har sat: at vi skal have de to store havvindmølleparker, at vi skal foretage de udbygninger og omstillinger, som vi har været enige om, er vi altså med til også at skabe tvivl om de investeringer, som vi, dengang aftalen blev lavet, fik at vide fra Finansministeriet ville være på mellem 90 og 150 milliarder danske kroner, vel at mærke ikke statspenge og ikke noget, folk skulle af med, men noget, som private ville investere i det danske samfund. Det er den kraftigste beskæftigelsesmæssige effekt, der overhovedet er lavet i Danmark i de sidste 2, 3, 4 år. Så derfor væk med den usikkerhed!

Kl. 13:56

Så har vi en diskussion om de konkurrenceudsatte industrier. Jeg er glad for, at ministeren nævnte Dansk Energis analyse af, at det er under 10 pct. Vores bud er: Lad os hjælpe den gruppe, og lad os lade være med, som regeringen faktisk lægger op til, at give alle PSO-lettelser. Det er der jo ingen argumenter for, i hvert fald ikke energipolitiske argumenter. Så hvad skal det til for? Men lad os hjælpe de industrier, der er hårdest ramt, og dermed er det heller ikke nødvendigt at lave en lettelse så stor som den, regeringen har lagt op til. Og så skal vi jo huske, at det, der hedder PSO, faktisk er investeringsstøtte. Det er den måde, vi er med til at betale de næste kraftværker på.

Ellers vil jeg sige, at energiaftalen jo er en rammeaftale, og det er en proces. På mange måder skrider det faktisk frem som aftalt. Ministeren nævnte selv den dyng af analyser, der er kommet. For mange af os bliver det sommerferielæsning, for den dyng papir er nok 10-15 cm høj. Dermed er der lagt op til store drøftelser i efteråret. Når jeg nu dvæler lidt ved det, er det også for at få forklaret, at det er en rammeaftale, og dermed forhandles der jo hele tiden inden for den aftale. Det, som jeg gerne vil advare imod, er, at man begynder at snakke genforhandling, for så er det, som om vi skrotter det, der var inden i den. Vi skal ikke skrotte det, der er indeni, men hele aftalen er selvfølgelig en, der skal forhandles inden for rammen.

Jeg synes, det er godt, at redegørelsen også nævner succesen med eksport- og erhvervsudviklingen. Det er vigtigt. Jeg synes også, det er godt, at man lægger op til en større indsats for at sælge den danske energimodel som en helhed med reguleringssystem, med produkter osv. Jeg har forstået, at der bliver lavet et partnerskab på det område. Det er meget vigtigt, og det er faktisk også et eksempel til efterfølgelse på andre områder, hvor man arbejder med grøn omstilling.

Vi har selvfølgelig et par hjørner, hvor vi ikke er helt på plads. Vi må have lavet nogle danske bæredygtighedskriterier for biomasse. Jeg vil spørge ministeren, om der er en tidsplan for det. Vi kan jo ikke vente på EU, sådan som jeg ser det. Og jeg vil også spørge ministeren om, hvornår medio 2014 er. Man kunne have en idé om, at vi er tæt på medio 2014. Men når jeg nævner det, er det, fordi transportområdet jo er vores smertensbarn. De andre ting har vi på mange måder styr på, men det her er vores smertensbarn. Der har regeringen lovet, at vi medio 2014 får den her roadmap på grøn transport. Det må jo være lige om hjørnet. Det kan være, at der skal en sommerferie ind imellem. Men de to ting er vel nogle af de ting, vi skal arbejde videre med.

Kl. 14:00

Til sidst vil jeg sige, at vores energipolitik giver os større forsyningssikkerhed, hvis vi laver en hurtig omstilling til vedvarende energi. Men det bliver jo ikke sådan en forsyningssikkerhed, som sætter et hegn op omkring Danmark. Vores forsyningssikkerhed i Danmark er tæt knyttet til, at vi er knyttet til andre lande via forbindelser. Derfor ser jeg også frem til, at vi rimelig hurtigt får en fuld bekræftelse på, at vi får nettilslutning til Holland. Det er også i det lys, at Kriegers Flak er så vigtig, for det øger muligheden for transport mellem Skandinavien og Tyskland.

På vegne af en række partier, Venstre, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager Energipolitisk Redegørelse 2014 til efterretning og konstaterer med tilfredshed, at regeringen har valgt bl.a. at adressere udfordringerne forbundet med den grønne omstilling i årets redegørelse. Udfordringerne er netop blevet belyst i en række analyser, der blev udarbejdet som en del af energiaftalen fra 2012.

Med baggrund i disse analyser opfordres regeringen til fortsat at arbejde for en ambitiøs og omkostningseffektiv energipolitik på såvel nationalt som europæisk plan, der sikrer, at Danmark i 2050 er uafhængig af fossile brændsler. Energipolitikken skal tage hensyn til beskæftigelse og konkurrenceevne og skal hvile på bredest muligt parlamentarisk grundlag.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 53).

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har ønsket en kort bemærkning. Det er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 14:02

Lars Christian Lilleholt (V):

Når jeg lytter til ordførerens udmærkede tale, synes jeg måske, at ordføreren især på et punkt – der er flere punkter – nemlig punktet vedrørende PSO og konsekvenserne af den meget, meget kraftige stigning, der har været i PSO, negligerer den udfordring noget. Bekymrer det slet ikke ordføreren, at PSO-afgiften, omkostningen, er steget fra de forventede 4-4½ mia. kr. til 7½ mia. kr. med den elpris, vi kender for nuværende?

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Steen Gade (SF):

Jeg synes nu ikke, jeg negligerede det; jeg synes faktisk, jeg adresserede netop de brancher, som er ramt, og jeg har også fuldt ud øje for, at der er en enkelt branche, nemlig gartnerbranchen, som vi ville hjælpe med nogle andre aftaler, som vi har lavet, men som ikke har kunnet nyde fremme i EU, og som vi altså også har en udfordring med. Så jeg synes faktisk, at jeg adresserede, at vi skal hjælpe de sektorer, som er energiintensive og derfor konkurrenceudsatte, men vi skal egentlig ikke bruge pengene på alle de andre områder, som faktisk ikke har problemet.

Det er rigtigt, at vi har fået en højere PSO-betaling, fordi vi har lavet biogasudbygning, det er støtten til biogas, og fordi Anholt Havmøllepark er blevet indviet. Det er jo altså først og fremmest noget, der er besluttet tidligere.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:03

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi er i Venstre glade for, at vi har en meget bred energiaftale, men ordføreren vil selvfølgelig nok sige, at når økonomien begynder at skride, skyldes det tidligere beslutninger. Men for os er det jo sådan, at når vi har de her brede aftaler på energiområdet, følger den ene aftale den næste, og det gør omkostningerne sådan set også. Er ordføreren og SF parate til, at vi sætter os ned i kredsen af forligspartier og får kigget på, hvordan vi kan reducere den høje PSO-regning?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:04

en lang række af de mål, der står i energiaftalen, er vi ikke kommet i gang med at implementere endnu. Der er en lang række af de tiltag, der står i aftalen, som vi ikke er kommet i gang med endnu, men den førte danske energipolitik er i dag dyrere end forventet.

Kl. 14:04

Steen Gade (SF):

Ja, det er jeg og SF faktisk, ligesom vi, da vi for et par år siden lavede energiaftalen, jo også satte os ned og så på, om der var nogle områder, hvor det kunne være mere effektivt, og hvor der var effektiviseringspotentiale osv. Sådan går vi til det her, for vi synes, at de problemer, som opstår, grundlæggende skal løses inden for rammen. Så kan der jo nok blive en diskussion om, hvor store problemerne er, om det er rimeligt, at hele erhvervslivet får en lettelse. Efter min mening er der ingen energipolitisk argumentation for det, og derfor synes jeg så ikke, det skal løses inden for energiforligskredsen.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Venstre, hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi har en efterhånden mangeårig tradition her i Folketinget for, at vi i forbindelse med den energipolitiske redegørelse får en snak eller en forhandling her i Folketinget om hele den samlede energipolitik. Sådan gør vi også i år, og en bred kreds af partier står bag forespørgslen her. Ja, alle partier står bag forespørgslen her, og derfor giver det også gode muligheder for, at vi i et åbent rum her i Folketinget kan diskutere den danske energipolitik.

Det går jo, når man kigger på det og kigger på redegørelsen, som er ganske flot og meget veldokumenteret, godt med at implementere de energipolitiske mål. Det er den grønne omstilling, som en bred kreds af partier her i Tinget står bag, og der går det jo ganske godt. Vi får mere vind, mere biomasse, mere sol, mere biogas, og på alle de her områder går det i den rigtige retning.

Vi er også enige i, at det er fornuftigt at presse alt det på, vi overheadet kan, i EU i forhold til at presse på for at få høje målsætninger. Når man kigger lidt på, hvad ambitionsniveauet er i EU, kan man se, at EU ikke engang når op på det ambitionsniveau, vi har i Danmark i 2030, og det viser måske i virkeligheden nogle af de udfordringer, vi står over for. Derfor er det helt afgørende for Venstre, at vi fortsat presser på i EU i forhold til at få høje europæiske målsætninger, således at vi undgår, at den danske energipolitik betyder, at danske virksomheder påføres unødige omkostninger.

Vi har også en anden stor udfordring med energiaftalen – vi var kort inde på den lige før – og det er prisen for energiaftalen. Hvad koster den for de danske virksomheder? Hvad koster den for de danske forbrugere? Da Venstre for 2 år siden indgik energiaftalen, var det et klart mål for os, at den skulle være omkostningsmæssig effektiv, at vi skulle sikre, at den kunne gennemføres så billigt og effektivt som muligt.

Regeringen spillede ud med et udspil om samlede årlige omkostninger på 5,6 mia. kr. og efter hårde, lange og trange forhandlinger lykkedes det heldigvis at nå til enighed om en bred energipolitisk aftale med samlede omkostninger på 3,6 mia. kr. i 2020, dvs. 2 mia. kr. mindre end det, som regeringen spillede ud med. Det var en klar forudsætning for os for at indgå aftalen.

Meget tyder nu på, at noget af økonomien i aftalen er skredet. Hvor meget økonomien er skredet, er lidt svært at få helt styr på. Og det er jo ikke bare økonomien i aftalen her, men det er de samlede omkostninger til den førte danske energipolitik. For det er jo klart, at

Det er der jo en række årsager til. Ministeren sagde i sin tale, at Danmark ikke opererer i en osteklokke. Det er vi ganske enige i, for der sker så meget i verden omkring os, som også påvirker den danske energipolitik og omkostningerne ved den – de forhold, at prisen på CO₂-kvoter ligger på en tredjedel af, hvad vi regnede med, da vi indgik energiaftalen, og at prisen på de fossile brændsler er på et langt lavere niveau nu, end det var, da vi indgik energiaftalen, ikke mindst på grund af fremkomsten af skifergasser i USA. Og når det er billigere at producere energi og el på fossile brændsler, bliver det dyrere at producere den på vedvarende energi. Dermed skal den vedvarende energi have større tilskud, og det er jo det, der er årsagen til, at den aktuelle pris for PSO ligger på et meget, meget højt niveau, ja, vel nærmest det dobbelte af det forventede, da vi indgik energiaftalen.

Der er en ekstraregning på ikke mindre end 3,5 mia. kr., og det er også baggrunden for, at Venstre sammen med de øvrige borgerlige partier i Folketinget har bedt om en genberegning ikke bare af energiaftalen, men af hele den førte energipolitik. Det skuffer os dybt, at vi bad om den genberegning den 18. marts første gang og endnu ikke har set tallene.

Når man indgår en bred aftale, må det være en klar forudsætning, at vi selvfølgelig gerne vil nå de mål, der står i aftalen, men at der også er en økonomi i aftalen, som vi skal nå, og når økonomien skrider, må vi også i fællesskab – og det fællesskab burde vi jo have, når vi indgår en sådan aftale og forståelse med hinanden – arbejde for, at økonomien holder; det er afgørende. Derfor ønsker vi, at vi får kigget på det her, og at vi får aftalen genberegnet, men det er også sådan, må vi erkende, at vi jo ikke inden for energiaftalen og inden for dansk energipolitik alene kan finde finansieringen af de 3,5 mia. kr., som PSO'en er steget med.

Kl. 14:10

Derfor er det nødvendigt at gøre to ting: dels at finde penge fra andre områder til at reducere PSO'en, dels at få kigget på de muligheder, der er inden for energiaftalen for at finde yderligere finansiering. Det kan sagtens være, at vi er nødt til at se på, hvilke muligheder der er for at billiggøre energiaftalen, men stadig væk holde fast ved at nå de energipolitiske mål, som vi er enige om i Folketinget.

Så vi opfordrer regeringen til at sætte sig ned sammen med forligspartierne og prøve på at finde en løsning, så vi sikrer, både at økonomien holder, og at vi når de energipolitiske mål på en fornuftig måde. For os at se handler det her om, at vi skal sikre, at der både er en fornuftig økonomi i det, og at vi samtidig fortsætter den grønne omstilling, som Danmark står midt i, og som vi også er enige med regeringen i har en række både beskæftigelsesmæssige og økonomiske fordele. Og det handler for os om at finde den rigtige balance.

For øjeblikket må man nok sige, at der er balancen skredet til den forkerte side, og derfor synes vi, at det ville være fornuftigt at få kigget på det her og sikret, at dansk energipolitik igen kommer i økonomisk balance.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne.

Kl. 14:11

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til Venstres ordfører. Jeg vil gerne tage fat i det, som ordføreren slutter med, nemlig det her med balancen, som vi jo i regeringspartierne og Socialdemokratiet er meget enig i at der skal være. Bl.a. derfor har vi i vækstudspillet jo lagt op til, at man giver

en ekstra håndsækning til nogle af de virksomheder, som er særlig hårdt ramt. Men vi er meget bekymret for den usikkerhed, der bliver skabt omkring energiaftalen. Der er jo virksomheder, som har investeret milliarder, i tiltro til at en aftale er en aftale. Og helt konkret har jeg syntes, det har været lidt svært at få et klart svar fra Venstre, uagtet at vi gerne vil finde nye løsninger, hvis vi kan gøre det inden for de målsætninger, som Venstre også henviser til at vi skal holde fast i.

Men jeg kunne godt tænke mig helt konkret at spørge, om man har tænkt sig at holde fast i de to havvindmølleparker, som vi har besluttet at vi skal have, og som jo faktisk giver 20.000 faglærte og ufaglærte arbejdspladser, rigtig mange i vores yderområder, som jeg mener er nogle arbejdspladser, vi også er nødt til at skabe sikkerhed omkring, også fordi der er investeringer bundet op i dem fra private virksomheder. Og vi har sådan set indgået en aftale.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg står ikke her i dag og aflyser nogen initiativer overhovedet. Vores opfordring til regeringen er: Lad os sætte os ned, og lad os hurtigst muligt få den usikkerhed, som der muligvis er skabt, fjernet. Og jeg må også tilføje, at når hr. Jens Joel peger på, at regeringen har afsat nogle penge over de kommende år, så er det ganske rigtigt, og det vil jeg også gerne anerkende. Det er bare ikke tilstrækkeligt at foreslå en nedsættelse over en 6-årig periode med samlet set 6 mia. kr. og kun 350 mio. kr. det kommende år, når stigningen er på 3,5 mia. kr. om året. Der skal ganske enkelt mere til.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jens Joel.

Kl. 14:13

Jens Joel (S):

Jeg er meget enig i, at vi skal diskutere det her, men grunden til, at jeg spørger, er, at jeg jo også bliver en lille smule usikker over, at det, man så smider på bordet, aldrig rigtig er nok. Og det er derfor, jeg bare siger, at vi kan diskutere det hele, at vi kan diskutere, hvordan vi finansierer det, men at vi ikke vil skabe usikkerhed om de målsætninger, der er sat. Og så er det jo bare et helt konkret spørgsmål: Ordføreren siger, at man ikke vil aflyse noget i dag, men vil Venstre bekræfte, at man står på mål for og vil gennemføre de to havvindmølleparker, som vi faktisk har indgået aftale om en gang før, og som der er investeret i, i tiltro til at de ville komme?

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:14

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre løber ikke fra energiaftalen. Men det er også en klar forudsætning for os, at økonomien i aftalen holder, så den usikkerhed kan vi egentlig få aflyst rimelig hurtigt, ved at regeringen får sat sig ned sammen med de øvrige partier inden for energiaftalen og får reduceret den PSO-omkostning, som også bekymrer Venstre dybt, og som koster i tusindvis af danske arbejdspladser.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen.

Kl. 14:14

Per Clausen (EL):

Nu er der jo ikke noget dramatisk i, at vi hele tiden forhandler gennemførelsen af den her energiaftale. Vi har jo vidst hele tiden, at sådan ville det være. Men det, som jeg alligevel godt vil spørge om, er, om hr. Lars Christian Lilleholt ikke kunne blive lidt mere præcis om, hvordan Venstre forestiller sig at PSO-afgiften skal kunne sættes ned. Altså, er det ved at fjerne initiativer, som er aftalt, eller hvad er det, man forestiller sig?

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Lars Christian Lilleholt (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, kan den her udfordring ikke alene løses inden for energiaftalen. Det vil simpelt hen ikke være muligt at finde 3,5 mia. kr. Derfor er det afgørende for os, at der er to elementer i den sammenhæng. Dels er vi nødt til at finde nogle andre penge på den korte bane, og dels er vi på den længere bane nødt til at kigge på, hvilke muligheder der er inden for energiaftalen for at billiggøre aftalen.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:15

Per Clausen (EL):

Men hvor er det så, hr. Lars Christian Lilleholt vil skaffe pengene fra? Og hvor er det, han vil billiggøre? For det er jo meget tilforladeligt, at hr. Lars Christian Lilleholt vil skaffe nogle penge til energiaftalen, tak for det, og det er da også meget fint, at der skal gennemføres en billiggørelse, men kunne vi ikke komme lidt tættere på, hvad det er, vi snakker om?

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Lars Christian Lilleholt (V):

Nu pågår der i øjeblikket vækstforhandlinger, og rigtig mange ting er i spil. Og der er det vores forventning at vi sammen med regeringen kan finde en løsning på det her. For det er også min overbevisning, at også regeringen er bekymret over den kraftige stigning, der har været i PSO. For os at se er det her en fælles udfordring, og vi er simpelt hen nødt til at få sat os ned og fundet en fornuftig løsning på den.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jens Joel.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Først og fremmest vil jeg sige tak for redegørelsen. Jeg synes, det er en rigtig god redegørelse, der giver et godt billede af det store arbejde, som foregår på energiområdet. Det handler om udfordringen med den grønne omstilling. Hvordan sikrer vi, at vi bedre kan udnytte vindenergien, og hvordan og hvor samarbejder vi med

andre lande om eksport af systemer, tænking og danske produkter? Og hvilke målsætninger kæmper vi for i EU?

Den energipolitiske redegørelse viser efter min overbevisning, at vi er på rette spor. Der er stadig lang vej igen, men vi er faktisk på vej.

Vores energipolitik handler jo om ret mange ting. Det handler om forsyningssikkerhed, når der bliver færre og færre fossile brændsler og vi er afhængige af leverancer fra ustabile demokratier eller diktaturer. Det handler selvfølgelig om fremtidens klima, om den klode, vi efterlader til vores børn og børnebørn, men det handler også om danske arbejdspladser og om den førerposition, som vi faktisk har på det grønne område.

Hvis man ser på tallene, kan man jo godt se, at det er noget af det, vi skal leve af i fremtiden. Vores grønne teknologi bliver en større og større eksportvare. Mens den generelle eksport steg med 2 pct., er eksporten af den grønne energiteknologi steget med 17 pct. Så hvis man tager og måler på, hvad det egentlig er af det, vi har herhjemme på hylderne, der lige nu bliver efterspurgt ekstra meget ude i verden, vil man se, at det faktisk er den grønne energiteknologi. Det synes jeg man skal tage med som et signal om, at vi skal passe meget på med ikke at sætte den førerposition over styr.

Det er jo nu, at store dele af verden faktisk går i gang med at omstille deres energisektor, spare på energien, og så er danske virksomheder i høj kurs. Det er jo ikke primært på grund af os herinde i Tinget, men fordi de danske virksomheder faktisk er smadderdygtige. Vi har vist herhjemme, at det virker i praksis, og det giver eksport og arbejdspladser, som vi selvfølgelig skal passe på.

Regeringen gør, som det også fremgår af redegørelsen, et struktureret arbejde for at understøtte den her eksport af både, kan man sige, tænkingen, modellerne og de konkrete varer. Altså, der er et tæt samarbejde eksempelvis mellem Energistyrelsen og de kinesiske myndigheder, og det er jo et samarbejde, som begge parter kan lære noget af, men det er selvfølgelig også et samarbejde, som betyder, at den model, vi har, de løsninger, vi tit peger på herhjemme, bliver placeret centralt, ligesom danske produkter og danske virksomheder bliver placeret centralt.

Vi arbejder selvfølgelig også på EU-plan for at få hævet ambitionsniveauet. Der er ikke nogen tvivl om, at det er noget af det, der batter, hvis vi rent faktisk skal løse klimaudfordringen. Der er heller ikke nogen tvivl om, at samarbejdet på energiområdet i EU er afgørende, hvis vi skal have en chance for for alvor at integrere den vedvarende energi. Hvis vi skal sikre alle de her ting, skal vi have nedbrudt barriererne, men vi skal også have et EU, som går forrest for at sikre nogle ambitiøse målsætninger. I den forbindelse er det jo glædeligt, at det ser ud til, at det på rådsmødet er blevet besluttet, at man ikke bare vil have en CO₂-reduktionsmålsætning, men også insistere på, at vi skal have mål for vedvarende energi, for energieffektivitet, også selv om den sidste del af det endnu er lidt ustabil, om man så må sige, lidt uklar, fordi vi afventer en evaluering.

Kl. 14:19

Jeg noterer mig, at regeringen fuldstændig ligesom Socialdemokraterne arbejder for at hæve ambitionsniveauet i forhold til det, EU indtil videre har spillet ud med, så vi sikrer, at både CO₂-reduktionen og andelen af vedvarende energi faktisk er noget, der driver udviklingen fremad og sikrer, at der er et marked for de virksomheder, som er gode til det her.

Jeg vil også godt sige, at jeg gerne vil gøre op med den forestilling om, at det er meget, meget dyrt at lave omstilling, og at vedvarende energi skal have utrolig meget støtte. Det fremstår nærmest, som om kulkraft er gratis og ikke har nogen omkostninger. Det er ikke rigtigt. Faktisk kan man sige, at landvind på lange stræk, hvis det etableres nu, er billigere end kulkraftværker. Så det, men jo må konstatere, er, at, ja, energi koster noget, men det er ganske enkelt forkert og fortegnet, hvis man tegner et billede af, at vedvarende energi

nødvendigtvis er dyrere end konventionel energi. Gennem omstillingen til vedvarende energi opnår vi jo ud over de ting, jeg omtalte før, nemlig førerposition, eksportmuligheder og arbejdspladser, også en sundhedsgevinst i form af mindre støj og mindre afhængighed af energiimport og andre ting, som kan være med til at styrke os samlet set.

Jeg synes, det er værd at notere sig den analyse, der lige er kommet, af, hvad omkostningerne egentlig er, når man ser frem til 2050 og ser på, hvad der egentlig vil ske. Én ting er, at vi ikke ville kunne have et system, som udelukkende baserede sig på fossile brændstoffer, men hvad er egentlig omkostningen, hvis man gik over til et samfund med 100 pct. VE? Man vurderer, at omkostningen pr. dansker i 2050 er i størrelsesordenen 1.000 kr. Jeg skal lade være med at omregne det til sko eller andre ting, man kunne købe for de her penge, for det bliver jo ikke engang til et par, men jeg vil sige, at jeg synes, at det ikke er nogen herregård i forhold til de fordele, vi får, i form af, som jeg nævnte, arbejdspladser og sundhedsfordele og andre ting.

Så vi skal fremadrettet forfølge en energipolitik, som er ambitiøs, men vi skal selvfølgelig også passe på vores produktionsarbejdspladser, de traditionelle, og på vores konkurrenceevne, og derfor har regeringen fremlagt et udspil til vækstplan, hvor vi nedsætter PSO'en både generelt for at hjælpe på konkurrenceevnen og måltrettet til de energiintensive virksomheder, som er hårdest ramt. Vi forfølger den balance, det vil vi fortsat gøre, og derfor forhandler vi også med Folketingets partier om det, men vi vil ikke være med til at skabe usikkerhed om den grønne omstilling. Når Siemens siger, at de har investeret 1 mia. kr. i tiltro til, at en aftale er en aftale, kan vi jo ikke bagfter komme løbende og sige: Tough luck, vi har fået kolde fødder. For det ville sætte den faktisk ret unikke position, vi har haft i Danmark, over styr. Den position gør, at vi i de sidste mange årtier på tværs i det her Ting har været enige om de energipolitiske målsætninger. Det er det, der har gjort, at vores virksomheder står så stærkt, det er det, der har gjort, at der er blevet investeret så meget i det, og det er også det, der gør, som SF's ordfører også nævnte, at det, der ligger i energiaftalen, i virkeligheden er et kæmpe beskæftigelsespolitisk boost, fordi der bliver investeret så mange private kroner i det her.

Vi har brug for en bred politisk enighed om retningen, og vi har brug for at holde fast i de aftaler, vi allerede har indgået. Tak for ordet.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti valgte for 2 år siden at gå med i energiaftalen, som jo blev indgået mellem næsten alle Folketingets partier. Det valgte vi at gøre af forskellige grunde. Det er ikke, fordi vi deler regeringens målsætning om et fossilfrit Danmark, for det gør vi ikke. Det handler først og fremmest om, at vi ønsker at få indflydelse på en politisk aftale, som omfatter enorme milliardbeløb, og som har indflydelse på alle danskeres private økonomi og vores virksomheders konkurrenceevne. Derfor var det vigtigt for os at deltage i aftalen.

Men det var ikke bare for at have indflydelse på selve aftaleteksten, det var så sandelig også for at få indflydelse på den lange række af udmøntninger, der sker i løbet af aftalens i alt 8 år lange løbetid, og ikke mindst fordi aftalen trækker i retning af, at Danmark også i fremtiden vil være uafhængig af energi fra udlandet. Det er en meget væsentlig prioritet for Dansk Folkeparti. Det er nemlig et ele-

ment, vi lægger vægt på, for vi ønsker altså ikke at stå i et afhængighedsforhold til fremmede magter, og hvis man spoler tiden omkring 40 år tilbage, kan man huske, hvordan det gik, da vi var afhængige af import af olie fra meget fremmede – kan man sige – magter.

I relation til afhængighed af import af energi er muligheden for at udvinde skifergas en vigtig mulighed, og det er da også et emne, der er blevet diskuteret en hel del i de sidste år. I Dansk Folkeparti ser vi store perspektiver i at udvinde skifergassen, for den vil kunne holde Danmark selvforsynet med gas i flere årtier og samtidig bidrage med enorme beløb til statskassen.

Et andet vigtigt element i energiaftalen, som vi lægger vægt på, er, at energibesparelser indgår som en meget vigtig del. For os er det en vigtig del af energipolitikken – og det er også den nemmeste måde at nedbringe CO₂-udslippet på – at man sørger for at spare på energien. Det er også en vigtig måde at undgå import af energi på. Det er i det hele taget et godt parameter, for det giver alt andet lige et mere økonomisk effektivt samfund, når vi har et energieffektivt samfund. Danmarks konkurrenceevne bliver styrket, når overflødig forbrug af energi bliver minimeret.

Nu er der jo gået 2 år, siden energiaftalen blev indgået, og så kan det spørgsmål naturligvis rejses, om alle beregninger, der ligger til grund for aftalen, holder. Vi har sammen med de andre borgerlige partier bedt om at få genberegnet energiaftalen, og vi venter på tredje måned i spænding på, at ministeren vil åbenbare disse beregninger for os. Skulle det vise sig, at der kommer differencer mellem indtægter og udgifter, må man tage stilling til, hvordan det skal løses.

Dansk Folkepartis svar er entydigt: Kommer der til at mangle penge til at betale for aftalens realisering, må aftalens udgifter skæres ned, for med denne energiaftale må vi sige at Dansk Folkepartis smertegrænse for, hvor meget vi vil betale for energipolitikken, er nået, og yderligere udgifter vil skade vores erhvervsliv, det vil skade vores beskæftigelse, og det vil skade forbrugerne.

For Dansk Folkeparti er det, som jeg lige sagde, vigtigt, at vores erhvervsliv ikke belastes yderligere af den førte energipolitik og dermed taber konkurrenceevne over for udlandet. Det vil nemlig koste arbejdspladser. Derfor ser vi også med bekymring på udsigten til en kraftigt stigende PSO-afgift i de kommende år. Vores opfordring til regeringen er derfor også at tage højde for de problemer, som PSO-afgiften kommer til at udgøre for dansk erhvervsliv. Hvad der helt konkret skal gøres for at holde snor i udviklingen i PSO'en, er vi åbne over for at diskutere. Her kan man forestille sig flere forskellige modeller, og vi anerkender også, at regeringen i sit sidste udspil vil gøre noget ved problemet, men altså slet ikke i tilstrækkeligt omfang.

Med de ord skal jeg sige, at vi takker for redegørelsen, og så ser vi frem til den fortsatte debat her i dag. Og så skal jeg slutte af med på vegne af Dansk Folkeparti og Liberal Alliance at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager den energipolitiske redegørelse til efterretning og opfordrer regeringen til at tage højde for de problemer, som energipolitikken giver erhvervslivet, hvor stigende omkostninger til energi skader erhvervslivets konkurrenceevne med tab af arbejdspladser til følge. Folketinget opfordrer regeringen til i energipolitikken at lægge vægt på at fremme vækst og beskæftigelse og at gennemføre energipolitikken med de lavest mulige omkostninger for borgere og virksomheder.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har ønsket en kort bemærkning. Det er hr. Jens Joel.

Kl. 14:28

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg skal ikke gå ind i den diskussion, der er, om, hvorvidt vi skal være fossilfri, for der ser vi nok bare forskelligt på verden. Men jeg hæfter mig ved det faktum, at Dansk Folkeparti også siger, at det her ødelægger og udflytter arbejdspladser og alle mulige ting. Og jeg går ud fra, at man bl.a. baserer sig på Det Miljøøkonomiske Råds og vismændenes vurdering.

Så vil jeg bare have Dansk Folkepartis ordfører til at bekræfte to ting. Det er for det første, at den analyse jo ikke beregner, at vi har nogen fordel af at være i en førerposition i verden, altså at der ikke ligesom er nogen afledte effekter af at være længst fremme ved nettet, for så vidt angår den grønne omstilling; det giver os ifølge den model, de bruger, ikke nogen arbejdspladser. Og det er for det andet, at når de beregner, at der er en beskæftigelseseffekt på i omegnen af 5.000 færre, altså uden at tage hensyn til de fordele, vi får, så er det også rigtigt, at i forbindelse med de havvindmølleparker, som vi har i aftalen, og som Dansk Folkeparti har sagt i medierne at man ønsker at aflyse den ene af, drejer det sig om 20.000 arbejdspladser.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Mikkel Dencker (DF):

Jeg synes, at spørgeren blander pærer og bananer godt sammen. Jeg kan bekræfte, at en af de grunde til, at jeg siger, at energipolitikken koster arbejdspladser for Danmark, er, at Det Miljøøkonomiske Råd har beregnet, at det netto ville kunne give 5.000 ekstra arbejdspladser i Danmark, hvis man lagde energipolitikken om i den retning, som Dansk Folkeparti anbefaler. Og Det Miljøøkonomiske Råd er jo ikke hvem som helst; det er jo nogle af landets førende økonomer, som har beregnet det her, så det tror jeg nok at de har temmelig meget forstand på, og det støtter jeg mig til.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jens Joel.

Kl. 14:29

Jens Joel (S):

Jeg er også sikker på, at de har temmelig meget forstand på det, men derfor kunne man jo godt kigge på, hvad det er for en økonomisk model, de bruger. Og derfor beder jeg bare igen Dansk Folkepartis ordfører om at bekræfte, om de indregner en fordel af at have en førerposition, eller om de antager, at det får man ikke noget ud af, fordi man, hvis man ikke havde lavet grøn teknologi, bare, om jeg så må sige, ville have lavet kulkraftværker eller et eller andet andet, og det ville der være lige så meget salg i i Kina. Så kan vi ikke få en bekræftelse? For én ting er, at man nu lytter meget til de her økonomer, men man må også vide, hvad det er for en model, de bruger.

Så skal jeg lige igen høre, om Dansk Folkeparti mener, at vi skal aflyse de der tusindvis af arbejdspladser i yderområderne, som kommer af havvindmølleparkerne.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Mikkel Dencker (DF):

Jeg sagde jo før, at jeg mener, at spørgeren blander pærer og bananer godt sammen. Det er rigtigt, at Det Miljøøkonomiske Råd siger netto 5.000 ekstra arbejdspladser. Jeg kender ikke alle forudsætningerne i

deres beregninger, og det tror jeg egentlig heller ikke at spørgeren gør, men jeg tror, at de regner rigtigt.

Kl. 14:33

At det skulle koste 20.000 arbejdspladser at aflyse en havvindmøllepark, tror jeg simpelt hen ikke på. Det kan i hvert fald ikke være 20.000 blivende arbejdspladser. Det kan godt være, at der er 20.000 mennesker involveret i at bygge en havvindmøllepark – det vil jeg ikke udelukke – men de er jo kun beskæftiget, lige så længe man bygger, og når man har bygget færdigt, skal de finde på noget andet at lave. Det Miljøøkonomiske Råd taler om 5.000 blivende arbejdspladser.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere to medlemmer, der har meldt sig for en kort bemærkning. Den første er hr. Steen Gade, SF.

Kl. 14:31

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg synes, ordføreren blander både æbler, pærer og bananer, når der i et forslag til vedtagelse tales om erhvervslivets byrder. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Mikkel Dencker om, at vi er nede på noget, der er under 10 pct. af erhvervslivet, som er ramt af den høje PSO, altså de energiintensive virksomheder, og derfor ikke erhvervslivet i en bred forstand?

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Mikkel Dencker (DF):

Når jeg taler om erhvervslivet, taler jeg om alle virksomheder, og der mener jeg absolut også, at 10 pct. er værd at tale om. Sjovt nok er de 10 pct., som bliver hårdest ramt af PSO-afgiften, også dem, der har de højeste energiudgifter, og det er også typisk virksomheder, som eksporterer en hel masse. Så det er absolut relevant at tale om, og jeg kan ikke forstå, at SF ikke bekymrer sig om de 10 pct.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Steen Gade.

Kl. 14:32

Steen Gade (SF):

Det er jo lige præcis det, vi gør. Men o.k., det var altså kun de 10 pct. og ikke alle.

Næste spørgsmål er, om hr. Mikkel Dencker ikke er enig i, at den mest effektive metode for at få forsyningssikkerhed i Europa er at satse på vedvarende energi?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Mikkel Dencker (DF):

På meget lang sigt anerkender jeg, at selvforsyning i en vis udstrækning bygger på vedvarende energi. Vi i Dansk Folkeparti går også ind for, at der skal udvindes skifergas, for det kan også holde os vel-forsynet med egen energi i meget lang tid. Men vi var bl.a. med i energiaftalen netop for også at kunne afsætte forskningsmidler til vedvarende energi, for det er en del af løsningen på afhængigheden af udenlandske leverandører. Men derfra og så til at gå ind i den her storstilede statssubsidiering af energisektoren, som jeg ved SF går ind for, kan vi ikke være med til.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 14:33

Per Clausen (EL):

Skal jeg forstå hr. Mikkel Dencker sådan, at det, Dansk Folkeparti satser på som vejen til fortsat at være selvforsynende med energi i Danmark, er, at skifergas viser sig at være en god mulighed?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Mikkel Dencker (DF):

Man kan ikke basere sig på noget, som man ikke kender omfanget af, men det er noget, som vi håber på vil kunne give en stor gevinst for Danmark. Det kan både give arbejdspladser, men så sandelig også et stort provenu og holde Danmark forsynet med gas i rigtig mange år. Vi kan sandsynligvis også eksportere det, hvis vi får en situation, hvor det kan betale sig at udvinde gassen. Så det er noget, vi håber meget på.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:34

Per Clausen (EL):

Dvs. at i stedet for de arbejdspladser, vi ved vi får, hvis vi laver havvindmølleparker, foretrækker hr. Mikkel Dencker vismændenes teoretiske beregninger af arbejdspladser, som måske kun findes i teorien, og som alternativ til en omstilling til vedvarende energi for at sikre selvforsyning foretrækker hr. Mikkel Dencker et eksperiment, et håb, en drøm om, at skifergas nok vil vise sig at kunne løse udfordringen. Det er altså den realisme, der ligger bag Dansk Folkepartis politik i den her sag.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti foretrækker flest mulige arbejdspladser. Jeg kan forstå, at det gør Enhedslisten så ikke, i og med at man ikke ønsker at følge Det Miljøøkonomiske Råds anbefalinger, som netop kan give 5.000 arbejdspladser mere netto.

Så er det rigtigt, at der selvfølgelig vil være nogle mennesker beskæftiget ved at bygge vindmøller. Jo flere havvindmøller, man laver, jo flere beskæftigede, men de skal jo ikke skrue på de havvindmøller til evig tid. De skal forhåbentlig kun bygge på dem, så længe de skal bygges, og så har de jo alt andet lige ikke mere at lave bagefter.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er fru Lone Loklindt.

Kl. 14:35

Lone Loklindt (RV):

Jeg kan forstå på hr. Mikkel Dencker, at en stor del af Danmarks forsyningssikkerhed fremover skal bygges på skifergas. Jeg kunne i den

forbindelse så godt tænke mig at vide, om ordføreren slet ikke har nogen betænkeligheder ved udvinding af skifergas i Danmark – det kunne være i forhold til grundvand, det kunne være i forhold til andre sideeffekter af skifergasudvinding.

Dernæst vil jeg gerne spørge, om ordføreren ligefrem helst ser, at vi fortsætter med at have store andele af fossil energi i vores forsyning.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:36

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil begynde med det sidste. Dansk Folkeparti har ikke noget problem med, at der fortsat skal være fossil energiforsyning i Danmark, og det er også derfor, vi ikke er med på det forslag til vedtagelse, som regeringen fremsætter, altså, fordi man netop her siger, at den fossile forsyning skal stoppes på et tidspunkt, og det ønsker vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi håber på, at vi kan udnytte forekomsterne af skifergas, som der primært er i Nordjylland, og umiddelbart ser jeg ikke, at der skulle være nogen særlige miljømæssige problemer forbundet med det, i og med at det er nogenlunde samme metode, man bruger, som man bruger ude i Nordsøen til at få olie og gas op derude, og der har det ikke givet særlig anledning til miljøproblemer. Jeg mener, det med grundvandet er en myte – en myte, som mange hiver frem tit. Sandheden er jo, at det er et sugerør, der bliver stukket flere kilometer ned i undergrunden og kommer langt uden om grundvandsressourcerne.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Lone Loklindt.

Kl. 14:37

Lone Loklindt (RV):

Så har jeg lige et opklarende spørgsmål mere. Når Dansk Folkeparti ikke går ind for et fossilfrit samfund, på trods af at vi faktisk nu har scenarier, der viser, at det kan lade sig gøre, er det så, fordi man ikke tror på, at fossil energi påvirker klimaet, og at klimaforandringerne ikke har betydning for mennesker og klode i det hele taget?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Mikkel Dencker (DF):

Det kan ikke udelukkes, at fossil energi har en indvirkning på klimaet, men den måde, man løser det, der i givet fald er et problem, er gennem internationale aftaler, hvor landene forpligter sig til at nedbringe deres CO₂-udslip. Danmark er gået langt foran alle andre, og selv om vi afskaffer afbrænding af fossil energi i Danmark, redder vi jo ikke klimaet af den grund, for der er stadig flere hundrede lande rundt i verden, som ikke har gjort det samme, men som til gengæld har vækst i deres fossile afbrænding. Dermed gør det ikke det store fra eller til, hvad Danmark foretager sig.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Lone Loklindt.

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Først tak til klima-, energi- og bygningsministeren for den energipolitiske redegørelse, som jo kommer godt rundt om de overordnede udfordringer for dansk energipolitik, og som også viser, hvordan energipolitikken er central for den grønne omstilling, som vi både i Det Radikale Venstre og i regeringen i det hele taget er meget optaget af at fremme mest muligt under hensyntagen til økonomi og bæredygtighed i bred forstand.

Jeg vil tillade mig at komme ind på enkelte elementer, men ellers vil jeg prøve også at sætte redegørelsen ind i en bredere kontekst. Og lad mig starte med det sidste først. Den her redegørelse kommer jo på et tidspunkt, hvor vi har modtaget tre delrapporter fra IPCC's femte hovedrapport. Det vil sige, at synteserapporten først kommer, når der skal være opsamlende møde her i efteråret i København. Og alle tre delrapporter er faktisk fortvivlende læsning, som i den grad kalder på intelligent handling.

For det første er stigningstakten i udledning af drivhusgasser fra 2000 til 2010 den højeste i menneskets historie på trods af klimapolitikker i mange lande. Det skyldes primært økonomisk vækst og befolkningstilvækst uanset en øget energieffektivitet. Størsteparten af stigningen kommer fra energiforsyning og industri, men det fremgår også tydeligt, at den mest kosteffektive CO₂-reduktion kræver en mere tværsektoriel indsats, hvor vi høster andre gevinster samtidig, som f.eks. lavere luftforurening og større energisikkerhed, som i parentes bemærket også kræver adfærdsændringer i forhold til at reducere energiforbruget.

Bedre og mere klimarobust byplanlægning og investeringer i infrastruktur, som fremmer miljørigtig mobilitet og dermed mindre fossilt brændsel i transportsektoren, giver også færre udgifter til klimasikring og bedre luftkvalitet. Rapporten taler også om energieffektivt byggeri – og der har vi jo også gjort fremskridt herhjemme, også på det seneste med regeringens strategi – der som en sidegevinst er mindre miljøskadeligt og medfører bedre indeklima og dermed større trivsel og i virkeligheden også højere produktivitet.

Større ressourceeffektivitet og mere genanvendelse bidrager ikke blot til lavere energiintensitet, men også til mindre materialeforbrug og dermed lavere klimabelastning på flere parametre. Og så er der brug for bæredygtighedskriterier for biomasseproduktion, herunder bæredygtig skovdrift, der også vil være til stor gavn for natur, biodiversitet, klimatilpasning og mere stabilt klima. Og sidst vil jeg nævne udfasning af subsidier på fossil energi og flere investeringer i vedvarende energiformer, som fortsat er en udfordring.

Men den danske energipolitik – og ikke mindst energiaftalen fra 2012 – bidrager jo i høj grad til øget energieffektivitet og udvikling af vedvarende energiformer, og er til inspiration for andre lande og for EU-politikken i særdeleshed. Derfor skal vi holde fast i vores overordnede mål for energiaftalen. Den sikkerhed, en aftale med langsigtede mål giver erhvervslivet, er uvurderlig for produktivitet og investering i fremtiden.

Men målet om 100 pct. vedvarende energi i 2050, større energieffektivitet og fortsat CO₂-reduktion bidrager sammen med forskning og demonstration til en teknologiudvikling, som allerede nu er i verdensklasse. Vi eksporterer nu for 38 mia. kr. grøn energiteknologi om året, og det er steget med tæt på 6 mia. kr. mellem 2012 og 2013, hvilket svarer til hele den stigning i eksporten, der foregik mellem 2012 og 2013. Så på den baggrund står den politiske opgave jo nu tindrende klar, og heldigvis skaber vores energiforlig et godt grundlag for den opgave.

Vi kan nemlig nu sige endegyldigt farvel til kul- og oliealderen, hvis vi vil, og satse kræfterne på at gøre fremtidens energi endnu billigere og mere konkurrencedygtig. Som det har været fremme tidli-

gere, har Energistyrelsen jo allerede regnet på det, og omstilling til 100 pct. grøn energi er slet ikke uoverkommelig. Derfor er det også afgørende, at vi ikke skaber tvivl om ambitionsniveauet, for det gør kun omstillingen dyrere og mere besværlig. De virksomheder og borgere, der hver dag investerer i den grønne udvikling, skal vide, hvad de har at regne med.

For det første vil vores energisystem ikke længere bidrage til at ødelægge klimaet, og i forhold til resten af verden vil Danmark fremstå som et lysende eksempel i modsætning til f.eks. Tyskland, hvor man – som nogle af os så i aftes i TV Avisen – beklageligvis er i fuld gang med udvinding af brunkul. Det er en forsyningssikkerhed, som vi i hvert fald ikke ønsker os i Danmark. Forsyningssikkerhed skal klares ved mindre afhængighed via de vedvarende energiformer, men også via effektivisering, så vi har mindre brug for energi.

Kl. 14:43

Med mål om et fossilfrit Danmark vil luft- og støjforureningen falde betragteligt. Sidste år efterlyste Radikale Venstre at få fokus på omstillingen af transportsektoren i den energipolitiske redegørelse – jeg tror, det var ministeren selv, der stod for talen. Men jeg vil bare tillade mig nu at kvittere for, at der nu i samarbejde med Transportministeriet arbejdes med Roadmap 2050 for grøn transport med henblik på at få den langsigtede omstilling til en fossilfri transportsektor, selv om vi stadig væk må vente lidt på at se resultatet. Der er ingen tvivl om, at transporten fylder meget i scenarierne for at blive fossilfri. Når både dieseltog og personbiler begynder at køre på grøn el, bidrager de ikke til luftforurening i byerne, ligesom danskerne heller ikke længere vil være generet af luftforurening fra kraftværkerne. Forskerne har tidligere vurderet, at det vil medføre samfundsøkonomiske gevinster på op til 2-3 mia. kr., fordi færre bliver syge af luftforurening. Og det vil jo også gøre, at dem, der bor langs støjende veje og i støjende byer, pludselig vil kunne høre fuglene synge igen.

Som afslutning vil jeg sige, at Radikale Venstre naturligvis tager redegørelsen til efterretning og bakker op om det fælles forslag til vedtagelse. Den grønne omstilling er godt i gang, men den kommer ikke af sig selv, vi bliver nødt til at holde ambitionsniveauet højt.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu kunne man jo vælge at glæde sig over, at der stadig i Folketinget er et stort flertal for, at vi skal være gået over til vedvarende energi i 2050; der skal det være slut med de fossile brændsler. Men nu er det, som jeg også har antydnet i nogle af de snakke, der har været forud for den her forespørgselsdebat, jo mindst lige så interessant, hvad man har tænkt sig at gøre de næste 10-20 år, som hvad man har tænkt sig at ens efterkommere skal gøre i 2050.

Det er jo ikke sådan, at man kan tage springet fra fossile brændstoffer til vedvarende energi-kilder i løbet af 5-10 år, fra 2040 til 2050, og det er jo ikke sådan, at vi kan lukke CO₂ ud i atmosfæren, uden at det får nogen som helst negative konsekvenser, bare vi inden 2050 holder op med det. Det er sådan set af afgørende betydning, hvis vi vil gøre noget i forhold til klimaudfordringen, at vi handler, og at vi handler nu. Og det synes jeg måske er værd at tage med, for det er næsten, som om vi i Danmark har den her diskussion i sådan en osteklokke og ikke rigtig bryder os om at lytte til de ting, der kommer til os udefra. F.eks. den konstatering, at hvad Bolivias præsident sagde umiddelbart efter klimatopmødet i København, nemlig at det, man havde aftalt her, hverken sikrede 1- eller 2-gradersmål-

sætningen, men snarere 4-5-graders temperaturstigning i de kommende år, har nu vist sig at være det, som FN siger, altså at det er der, vi er.

Vi står altså over for nogle klimaforandringer, som er langt mere dramatiske, langt mere vidtgående end dem, hvis konsekvenser vi har diskuteret indtil nu, medmindre der handles og der handles på en helt anden måde end den, vi har set indtil nu. Vi er sådan set derude, hvor man med fuldstændig ro i sindet kan sige, at den megen snak om alle de regninger, man ikke måtte efterlade i børneværelset, når det handlede om at efterlade en smule økonomisk gæld, er vores generation nu i færd med at overlade til børneværelset på et langt, langt mere alvorligt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvordan miljø- og klimaudfordringen kommer til at se ud.

Det er sådan set udtryk for, at vi tager pant i vores børn og børnebørns fremtid og deres muligheder for at sikre et ordentligt liv og et ordentligt livsgrundlag. Det er jo sådan set en ganske alvorlig sag, vil jeg sige.

Derfor er det selvfølgelig godt, at vi i Danmark har et flertal, som regeringen, fordi regeringen holder så meget af brede flertal, kalder et meget bredt flertal, som støtter en klimalov. Nogle vil nok hævde, at så bredt er det heller ikke, men det er da i hvert fald bredere end regeringspartierne, og jeg vil ikke sige de sædvanlige støtter, men dem, der støtter dem, når regeringen vil noget godt. Og det er selvfølgelig rigtig godt, at vi har en bredere aftale om energi, selv om der er det særlige ved brede aftaler, at gennemførelsen af dem undertiden kan blive ganske vanskelig. Men det er jo godt, at vi har det, og det skal jeg nok vende tilbage til.

Men det er jo også rigtigt, som det er sagt i debatten her i dag, at hvis der ikke også sker noget andre steder end i Danmark, ja, så hjælper det jo ikke meget. Der er måske mest blevet talt om den afsætning, vi kan opnå, af alle vores kloge tanker og alle vores geniale produkter, hvis man også begynder at lave klimaomstilling og miljøomstilling i andre dele af verden, men det afgørende er jo, at vi så kommer tættere på at indfri den fælles målsætning, vi må have, om også at sikre vores børn og børnebørn nogle gode udfoldelsesmuligheder i fremtiden.

Derfor synes jeg, det er godt, at regeringen har taget initiativ til at etablere samarbejde med rigtig mange lande rundtomkring i både Europa og resten af Verden for at køre nogle projekter. Det er rigtig godt. Jeg tror bare, man er nødt til at se i øjnene, at som et supplement til den strategi, man har med at stille krav om, at EU skal være ambitiøs og FN skal være ambitiøs og der skal skrives globale aftaler, er det rigtig vigtigt, at vi forsøger at forpligte os selv og hinanden i forhold til konkrete lande rundtomkring i verden, der også vil noget mere og noget andet, sådan at det ikke ender med, at Danmark er det eneste lysende fyrtårn, men at vi er et lysende fyrtårn sammen med rigtig mange andre lande. Det tror jeg bliver en vigtig dimension i fremtiden.

Så vil jeg bare sige et par enkelte ord om det, som kun Dansk Folkepartis ordfører var inde på, nemlig at vi jo kombinerer det med, at vi vil fjerne efterspørgslen efter fossile brændstoffer, med selv at udvinde så meget, som vi overhovedet kan komme til. Nogle vil sige, at det er en smule modsætningsfyldt, i hvert fald kan man sige, at hvis det lykkes for alvor at få sat en stopper for efterspørgslen, er det da lidt dumt, hvis man har gjort så meget økonomisk afhængig af, at der stadig væk er en stor efterspørgsel. Nogle vil måske også sige, at det er lidt modsætningsfyldt, at man vil omstille, og at man så gør, hvad man kan, for at sikre, at der er en rigelig tilførsel af billige fossile brændstoffer fremadrettet.

Kl. 14:50

I den anledning påkalder skifergas sig jo en særlig opmærksomhed. Det kan være, at man kan klare det med grundvandet, det kan være, man kan klare en række andre miljøudfordringer, men det, der står tilbage, er, at udvindingen af skifergas er så energikrævende, at

det samlede CO₂-udslip meget nemt bliver præcis det samme, som hvis man brugte kul. Og så er man i hvert fald i forhold til klimaudfordringen kommet langt hinsides det fornuftige og det ansvarlige.

Det fremhæves i redegørelsen, at Europa-Kommissionen har lagt en række mål frem, og hr. Lars Christian Lilleholt har jo ret, når han siger, at det, EU synes EU skal i 2030, er det, som vi i Danmark helst skulle nå i 2020. Og det siger måske også en lille smule om, at så stort et ambitionsniveauet heller ikke i EU. Også når det handler om bindende mål for vedvarende energi og på andre områder, er der jo helt klart brug for en opstramning og en styrkelse af de målsætninger og krav, der er, og også af, at der bliver tale om en reel forpligtelse.

Jeg bemærker også, at man sådan lidt konstaterer, at man bør styrke EU's kvotemarked ved strukturelle reformer, og så kan jeg jo bare i al stilfærdighed konstatere, at det, der er gennemført på området for at sikre, at man ikke også fremover vil have et stort overskud af CO₂-kvoter, sådan at effekten af kvotesystemet i forhold til vedvarende energi bliver uhyre begrænset, jo er helt, helt utilstrækkeligt. I virkeligheden må man vel bare sige, at det er rigtig trist, at der ikke er politisk enighed om, at det, vi bør gå efter, og det, man bør satse på, er, at forureneren betaler. Hvad er forklaringen på, at de miljømæssige og klimamæssige konsekvenser af fortsat anvendelse af fossile brændstoffer slet ikke indgår i prisen og derfor ikke indgår i nogen som helst økonomiske overvejelser? Det forsøger man så at kompensere for ved hjælp af et kvotesystem, som er uigennemskueligt og i hvert fald endnu mangler at vise, at det sådan for alvor kan fungere effektivt.

Der har været meget diskussion det seneste stykke tid om PSO'en. Jeg bemærker mig, at regeringen lægger vægt på stabilitet og forudsigelige rammer og også mener, at man skal holde fast i at høste de langsigtede gevinster i form af positive klimateffekter og øget forsyningssikkerhed samt de kortsigtede gevinster i form af øgede investeringer og beskæftigelse, når det handler om omstilling til vedvarende energi og energibesparelser. I den sammenhæng kan det måske være lidt underligt, at regeringen har spillet ud med at vil le lette PSO'en for erhvervslivet, sådan at det i stedet for at være dyrere at bruge energi skal være billigere at bruge energi. I stedet for at opmuntre til at spare på energien, vil man opmuntre til at bruge energi. Det synes jeg måske er en lille smule paradoksalt – i lighed med det, som hr. Steen Gade fra SF sagde. Jeg har sådan set præcis helt den samme opfattelse, som hr. Steen Gade gav udtryk for, men det ændrer ikke noget ved, at der sagtens kan være konkrete brancher, konkrete virksomheder, det kan være interessant at give en lettelse, under forudsætning af at man så også kan lave nogle aftaler med dem om, at de reelt gør, hvad de kan for at spare på energien. Det er vi selvfølgelig åbne over for og indstillet på at gå ind i forhandlinger om.

Jeg vil også sige, at vi da, jo netop fordi det her er en så alvorlig sag, som ikke sådan egner sig alt for meget, synes jeg, til politisk drilleri og spilfægteri, også er indstillet på at medvirke konstruktivt i de forhandlinger, der skal være for at sikre, at vi også fremadrettet kan have en energiaftale, som har bred politisk opbakning i Folketinget. Jeg er bare i forhold til det nødt til at sige to ting, som for os er rigtig vigtige. Den første er, at de klima- og energimæssige ambitioner ikke svækkes. Det synes jeg er vigtigt at holde fast i: Sådan må det være. Vi har ingenting imod at diskutere besparelsesforslag i forhold til den energiaftale, der er indgået. Der er elementer i den energiaftale, hvor vi synes at man bruger pengene på en måde, hvor man får alt, alt for let for de penge, man bruger. Man kan jo selv se på beregningerne af, hvad det er for nogle energiformer, som for alvor boner ud, når man snakker om PSO'en – biogas, bare for at nævne et enkelt eksempel. Det diskuterer vi selvfølgelig gerne – det er klart – hvordan vi kan reducere, og vi diskuterer da også gerne, hvordan vi på anden måde kan sikre, at tingene bliver finansieret. Men det er for

det andet også afgørende for os, at der ikke rokkes ved den sociale balance – eller mangel på samme – der var, da man lavede energiaftalen, forstået på den måde, at vi altså heller ikke synes, at det skal være de almindelige forbrugere, de økonomisk dårligst stillede danskere, der skal betale for, at der gives lettelser til erhvervslivet på PSO'en.

Men ud fra de to forudsætninger, som jeg langt hen ad vejen tror regeringen deler, er vi selvfølgelig indstillet på at finde en løsning, der gør, at vi i de kommende år kan sikre den omstilling til vedvarende energi og de energibesparelser, som blev aftalt, da vi indgik energiaftalen, som man jo dag for dag bliver gladere for. Altså, hver gang Dansk Folkeparti taler om energiaftalen, bliver man jublende glad for, at man var med til at lave den aftale, som jeg kan huske at hr. Kristian Thulesen Dahl dengang sagde jo bare var en aftale. Enhedslisten havde fået lov til at skrive under på, efter at DF havde klaret det hele. Det står vist nogenlunde klart for de fleste i dag, at det forholdt sig lidt anderledes.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

I fravær af vores energiordfører skal jeg takke for den grundige redegørelse om problemerne i forbindelse med den grønne omstilling.

På mange måder adskiller den sig ikke så meget fra de tidligere år, hvor man skamroser de store perspektiver i regeringens tankesæt på området – og dog alligevel. Efterhånden som det også går op for regeringen, at kejseren har meget lidt tøj på, ses der alligevel interessante nyskabelser rundtom i redegørelsen. Alene det, at man indfører et afsnit, der hedder overordnede udfordringer ved finansieringen af den grønne omstilling, er jo et bevis på, at en eller anden form for virkelighedserkendelse er ved at indfinde sig. Det tror pokker, fristes man til at sige.

De to afgørende finansieringselementer, nemlig forsyningssikkerhedsafgiften og PSO-afgiften, er enten afgået helt ved døden eller også på vej i graven. PSO'ens himmelflugt – efter Anholt Vindmøllepark nu en afgift, som i 2013 udgjorde skræmmende 5,7 mia. kr. – vil naturligvis stige yderligere i de kommende år, når endnu to nye kæmpeparker skal op sammen med de kystnære vindmøller.

Det, der umiddelbart kan undre, er, at selv om der står maj måned 2014 på både denne energiredegørelse og regeringens vækstplan, har energiministeren ikke fundet anledning til at fortælle Folketinget, at man i et andet ministerium har lagt planer om en lempelse af PSO'en med i alt 5,8 mia. kr. frem til 2020. Det er så anden gang, man ned-sætter PSO'en, fordi det jo giver problemer med konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

Når man ikke skriver om disse nye vækstinitiativer, er det formentlig, fordi det ikke skal være for åbenbart, at man både får flere arbejdspladser, når man sætter afgifterne op, altså det, der står i redegørelsen, og når man sætter dem ned igen, dvs. det, der står i vækstplanen. Det viser, at energipolitik i Danmark er ren tryllepolitik. Nej, der er kun én logik, der eksisterer i den grønne drømmeverden, som nu er ved at blive indhentet af de iskolde realiteter. Det er og bliver et bluffnummer, hvis man bilder danskerne ind, at den grønne drømmeøkonomi er lige om hjørnet.

I hele EU udgør sol og vind 1,3 pct. af energiforbruget, og det selv om tyskerne bruger 20 mia. euro årligt i tilskud til især solceller, og selv om det gældsplagede Spanien bruger mere i tilskud, end de bruger til alle deres videregående uddannelser tilsammen.

I sidste uge kunne man i en større dansk lokalavis læse på forsidens, at som følge af vores energipolitik med de mange støttekroner til vind, har man slået så mange almindelige kraftværker ihjel, cirka en tredjedel, at man nu må importere el hver eneste uge, mens det tidligere kun skete et par gange om året, altså er forsyningssikkerheden svækket ud over alle grænser. Længere inde i samme avis ses en glad energiminister i en kronik ved siden af et stort billede af en vindmølle med en julegås på spidsen af en af vingerne. Her proklamerer ministeren, at i december, lige omkring jul sidste år, producerede vi over 50 pct. af strømmen på vind, hvorved rigtig mange danskere fik grønnestegt julegås.

Dette er helt mageløst i den forstand, at der ikke stod meget om, at vi jo slet ikke er i stand til at aftage al den strøm, når det blæser, og derfor må forære strømmen til nordmænd og svenskere med enorme danske tilskud i rumpen. Ja, så fik de såmænd også en julegave, men det var af die dummen Dänen. Absurditeten bryder for alvor ud i lys lue, når ministeren et stykke nede i indlægget postulerer, at udlandet beundrer os, og det skulle ikke være for H. C. Andersen, men for den grønne omstilling.

Set fra Liberal Alliances stol er vi enige i, at energibesparelserne i energipolitikken er fornuftige. Det er vedvarende miljørigtigt og vedvarende god økonomi, men det øvrige halleluja er vi ikke særlig store beundrere af, især fordi der hverken er miljø, økonomi eller forsyningssikkerhed i den førte energipolitik, så længe vedvarende energi er så dyr, som den rent faktisk er.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så går vi videre til klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 15:01

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Mange tak for bemærkningerne og for en rigtig god debat. Jeg synes jo, at debatten udmærket afspejler, hvor vigtig energipolitik er for Danmark. Vi er jo ikke enige om alt i dette Ting, men der er dog et stort flertal her i Folketinget, der deler ambitionen om, at Danmarks energisystem skal gennemgå en grøn omstilling. Den historisk brede enighed om energipolitikken i Danmark har givet os et helt unikt fundament for at lave en omkostningseffektiv omstilling, og den enighed er meget smukt udtrykt i den brede energiaftale fra 2012.

Det er mit indtryk, at danskerne er stolte af de grønne visioner, Danmark har, og af de mål, vi allerede har nået. Vi yder vort for at bekæmpe klimaforandringerne, og vi sikrer samtidig et langtidsholdbart, bæredygtigt, omkostningseffektivt, forsyningssikkert energisystem. Regeringen vil ikke gå på kompromis med de langsigtede ambitioner om en grøn omstilling af Danmark.

I den seneste tid er der blevet sæt tvivl om energiaftalen. Den slags usikkerhed om de fremtidige rammer koster troværdighed, og det koster egentlig også kroner, så på den korte bane er det en prioritet for regeringen, at vi hurtigst muligt igen får skabt stabile rammer om den danske energipolitik. Det hører jeg heldigvis også udtrykt af de ærede ordførere. Vi vil meget gerne løbende diskutere dansk energipolitik, og den opfordring fra flere om, at vi nu skal sætte os ned og få skabt ro og rammer, er jeg selvfølgelig enig i, og vi vil selvfølgelig gennemføre disse samtaler snarest. Jeg synes, vi har en god og bred aftale, og den udgør et fundament, men vi skal selvfølgelig løbende kunne undersøge og drøfte enkeltelementer.

Der var et specifikt spørgsmål fra hr. Steen Gade om energieffektivisering. Man kan sige, at Danmark har ført samtaler med GD for Energis kontor for energieffektivisering, hvor Danmark har givet udtryk for, at vi lægger vægt på, at Kommissionen i sit modelarbejde har regnet på virkningen af energibesparelser på 40 pct. som foreslået af Europa-Parlamentet. Vi har fået bekræftet, at et mål på 40 pct.s

energibesparelse indgår i et udkast til Kommissionens konsekvensanalyse af energieffektivitet. Det er lidt teknisk, men det er egentlig blot for at sige noget både til hr. Per Clausen og til hr. Steen Gade og til fru Lone Loklindt om, at vi har fuld fokus på EU og på det internationale arbejde for at tackle vores klimaudfordringer. Det er givet – der er flere, der har brugt ordet osteklokke i debatten, og jeg tror, at jeg desværre selv kom til at lægge for – at dette ikke skal løses i vores osteklokke, men under en langt større osteklokke. Det er på globalt plan, vi skal tackle disse udfordringer.

Jeg må også kvittere over for fru Lone Loklindt for at rive mig mine egne ord fra for et års tid siden i næsen om transportens rolle. Det er ufint, synes jeg, men måske alligevel inden for skiven. Jeg må jo sige, at transporten er vores smertensbarn, og selvfølgelig er vi kun i vores samlede grønne omstilling nået halvvejen. Der udestår mange, mange udfordringer, herunder særlig på transportområdet.

Der blev også fra hr. Steen Gades side spurgt til, hvornår vi kan imødesee road map for grøn transport. Jeg tror også, at løftet er medio 2014. Spørgsmålet lød så, hvornår medio 2014 er. Jeg tror, vi lige skal over sommerferien først, men så tror jeg også, der kommer en rigtig fin ting, som vi kan glæde os over sammen.

Det skal også være min udgang. Der er ingen tvivl om, at vi har drøftet noget i dag, som er en standende drøftelse. Vi bliver aldrig færdige med at drøfte den grønne omstilling. Det er noget, der skal debatteres; det er noget, der skal tunes; det er noget, vi sammen skal kigge på for at nå målene på den rigtige måde. Heldigvis er der overordnet enighed om den bredere retning, og heldigvis er der en imødekommethed for at opnå fornuftige aftaler om de specifikke indretninger. Det vil jeg glæde mig til at deltage i med medlemmerne af det ærede Ting, og så vil jeg gerne takke for en god debat.

Kl. 15:05

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er vist ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen, tirsdag den 3. juni 2014.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til finansministeren og ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold:

Hvordan vil ministeren sikre hjælp til socialt udsatte grupper via satspuljen, når finansministeren tidligere har oplyst, at der ikke skal forventes nye satspuljemidler frem til 2017, og vil ministeren på den baggrund være med til at ændre finansieringen af satspuljen?

Af Karin Nødgaard (DF), Karina Adsbøl (DF), René Christensen (DF) og Jens Henrik Thulesen Dahl (DF).

(Anmeldelse 01.04.2014. Fremme 03.04.2014. (Omtrykt)).

Kl. 15:05

Begrundelse

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse også her udsættes til i morgen, tirsdag den 3. juni 2014.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karin Nødgaard, til begrundelse af forespørgslen.

Kl. 15:06

Karin Nødgaard (DF):

I Folketinget drøftes der jævnligt puljer, som uventet dukker op, puljer, der er tomme, puljer, der loves ud til bestemte modtagere osv. Når Dansk Folkeparti igen i denne samling ønsker at drøfte en ganske bestemt pulje, nemlig satspuljen, er det, fordi vi fortsat mener, at der er problemer forbundet med den. Ikke at vi ikke skal have en pulje, der kan støtte de svage og sårbare grupper i vores samfund, men i en erkendelse af, at der er et problem med en pulje, der er så sårbar, når den ikke tilføres nye midler. Det har jo været situationen de seneste år, og det er bekymrende, at vi, når vi sidder og forhandler udmøntningen af puljen, skal se, hvor langt midlerne kan strække, og hver gang må give afslag til ofte rigtig gode projekter. Jeg kan så se, at man i dag fra regeringens side har valgt at stille med to ministre. Det synes jeg selvfølgelig er udmærket at det kan tiltrække. Jeg vil sige, at jeg nok ikke bliver helt overrasket over, hvad finansministeren vil sige i sin tale, da vi jo mødtes om samme emne for godt et år siden.

Når jeg oprindelig har stillet denne forespørgsel til socialministeren, er det selvfølgelig for at høre, hvad han har at sige. Forhåbentlig vil det ikke være to identiske udmeldinger, der kommer, da jeg mener, at socialministeren siden sin tiltrædelse som socialminister har fremført, at der skal ske noget i forhold til udsatte og sårbare grupper, og at der skal handling til. Det var måske ikke lige det, jeg hørte finansministeren sige for et års tid siden.

Jeg ved også, at de to ministre har hver deres faglige baggrund med i ministerbagagen. Det er ikke for at sige noget om, hvorvidt det ene er bedre end det andet, men jeg må som udgangspunkt tro, at socialministeren i sin tid som socialpædagog har set og erfaret ting, som netop berettiger til, at vi i dag forholder os til, om det ikke er på tide at nytænke hele konstruktionen bag satspuljen. Det er derfor vores holdning, at der fremover på finansloven bør afsættes midler til en satspulje, som ikke svinger så meget i beløbsstørrelse, og vi foreslår herefter, at det vil være naturligt, at de partier, der stemmer for årets finanslov, eller de partier, der stemmer for finansieringskilderne til satspuljen, efterfølgende er med i fordelingen af satspuljen.

Vores håb er, at regeringen vil bidrage til det og være villig til at gøre satspuljen levedygtig på et sundere og mere rimeligt finansieringsgrundlag. Det mener vi vi skylder de udsatte borgere i Danmark, da midlerne i satspuljen faktisk er med til at gøre en forskel i modtagernes tilværelse. Jeg ser frem til dagens debat og er selvfølgelig klar over, at ministrene sikkert hver især vil komme med den positive mine på og sige, at nu har man fundet 1,6 mia. kr. over 4 år og yderligere 300 mio. kr. fremover pr. år. Dem kan vi sagtens få ind i debatten, men jeg mener faktisk trods disse midler, som jo er mere eller mindre øremærkede, og som skal prioriteres på sundhedsområdet, at det er aktuelt og også nødvendigt, at vi tager en debat om satspuljens fremtid. Jeg ser frem til en god debat.

Kl. 15:09

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det ministrene til besvarelse. Først er det finansministeren.

Kl. 15:09

Besvarelse**Finansministeren (Bjarne Corydon):**

Mange tak for det, og tak også for anledningen til at få taget den her diskussion sammen med min kollega socialministeren. Jeg tror ikke, det bliver identisk, men jeg går ud fra, at det bliver enigt. Det er i hvert fald min klare forventning.

Det er jo sådan, at et bredt flertal i Folketinget står bag det nuværende satspuljeforlig og dermed også finansieringen af satspuljen. Hovedprincipperne bag forliget og afsættelsen af et puljebeløb har været de samme principper, siden starten af 1990'erne, hvor ordningen blev oprettet.

Regeringen mener, at satsreguleringsordningen er en hensigtsmæssig ordning. Den sikrer en rimelig balance mellem hensynet til overførselsmodtagernes indkomst og mulighederne for at iværksætte særlige indsatser over for svage og udsatte grupper i vores samfund. På den baggrund ser regeringen ikke noget behov for, at vi ændrer finansieringen af satspuljen.

Lønudviklingen har jo nu i et par år på baggrund af den almindelige økonomiske situation været på et sådant niveau, at der ikke er blevet tilført en nyt puljebeløb til satspuljen. Vi forventer på det nuværende tidspunkt heller ikke, at der tilføres et nyt puljebeløb før 2017. Det betyder jo ikke, at der ikke har været midler til forhandling, og det betyder jo heller ikke, at der ikke er igangsat nye væsentlige indsatser over for udsatte grupper. Det vil socialministeren komme konkret tilbage til senere.

Satspuljen i de enkelte år består ikke bare af et eventuelt nyt puljebeløb. Der er også andre elementer: for det første frigjorte midler, som følger af midlertidige projekter, der udløber, for det andet uforbrugte midler fra de tidligere år, som føres tilbage til satspuljen, og vi aftaler også ofte omprioriteringer, så midlerne udnyttes bedst muligt inden for satspuljen. I år står vi så desuden i den meget særlige situation, at der er yderligere midler til udmøntning for satspuljen, for der foretages en korrektion på alt i alt 1,6 mia. kr. bagudrettet og ca. 0,3 mia. kr. årligt permanent. Samlet set vil der derfor være midler til forhandling i satspuljen i 2015, også selv om der ikke tilføres et nyt puljebeløb som følge af lønudviklingen. De forhandlinger er ganske ekstraordinært allerede i gang i Sundhedsministeriet, hvor der forhandles om et historisk løft af indsatsen i psykiatrien.

Som sagt ser regeringen på den baggrund ingen grund til, at vi ændrer på finansieringen af satspuljeordningen, men vi finder anledning til, at vi ser på administrationen og hele regelsættet omkring satspuljen. I takt med at der jo løbende tilføres nye puljebeløb til satspuljen, akkumulerer den samlede pulje helt naturligt, og satspuljen udgør således i dag knap 13 mia. kr., og den finansierer op imod 800 forskellige ordninger. Der er tale om mange forskellige slags ordninger. Det kan f.eks. være udviklingsprojekter, lovgivningsinitiativer, puljer m.v.

Når vi igen kommer i en situation, hvor der vil være år, hvor satspuljen skal tilføres et nyt puljebeløb, ja, så vil antallet af ordninger jo alt andet lige helt naturligt stige. Det betyder, at det bliver stadig mere komplekst at følge op på de afsatte bevillinger. Derfor kan der være behov for at se nærmere på administrationen af satspuljen og selve konstruktionen, så der fremadrettet sikres et enkelt, et automatiseret og et sikkert system, og derfor vil regeringen nedsætte en taskforce til lige præcis dette arbejde, og rammerne for arbejdet vil blive drøftet med forligspartierne.

Så alt i alt mener regeringen, at finansieringen af satsreguleringsordningen fungerer tilfredsstillende, og derfor har vi så heller ikke noget ønske eller nogen planer om, at vi ændrer på det.

Nu vil socialministeren orientere om regeringens socialpolitik over for socialt udsatte grupper.

Kl. 15:13

Formanden:

Tak til finansministeren. Og så er det for resten af besvarelsen ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 15:13

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold
(Manu Sareen):

Tak for det. Som finansministeren har redegjort for, befinder vi os i en ekstraordinær situation, hvor der tilføres satspuljen ekstra midler, som skal udmøntes i satspuljeforhandlingerne for 2015. Der pågår p.t. forhandlinger om regeringens psykiatriudspil om en væsentlig del af korrektionen. Jeg vil her benytte lejligheden til at redegøre for, hvordan satspuljen generelt indgår i håndteringen af de socialpolitiske udfordringer, som vi står over for. Først vil jeg dog orientere om regeringens sociale 2020-mål og arbejdet hermed.

Regeringen prioriterer indsatsen over for udsatte borgere højt. 2020-målene er netop opstillet for at sikre resultater i den sociale indsats til gavn for borgeren, og regeringen ønsker at blive målt på, om resultaterne indfries. Den sociale indsats i kommunerne er en helt afgørende forudsætning for at komme i mål med bedre resultater.

I 2013 brugte kommunerne 43 mia. kr. til de mest udsatte borgere. Inden for den økonomiske ramme skal kommunerne allerede i dag arbejde for at løse de sociale problemer, som udsatte borgere har. Forpligtelserne til at yde den enkelte den hjælp og støtte, der er behov for, følger af servicelovens bestemmelser. Det gælder, uagtet om satspuljen tilføres midler eller ej. Vi bør som regering og Folketing have en forventning om, at man kan nå rigtig langt inden for den eksisterende lovgivning og de eksisterende økonomiske rammer. Kommunerne gør allerede i dag et stort arbejde på det sociale område og arbejder målrettet for at løse udsatte borgers sociale problemer. Men vi er ikke i mål endnu. Der er stadig for mange hjemløse, for mange misbrugere og for mange udsatte børn, der ikke får de samme muligheder i livet som andre, og det kan vi som samfund ikke være tilfredse med.

Der eksisterer allerede i dag en stor viden i kommunerne om det sociale område. Den viden skal i højere grad bringes i spil. Kommunerne kan i højere grad lære af hinanden, så de kommuner, som er bedst til at løse sociale problemer, giver deres viden og gode erfaringer videre. Samtidig kan der være behov for fra centralt hold at igangsætte initiativer, som kan udvikle og løfte det sociale område. Her har satspuljen spillet en væsentlig rolle gennem årene. Satspuljepartierne har i fællesskab gennemført en række store reformer og gennem målrettede initiativer bidraget til at sikre udsatte grupper bedre livsvilkår.

Så er det rigtigt, at satspuljen de senere år har været lille. Det skyldes, at lønudviklingen har været lav, som vi hørte fra finansministeren, og derfor er der ikke tilført nye midler til satspuljen. Det har betydet, at vi under de årlige satspuljeforhandlinger har været nødsaget til at prioritere benhårdt. Vi har dog igangsat store og væsentlige initiativer; senest har vi igangsat vi et initiativ på handicapområdet, som skal skabe helhed og sammenhæng i indsatsen, og vi har afsat midler til en ny hjemløsestrategi. Samtidig har vi støttet en lang række frivillige organisationers indsats over for udsatte grupper. Så uagtet om satspuljen er stor eller lille, spiller den en vigtig rolle i udviklingen af det sociale område.

Endelig skal det ikke glemmes, at satspuljemidlerne kun er en del af den samlede finansiering af socialpolitiske initiativer. Uden for satspuljen er der i de seneste år fundet finansiering til en række markante initiativer, som f.eks. en tilsynsreform, forebyggelsesindsats over for udsatte børn, tandtilskud til udsatte og milliarder til de ældre.

Som finansministeren har redegjort for, vil satspuljen for 2015 blive tilført ekstra midler. For en del af de midlers vedkommende pågår der allerede forhandlinger som et løft af psykiatrien. Derudover vil vi som vanligt have forhandlinger om satspuljen til efteråret.

Jeg ser frem til efterårets forhandlinger, og jeg er sikker på, at vi som altid vil få en god drøftelse af socialpolitikken, og hvor den skal bevæge sig hen.

Kl. 15:17

Formanden:

Tak til ministeren. Så går vi i gang med forhandlingen, og det er først ordføreren for forespørgerne, fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:17

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Når Dansk Folkeparti ønsker at drøfte satspuljen, er det, fordi vi fortsat mener, at der er problemer forbundet med den – ikke, fordi vi ikke skal have en pulje, der kan støtte de svage og sårbare grupper i vores samfund, for det mener vi klart at vi skal, men det sker i en erkendelse af, at der er et problem med en pulje, der er så sårbar, hvis den ikke tilføres nye midler. Det har den ikke fået de seneste år – det har vi også lige hørt fra socialministeren – og jeg synes, det er bekymrende, at vi sidder og forhandler om udmøntningen af en pulje, hvor vi kan se at midlerne ikke rækker ret langt.

Satspuljen blev jo oprindeligt etableret ved et syvkantet politisk forlig i 1990, og så er den blevet ændret senere. I Dansk Folkeparti mener vi grundlæggende, at målet med satspuljen er rigtigt, men at finansieringen af satspuljen er forkert, bl.a. på baggrund af at man, hvilket vi lige har hørt om, regulerer overførselsindkomsterne med 0,3 pct. mindre end den almindelige lønudvikling på arbejdsmarkedet. I takt med at lønnen ikke stiger så meget, vil der blive en mindre pulje at dele ud af, og det er netop derfor, vi mener, at der skal ændres på det.

Vi mener, at satspuljen skal tilvejebringes på den store finanslov, og på den måde vil alle skatteborgere – også os, der sidder her i salen – være med til at bidrage til satspuljen, hvilket vi i Dansk Folkeparti finder rimeligt. Vi synes faktisk, det er forkert, at den som i dag kun finansieres ved at tage fra de udsatte grupper. Et velfærdssamfund som det danske er netop kendetegnet ved, at dem, der kan ressourcemæssigt, både økonomisk og menneskeligt, tager hånd om de mennesker, der ikke kan klare sig selv. Derfor bør vi fra Folketingets side gøre alt, hvad vi kan, for at tilgodese denne gruppe af medborgere og sikre, at det også i årene fremover er muligt at have et samfund, som værner om dem, der på grund af f.eks. sygdom, misbrug af den ene eller anden art, hvilket socialministeren også var inde på, eller som følge af årsager, som man ikke selv er herre over, ikke kan klare sig selv.

Det er Dansk Folkepartis ønske, at der fremover på finansloven skal afsættes midler til en satspulje, som ikke svinger i beløbsstørrelse, og vi foreslår, som jeg også nævnte i min begrundelsestale, at det vil være naturligt, at de partier, der stemmer for årets finanslov, eller de partier, som stemmer for finansieringskilderne til den, også er med i fordelingen efterfølgende.

Der er behov for at gøre satspuljen levedygtig på et sundere og mere rimeligt finansieringsgrundlag af hensyn til de udsatte borgere i Danmark. Og der er ingen tvivl om, at midlerne i satspuljen faktisk er med til at gøre en forskel i mange menneskers tilværelse.

Jeg er udmærket klar over, at regeringen, som vi også lige har hørt, nu har fundet, om man så må sige, 1,6 mia. kr. over 4 år og yderligere 300 mio. kr. pr. år til at tilføre satspuljen. Men det er jo midler, som er dukket op efter en gennemgang af de næsten 800 forskellige ordninger på social-, sundheds- og beskæftigelsesområdet. Gennemgangen har vist, at selv om nogle ordninger er ophørt, er der stadig blevet trukket penge fra puljen, og pengene er ikke blevet korrekt tilbageført til satspuljen. Det er meget uheldigt og faktisk også

ganske bekymrende, at det ikke er blevet opdaget, i og med at vi er blevet oplyst om, at det faktisk er midler helt tilbage fra starten af 1990'erne.

Når regeringen i midten af maj meldte ud, at de nu havde fundet de her 1,6 mia. kr. til at hæve puljen med, er det vel egentlig lidt af en tilsnigelse, da det jo er midler, som egentlig burde være i satspuljen i forvejen. Midlerne er mere eller mindre øremærket og foreslås prioriteret på sundhedsområdet. Der er i Dansk Folkeparti ingen tvivl om, at en styrkelse af psykiatrien er meget tiltrængt, men vi er dog bekymrede, hvis det som udmeldt skal ende med, at over halvdelen af midlerne skal bruges til mursten på sundhedsområdet. Det bør være således, at de grupper, der reelt er dem, der bidrager til satspuljen, også får del i den. Hvis der er behov for bedre fysiske rammer, bør det ikke være satspuljen, der skal finansiere det; det er slet ikke tanken bag satspuljen.

De 300 mio. kr., der også er meldt ud som en tilførelse til puljen, er også, sådan som jeg har erfaret på det seneste, tiltænkt psykiatrien, og det vil sige, at der faktisk ikke er nye midler til det sociale område, og derfor må vi jo netop sørge for at få nytænkt den her pulje.

I Dansk Folkeparti mener vi, at intentionerne bag satspuljen er meget vigtige at holde fast i, og derfor vælger vi også at være med og tage drøftelserne og beslutningerne om, hvem der skal tilgodeses som puljemodtagere. Det mener vi er ansvarsfuldt. Der er igennem tiden mange initiativer, også på Dansk Folkepartis anbefaling, der netop har fået støtte, og på samme måde kan mange andre partier sige, at netop det projekt var noget, de brændte for og fik igennem. Og det synes jeg jo netop, at vi på trods af forskelligheder ender med at have haft nogle gode diskussioner om, og hvor vi så er blevet enige om en udmøntning af puljen. Det mener jeg helt klart at vi skylder den gruppe af modtagere af midlerne, de medborgere, der har glæde og gavn af de bevillinger, vi giver, for hvis ikke det er sådan, ser jeg faktisk en pulje på det sociale område, som er reduceret, og at selve grundideen med den er gået fuldstændig tabt, og det ønsker Dansk Folkeparti ikke.

Kl. 15:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eyvind Vesselbo som Venstres ordfører.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Tak for ordet. Jeg vil godt starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for endnu en gang at rejse en debat om satspuljen. For der er noget, som ikke rigtig er, som det skal være, omkring satspuljen. Men det betyder ikke sådan umiddelbart, at den her ros også gælder som støtte til Dansk Folkepartis indstilling i forhold til satspuljen, altså at man – sådan som det ligger i forespørgslen – skal nedlægge satspuljen og flytte beløbet over i finansloven.

I Venstre har vi den holdning, at det er bedre, at vi er sikker på, at der er nogle penge til de udsatte grupper. Og med den regering, som sidder nu, og dens holdning til de udsatte grupper, kan man jo ikke være sikker på, at der, hvis man ikke havde satspuljen, faktisk kom nogle penge, som kunne bruges til de ting, der finansieres gennem satspuljen. Så derfor vil vi gerne beholde satspuljen. Det kan godt være, vi skal justere noget på satspuljen – der er jo også lavet en aftale i forbindelse med skattereformen, hvori der ligger, at vi skal drøfte, hvordan vi kommer videre med satspuljen efter et kommende valg. Og det ser vi frem til.

Nej, det, der er problemet med satspuljen for tiden, er den måde, den administreres på. Problemet er, at selv om vi bevilger nogle penge i et forlig, kan vi ikke være sikker på, at de kommer ud og kommer de udsatte grupper til gavn. Der er en lang række tilfælde, hvor

det har vist sig, at det, vi har bevilget, simpelt hen ikke er blevet udmøntet på den måde, vi gerne vil have det gjort på, eller at det har taget op til 2½ år at komme i gang med et projekt. Der var bl.a. et projekt, der hed Exit Prostitution, hvor vi havde afsat 46 mio. kr., og 2½ år efter var pengene ikke kommet ud at arbejde. Først engang i august – 2½ efter at vi havde bevilget dem – begyndte pengene at sive ud de steder, de skulle. Det er fuldstændig uacceptabelt.

Samtidig er der også det problem, at en stor del af pengene havner hos embedsmændene i ministeriet i stedet for at havne ude blandt de udsatte borgere. Det er til forberedelse, det er til administration, det er til evalueringer og alle de her ting. Og jeg tror, man skal gøre sig klart, at det sådan set ikke var derfor, vi bevilgede pengene. Det var ikke til glæde for embedsmændene, men til glæde for de udsatte. Og i alt for høj grad er det ikke det, der sker. Det synes jeg – og det synes vi i Venstre – er meget beklageligt.

Nu siger så finansministeren og socialministeren, at man har fundet nogle nye penge, nemlig 1,6 mia. kr. Altså, helt ærligt – det er fup og svindel at sige sådan noget. For de penge er jo nogle penge, vi har bevilget for nogle år siden, og som skulle være brugt på nogle bestemte områder, hvor de – stik imod den aftale, vi lavede – ikke er blevet brugt. Og så er man gået ind og har sagt: Vi vil gerne have noget til psykiatrien; vi finder lige 1,6 mia. kr. – for det er ustyrlig nemt at finde 1,6 mia. kr., der ikke er brugt, og der er mange flere milliarder, der ikke er brugt.

Derfor er de 1,6 mia. kr. ikke penge, som man har fundet og lagt oveni. Det er penge, der skulle være brugt, og som vi så skal bevilge og bruge igen. Og det kan sådan set være udmærket; det er fint, at de så bliver brugt, forhåbentlig på psykiatrien. Men jeg mener, at en af de vigtige ting i det her også er, at psykiatrien jo er mange forskellige ting. Og vi så jo gerne fra Venstres side, at man også fik fokus på socialpsykiatrien, sådan at man fik både det ene og det andet aspekt af psykiatrien med.

Men når jeg nævner, at pengene ikke bliver brugt, er det jo interessant, for det er ikke så længe siden, at jeg kunne dokumentere – også bl.a. ved hjælp af ministeriet, der godkendte det, som jeg kunne dokumentere – at der stod 135 mio. kr. til psykisk syge, som ikke var blevet brugt. Det var opsparede penge, og det, vi vedtog i satspuljen omkring psykiatrien med alle de projekter, der ligger der, er heller ikke blevet brugt. De projekter er ikke sat i gang endnu. Så der er noget helt alvorligt galt med den måde, vi administrerer pengene på.

Derfor vil vi meget gerne have drøftet de her ting, i forhold til hvordan vi udmønter tingene, og hvordan vi administrerer puljen. Men vi vil sådan set gerne vente med den endelige drøftelse af de her ting, indtil vi skal drøfte den aftale, vi har lavet i skattereformen. Men det er klart, at vi er nødt til at stramme op på det her, sådan at de udsatte grupper får gavn af pengene.

Kl. 15:28

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Fru Karin Nødgaard først.

Kl. 15:28

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det går stærkt, når man er på talerstolen, og jeg fik så ikke lige læst et forslag til vedtagelse op, så det skal jeg lige gøre her, sådan at hr. Eyvind Vesselbo faktisk kan forholde sig til det. For det kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre i forhold til det, som hr. Vesselbo nu siger.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at indkalde Folketingets partier til drøftelser og forhandlinger om en fremtidig finansiering af satspuljen, så den fremover vil blive finansieret direkte via finansloven

og ikke som i dag gennem en andel af reguleringen af overførselsindkomsterne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

Det er jo meget enkel tale sådan set. Og jeg vil gerne spørge ud fra det, som hr. Eyvind Vesselbo siger i sin tale, og faktisk også ud fra noget, som jeg ikke engang ved om hr. Eyvind Vesselbo er bekendt med, men jeg har lige fundet en artikel, som siger, at forholdene for de udsatte i Danmark faktisk er blevet ringere siden 2011 – og det er endda et markant flertal, 55 pct. af befolkningen, eller af de adspurgte i hvert fald, der siger det: Er det ikke noget, der gør, at hr. Eyvind Vesselbo så kunne støtte det forslag til vedtagelse?

Kl. 15:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:29

Eyvind Vesselbo (V):

Nu var det jo sådan, at jeg egentlig svarede i forhold til fru Karin Nødgaards vedtagelse, her inden den var kommet, fordi jeg havde en fornemmelse af, at det var det, fru Karin Nødgaard ville foreslå, at vi netop ikke synes, at det er en god idé at lade det gå over til finansloven. Men jeg er fuldstændig enig i det, fru Karin Nødgaard siger; jeg er da dybt bekymret over den måde, udviklingen i de sidste 3 år har været for de udsatte grupper. Men det får mig ikke til at sige, at vi skal gøre det usikkert, om der overhovedet vil blive nogle penge. For med det fru Karin Nødgaard siger, siger hun netop også, at den her regering ikke gør noget specielt for de udsatte, tværtimod. Og hvis vi nu siger, at nu laver vi om på det, så satspuljen ikke er der mere, så ved vi jo ikke, om der overhovedet er en krone til de udsatte.

Kl. 15:29

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:30

Karin Nødgaard (DF):

Jamen hvad siger hr. Eyvind Vesselbo til, at man sagde, at hvis nu det var på finansloven, så kunne vi netop sikre, at der altid var midler til de udsatte grupper? Så ville både ordføreren og jeg i princippet være bidragsydere til en pulje til at hjælpe de udsatte i vores samfund, sådan at det ikke er – hvad skal man sige – overførselsindkomstgrupperne, som er meget sårbare, der bidrager til en pulje til dem selv. Det var den ene del af det.

Den anden er, at jeg har fået svar fra Finansministeriet, som faktisk siger, at der jo heller ikke kommer nye penge de kommende år, selv om ministrene nu siger, som de gør. Men vi ved, at de penge, der er fundet, og som hr. Eyvind Vesselbo helt korrekt redegør for, faktisk er penge, der tilhører satspuljen i forvejen. Så vi kan jo ikke helt tale om nye penge der, og de er øremærket – helt fint med det, men alligevel, der kommer ikke nye penge. Ville det så ikke være bedre at nytænke konstruktionen og lægge det over i Finansministeriet, eller frygter man, at en finansminister ikke vil de udsatte det godt?

Kl. 15:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:30

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men forudsætningen for, at det er en god idé, hvis det var, det skulle på finansloven, var jo, at man så også havde indflydelse på, hvad der blev vedtaget i finansloven. Det betyder så, at man som udgangspunkt skal lave et finanslovsforlig, og det kan man jo ikke altid

være sikker på at man er en del af, når der er et andet flertal. Men jeg synes bare, at det ikke er nogen løsning for de udsatte grupper at flytte pengene fra satspuljen og tage dem og lave dem til faste konti på finansloven. For der er jo en lang række konti på Socialministeriets budget, hvor det står på finansloven, der ikke er satspuljen, som heller ikke bliver brugt – det bliver overført år for år. Jeg kan se 268 mio. kr. her i en opgørelse, der viser, at de penge, som er blevet sat af, ikke er blevet brugt. Så det er heller ingen garanti.

Kl. 15:31

Formanden:

Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Liselott Blixt (DF):

Tak. Når man hører ministrenes svar, tydeliggør det jo netop, at det her med satspuljen godt kan være en rodet affære, for jeg hørte to ministre sige, at der foregår forhandlinger i Sundhedsministeriet i øjeblikket, og derfor kunne jeg da godt tænke mig, om ordføreren – vi sidder ikke i samme kreds – er vidende om, at forhandlingerneovre hos sundhedsministeren er brudt sammen, fordi man ikke kan blive enige. Det skyldes, at regeringen kommer med et forslag, og hvis ikke vi lige var interesseret i at sige ja til det, ville det gå videre til finansministeren. Så det undrer i hvert fald mig, at finansministeren ikke ved, at forhandlingerne åbenbart er givet over til finansministeren, og det kunne jeg da godt tænke mig at høre ordførers svar på.

Kl. 15:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:32

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg er blevet orienteret om, hvad det er, der foregår omkring de forhandlinger. Jeg er også orienteret om indholdet af de forslag, som kommer fra regeringens side. Jeg synes jo selvfølgelig, det er bekymrende, hvis tingene går videre til finansministeren, som skal få det her forhandlet på plads. Jeg så jo meget gerne, at de ting foregik i ressortministerierne, som har med de her penge at gøre, for der er jo ingen, der ved, hvordan det vil gå, hvis det netop bliver finansministeren, som skal begynde at forhandle de her penge. Så jeg er helt enig i, at vi for alt i verden må undgå det.

Kl. 15:33

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:33

Liselott Blixt (DF):

Jeg er som hr. Eyvind Vesselbo også nervøs for, at psykiatrien skal tilrettelægges af finansministeren, da jeg mener, det må være ressortministeren. Samtidig var ordføreren også inde på det her med administration, og i den kreds, jeg har siddet i, ved jeg, at Venstres ordfører hver eneste gang har spurgt, om der er nogen puljer, der ikke er blevet talt op, så der ligger resterende midler. Har man gjort det samme i de andre kredse, altså socialområdet, som ordføreren dækker, og beskæftigelsesområdet? Er det noget, Venstre som sådan har lagt ud med alle tre steder?

Kl. 15:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:34

Kl. 15:36

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg står her med en samlet opgørelse over, hvad ministeriet ligesom har opgjort og har sagt. Og det er: Vi har nogle projekter, som er færdige, der har vi desværre ikke kunnet bruge pengene, og vi har nogle projekter, der ikke er færdige, og der mener vi ikke vi skal bruge pengene til det, som ordførerne har vedtaget. Det drejer sig bl.a. om en handicappulje, kolonionophold for handicappede børn og unge og deres forældre. Der er 3,9 mio. kr. tilbage, og der siger ministeriet: Joh, det der projekt kører stadig, men vi mener ikke, at vi vil bruge de penge, som ordførerne har bevilget på det her, så de ryger tilbage og skal omprioriteres. Det samme gælder vedrørende socialpsykiatrien og sindslidende; der er omkring 29 mio. kr., næsten 30 mio. kr., som man siger man ikke kan bruge, fordi der ikke er nogen, der vil have pengene. Det er jo meget skandaløst, at sådan noget kan foregå.

Kl. 15:34

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Eyvind Vesselbo, om årsagen til, at han afviser Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, ikke bare er den simple, at hr. Eyvind Vesselbo synes, at den indsats, som ydes over for mennesker i Danmark med sociale udfordringer, skal finansieres ved, at den tages fra de arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagerne og de syge; at det i virkeligheden er det, der er årsagen. Hr. Eyvind Vesselbo vil nemlig ikke have, at han og de rigeste danskere skal være med til at finansiere det.

Kl. 15:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:35

Eyvind Vesselbo (V):

Grunden til, at Venstre afviser, at den ordning, vi har med satspuljen, skal finansieres over faste puljer på finansloven, er jo, at vi her da har en sikkerhed for, at nogle af de penge, som skal gå til de udsatte grupper, i hvert fald har en mulighed for at blive i systemet, sådan at de, hvis de bliver administreret ordentligt, også vil nå ud til de udsatte grupper.

Men jeg ikke enig i den måde, som de bliver administreret på nu, hvor de ikke når ud til de udsatte grupper. Derfor er det selve den måde, man administrerer pengene på, der skal laves om, og ikke systemet.

Kl. 15:36

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:36

Per Clausen (EL):

Det er altså rigtig forstået, at det er vigtigt for Venstre, at det fortsat kun er modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, pensioner osv., der er med til at finansiere det her. Hr. Eyvind Vesselbo synes ikke, at de velhavende danskere skal have mulighed for at være med til at finansiere disse gode projekter.

Kl. 15:36

Formanden:

Ordføreren.

Eyvind Vesselbo (V):

Det mener jeg ikke at jeg sagde. Jeg sagde, at de penge, der er i systemet, som kommer ind i systemet, selvfølgelig skal ud til de grupper, de er tiltænkt. Det mener jeg da er et meget klart svar på det spørgsmål, hr. Per Clausen stiller. De penge er jo ikke tiltænkt at ansætte flere embedsmænd i Socialministeriet. De er tiltænkt at hjælpe de udsatte grupper, og derfor nytter det ikke noget, at det foregår på den måde, som det gør i øjeblikket, hvor en meget stor del af pengene ikke når ud til de udsatte grupper.

Kl. 15:37

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at der har udviklet sig en stribe problemer i kølvandet på satspuljen. Det illustreres dels ved, at der for nylig er blevet fundet de her 1,6 mia. kr., som jo egentlig tilhører satspuljen, men hvor pengene er blevet brugt, som om de var en del af de vanlige finanser, måske netop fordi det faktisk ville have været det mest oplagte, altså at det var finansministerielle midler, som i højere grad var blevet brugt til de faste bevillinger, dels fordi satspuljen oprindeligt blev lavet som projekt- og udviklingsmidler for socialt udsatte grupper. Men efterhånden som årene er gået, er det jo et ikke ubetydeligt beløb, der forhandles om – faktisk hele 13 mia. kr., fordi pengene akkumuleres ad åre. En del af pengene er i forlængelse heraf blevet brugt til varige bevillinger. F.eks. er den sidste førtidspensionsreform faktisk blevet finansieret som en fast bevilling fra satspuljen. Vi kan så håbe, at der er nogle, der husker, at det var sådan, det blev finansieret, for ellers ville vi faktisk have den samme ophobning af midler, som man har haft i forbindelse med de her 1,6 mia. kr., der nu er blevet fundet.

Satspuljen er blevet for kompleks, og puljestyringen af socialområdet, beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet har måske også nået et niveau, hvor man kan sætte et berettiget spørgsmålstegn ved, om det er specielt hensigtsmæssigt. Det skaber en usikkerhed, og det skaber også en ustabilitet på et område, hvor det modsatte faktisk ofte er en pointe i sig selv. Derfor har socialministeren helt generelt taget initiativ til at kigge på puljestyringen af socialområdet – det er vi rigtig glade for og bakker rigtig stærkt op om i Socialdemokratiet – ligesom Finansministeriet har taget initiativ til at lave en taskforce, der får til opgave at komme med forslag til, hvordan vi kan lave et mere enkelt system, og ligesom vi gennemgår, om der er behov for ændringer i selve konstruktionen. Det mener vi for så vidt er en god anledning til at se på det – på en lidt underlig baggrund med de her 1,6 mia. kr. – men systemet har fået lov til at vokse sig for kompakt.

Så i Socialdemokratiet kan vi ikke støtte det forslag til vedtagelse, der ligger fra Dansk Folkeparti, men jeg skal (på vegne af S, RV og SF) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

Folketinget konstaterer, at størrelsen af satspuljen er afhængig af, om der tilføres nye midler som følge af lønudviklingen.

Folketinget anerkender endvidere, at satspuljen blot er en mindre del af de samlede udgifter til socialt udsatte grupper på socialområdet, beskæftigelsesområdet og sundhedsområdet.

Satspuljeordningen sikrer en balance mellem overførselsmodtagernes og svage gruppers indkomster og muligheden for at gennemføre særlige foranstaltninger for disse grupper.
(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Kl. 15:40

Formanden:

Ja, der er nogle korte bemærkninger, og selvfølgelig indgår det fremsatte forslag til vedtagelse af fru Karin Nødgaard og det nu fremsatte forslag til vedtagelse af fru Pernille Rosenkrantz-Theil – på vegne af, forstår jeg, Socialdemokratiet, Radikale Venstre og SF – i de videre forhandlinger.

Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Fru Liselott Blixt med den første.

Kl. 15:40

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor ordføreren mener at det er rimeligt at pengene til satspuljen kommer fra. Nu lyder det jo, som om der ikke bliver tilført midler i øjeblikket – hvilket der ikke gør – men når vi ser på udregningerne af, hvad de mennesker på overførsel har mistet, kan vi se, at der er folk, der har mistet op til 8.500 kr. om året, på grund af at satsen ikke er blevet reguleret som hos andre lønmodtagere. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren, om ikke det er problem, at det er dem, der er mindst bemidlede, som også selv skal betale for satspuljen.

Kl. 15:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:41

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Lad mig stille et helt stille og roligt modspørgsmål: Betyder den kommentar, som fru Liselott Blixt kom med, at Dansk Folkeparti ikke længere ønsker at være en del af satspuljeforliget?

Kl. 15:41

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:41

Liselott Blixt (DF):

Nu fungerer det på en anden måde. Det er sådan, at når man står her nede, stiller man et spørgsmål og forventer et svar. Jeg spørger ordføreren, om det er rimeligt, at det skal være de penge, man finder i satspuljen. Det er det, vi anker over i Dansk Folkeparti og altid har gjort, men vi har valgt at gå med, fordi vi jo kunne se, at pengene ryger ud igen til nogle mennesker, og det vil vi godt være med til. Vi ønsker bare, at puljen skal finansieres på en anden måde. Det kunne jo være, at vi alle sammen, som også fru Karin Nødgaard sagde, skulle give 0,3 pct., i stedet for at det var dem, der får mindst, der skulle. Når man tænker på, hvor fattige folk er, og hvor meget Socialdemokraterne går op i, at det er vigtigt, at man gør noget for de her mennesker, er det så rimeligt, at man tager pengene fra dem, der har mindst?

Kl. 15:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:42

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nej, det er faktisk ikke sådan, at det er sådan ifølge Folketingets forretningsorden, at den, der står dernede, stiller spørgsmål, og den, der står heroppe, svarer. Derfor ville jeg gerne have et klart svar fra

Dansk Folkeparti. Jeg synes jo egentlig, det er relativt let at svare på, om Dansk Folkeparti fortsat ønsker at være en del af forligskredsen, eller om Dansk Folkeparti ikke gør. For ellers er det jo en gratis omgang. Så vil Dansk Folkeparti gerne være med til at dele milliarderne ud, men Dansk Folkeparti vil ikke være med til at finansiere det og løber fra det, når man står i Folketingssalen.

Altså, der er jo andre partier, der har valgt at stå udenfor. Det skal jo stå Dansk Folkeparti frit for ikke længere at ønske at være en del af forligskredsen. Men jeg kan næsten forstå på den svaren udenom, at det ikke er det, der er Dansk Folkepartis hensigt, og så tillader jeg mig faktisk at forstå det på den måde, at Dansk Folkeparti står fuldt og helt bag både den måde, vi bruger pengene på, og den måde, vi får pengene på. Eller skal der vel komme en formel opsigelse af forliget.

Kl. 15:43

Formanden:

Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil gerne lige høre fru Pernille Rosenkrantz-Theil, om ordføreren hørte min tale. Jeg sagde, at det er vigtigt, at vi er med i drøftelserne, at det er vigtigt, at vi er med til at tage nogle beslutninger. Vi mener, det er ansvarsfuldt at være en del af satspuljekredsen. Vi synes ikke, det er en god løsning at stå udenfor, men vi vil godt have lov til at problematisere selve konstruktionen af satspuljen, og det er sådan set det, fru Liselott Blixt gør, også i forhold til det spørgsmål, hun stiller.

Så har jeg bare et helt enkelt spørgsmål til ordføreren for Socialdemokraterne. Skurrer det ikke sådan lidt i ørerne, at det er overførselsindkomstmøderne, der skal bidrage til det? Ville det ikke være oplagt, at det var ordføreren og undertegnede, der var med til at bidrage til en pulje til at hjælpe de udsatte grupper i vores samfund?

Kl. 15:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:43

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg synes jo, at vi skal holde fast i, at størstedelen af socialområdet, sundhedsområdet og beskæftigelsesområdet, hvad angår socialt udsatte grupper, faktisk bliver finansieret ad anden vej. Dengang man startede satspuljen, var det jo sådan, at der slet ikke var den opregulering af overførselsindkomsterne. Det vil sige, at man lavede den her mindre regulering på et tidspunkt, hvor der ikke fandtes den opregulering af overførselsindkomsterne.

Så synes jeg for så vidt godt, at vi kan tage en generel debat om ulighed i vores samfund, fordi jeg går ud fra, at det, der ligger til grund for Dansk Folkepartis spørgsmål, er et ønske om at løfte folk på overførselsindkomst, som jeg anerkender for manges vedkommende faktisk lever under fattigdomsgrænsen. Der vil jeg sige, at regeringen jo har taget initiativ til at fjerne det, der var årsagen til de særlig lave fattigdomsydelser, dvs. starthjælp, 225-timersregel og kontanthjælpsloft, og det har betydet, at vi fra den ene dag til den anden har givet nogle af dem, der har levet allerlængst nede under fattigdomsgrænsen i vores samfund, flere penge mellem hænderne. Det har også betydet, at der er kommet et gevaldigt knæk på kurven i børnefattigdom i Danmark. Så hvis Dansk Folkeparti interesserer sig så meget for det her med at få løftet dem i bunden, så vil jeg høre, hvordan Dansk Folkeparti stillede sig til de forslag.

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:45

hvordan ordføreren forholder sig til den nye meningsmåling, der er kommet, om, at socialt udsatte netop dumper regeringens politik og synes, at det er blevet forværret, også i forhold til det, fru Karin Nødgaard siger, nemlig at det faktisk er 55 pct., der synes, at regeringens politik har forværret situationen for de udsatte. Hvordan forholder ordføreren sig til det?

Kl. 15:47

Karin Nødgaard (DF):

Man kan tydeligt høre, at ordføreren har en fortid som beskæftigelsesordfører. Det kommer jo helt tydeligt frem her. Jeg vil gerne have den sociale indfaldsvinkel til det her.

Vi taler ikke kun om dem, der er på overførselsindkomst. Vi taler også om mange andre, som er puljemodtagere. Vi kan nævne nogle som Børn, Unge & Sorg, som har fået midler fra puljen. Det kunne være ordførerens børn, det kunne være mine børn, som lige pludselig oplever noget tragisk i deres liv, hvor de mister en forælder. Vi har sørget for, at de får nogle midler, måske ikke vildt mange millioner, men de har fået noget, og det er det, der gør en forskel i deres tilværelse.

Ordføreren er nødt til at stå frem, også i forhold til den Altinget-artikel, jeg nævner, hvor der står, at siden regeringen trådte til, er der faktisk 55 pct. af de adspurgte i en større spørgeundersøgelse, som siger, at det er gået ned ad bakke i forhold til at hjælpe de udsatte grupper i Danmark. Er det ikke noget, der vækker bekymring hos ordføreren?

Kl. 15:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:46

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg vil lige starte med at korrigere en ting. Jeg har faktisk ikke en fortid som arbejdsmarkedsordfører. Til gengæld har jeg været finansordfører i rigtig mange år, og derfor har jeg en tendens til at synes, at det er en rigtig god idé, at pengene passer – altså at man ikke bare bruger pengene, men at man også finder pengene.

Så vil jeg sige noget omkring det med puljestyling, fordi jeg synes, det er en alvorlig del af det, som Dansk Folkeparti tager op med forespørgslen i dag. Det er også derfor, jeg faktisk er glad for, at vi tager forespørgselsdebatten, om end vi ender med nogle forskellige vedtagelser. Jeg synes, det er et overordentlig stort problem, at det her område er puljestyret, og at det i øvrigt har været det i så mange år, som det har. Jeg synes, det skaber en enormt stor usikkerhed, og jeg synes, det skaber en ustabilitet, fordi det betyder, at projekter bliver startet op. De kører typisk en treårig periode, og så bortfalder deres penge, og det sidste år af den tid, de har midlerne, går med at spekulere på, hvordan fanden man egentlig kan fortsætte det. Det synes jeg ikke er specielt smart, og derfor er der også taget initiativ til, at vi går ind og kigger på, om der er noget i selve grundfundamentet omkring satspuljen, som vi bliver nødt til at tage op til genovervejelse.

Kl. 15:47

Formanden:

Vi bander ikke.

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:47

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes lidt, vi mangler et svar fra ordføreren i forhold til det, også fru Liselott Blixt spurgte om, nemlig overførselsindkomsterne. Mener ordføreren, det er rimeligt, at satspuljen skal finansieres af overførselsindkomsterne?

Så kunne jeg egentlig også godt – når ordføreren siger, at regeringen har gjort rigtig meget for socialt udsatte – tænke mig at høre,

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:47

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jamen det tror jeg egentlig jeg sagde her i det sidste: at det synes jeg er meget, meget alvorligt og meget, meget vigtigt, forstået på den måde, at når jeg ser på den måde, det her område har udviklet sig på i de år, hvor man har haft satspuljen, mener jeg, at der er opstået det fundamentale problem, at alt for stor en del af området er blevet puljestyret. Det er jo derfor, at regeringen har taget initiativ til bl.a. ved Socialministeriet at gennemgå puljer og puljestyling som sådan. Det synes jeg er en af de mest rigtige beslutninger, der er truffet i det ministerium i de år, jeg har været med i dansk politik, ligesom jeg mener, at det skridt, man tager fra Finansministeriets side, med at lave en taskforce, der skal ind at kigge på den fundamentale mekanisme omkring satspuljen, – også den fundamentale mekanisme omkring satspuljen! – er en afgørende rigtig beslutning.

Jeg mener, at man har ladet det her komme til et niveau, hvor det er blevet for komplekst, for uhåndterbart, for uigennemskueligt. Men mest af alt synes jeg jo, det er et problem for f.eks. de unge mennesker, der oplever for første gang at være deltager i et rigtig godt projekt, som hjælper dem, som støtter dem, og som får dem undervejs, hvorefter det bare lukker ned igen, fordi der ikke er flere satspuljemidler. Det holder ikke, sådan kan vi ikke bedrive socialpolitik.

Kl. 15:48

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:49

Karina Adsbøl (DF):

Ordføreren svarede stadig væk ikke på, om det var rimeligt, at det var overførselsindkomsterne, der skulle finansiere det.

Nu kan jeg godt huske den skattereform, regeringen indgik aftale om, og der kan jeg også godt huske de høringssvar, vi fik fra bl.a. handicaporganisationerne, i forhold til at regeringen netop satte overførselsindkomsterne ned. Det vil jo sige, at der på længere sigt med den her skattereform ikke vil være penge i satspuljen. Og det er jo heller ikke rimeligt, at de mest udsatte skal finansiere i forhold til satspuljen.

Så kan jeg få et klokkeklart svar på: Er det ordførerens holdning, at dem på overførselsindkomster skal finansiere satspuljen?

Kl. 15:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:49

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Altså, jeg vil bare sige, at jeg simpelt hen ikke vil anerkende det som præmis, og det var derfor, jeg undlod at svare på det. Jeg kan godt sige det samme en gang til, som jeg gjorde tidligere til fru Liselott Blixt: Så længe Dansk Folkeparti trykker på de grønne knapper med hensyn til finansieringen af den her satspulje, finder jeg mig simpelt hen ikke i, at man står og spiller hellig på den måde. Enten vælger man at lade være med at være med til at uddele milliarderne, og så

kan man kritisere finansieringen, eller også må man stå ved de ting, man laver nede i Folketingssalen. Det andet har jeg været vidne til i for mange år.

Så vil jeg bare sige, at jeg generelt klapper i hænderne, når overførselsindkomsterne nede i bunden bliver sat op. Det er derfor, at regeringen har taget initiativ til at afskaffe de fattigdomsydelser, som Dansk Folkeparti indførte.

Kl. 15:50

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 15:50

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil bare benytte lejligheden til at sige, at Venstre ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, som De Radikale, SF og Socialdemokraterne har fremsat, for der står ikke noget om det, der er det centrale, nemlig at de penge, der bliver bevilget, skal ud af huset og ud til de udsatte grupper. Det, der sker på nuværende tidspunkt, er, at en stor del af dem bliver ovre i Socialministeriet og ikke når ud til de udsatte. Man sidder i 1-2 år og bearbejder tingene og bruger af ressourcerne, uden at de når ud. Derfor kan vi ikke stemme for det her forslag til vedtagelse, for det, der står her, er der jo ligesom ikke rigtig kød på til at få ændret de måder, man administrerer det på.

Mener ordføreren, at det er rimeligt, at man år efter år samler op af ubrugte midler, som man så hele tiden genbevilger gennem nogle omprioriteringer, i stedet for at bruge dem til det, vi som ordførere har besluttet?

Kl. 15:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:51

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I første omgang synes jeg, det er en skandale, at ordførerne overhovedet er med til at beslutte det. Mig bekendt er vi en lovgivende forsamling og ikke en udøvende. Så jeg vil sige, at bare det forhold, som var noget af det første, jeg stødte på, da jeg for ganske få måneder siden blev ordfører på det her område, at man som ordfører faktisk tager meget aktiv del i at være en udøvende magt i vores samfund synes jeg er et meget stort problem. Det skal holdes fuldstændig adskilt.

Jeg mener, at den måde, satspuljen har udviklet sig på, er en stor gang rod og miskmask. Derfor er jeg glad for, at man fra centralt hold har taget fat på at få styr på de ting, for det går simpelt hen ikke. Man skal ikke sidde som ordfører uden at have noget apparat og uden at have nogen til at hjælpe sig med at tage stilling til de enkelte forslag og sagsbehandle på den måde, som tilfældet er med satspuljen.

Det kunne man skrive meget lange klamamser om, men det må vi ikke i de her tekster til forslag til vedtagelse. Men jeg går ud fra, at Venstre er med på retningen, nemlig at vi bliver nødt til at få kigget det her område ordentligt efter i sømmene.

Kl. 15:52

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:52

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik jeg jo ikke noget helt klart svar på mit konkrete spørgsmål om det med at overføre penge år efter år, så man sparer op, sådan at de formål, vi har vedtaget, ikke bliver opfyldt i udmøntningen, og at det, når der så er gået nogle år helt tilbage fra 1990'erne, viser sig, at

pengene ikke er blevet brugt. Det mener jeg er en skandale, og det ville jeg så godt høre ordførerens svar på.

Så vil jeg høre, hvordan ordføreren har det med, at ministeren nu i den private del, altså det, der har med organisationerne og foreningerne at gøre, bare har udsat udmøntningen i 3-4 måneder uden at meddele nogen overhovedet, hvad der er foretaget. Der sidder faktisk nogle mennesker og venter på, at de her puljer bliver udmøntet, og de har ikke fået nogen orientering om, hvad der foregår. Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 15:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:53

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Altså, jeg har så kort tid til at svare, at jeg bliver nødt til at prioritere, og jeg har endnu ikke svaret første gang på det første. Jeg tager lige tingene i den rigtige rækkefølge, og så må vi tage den i en anden runde, eller hvad ved jeg.

Altså til det her med, at pengene hober sig op: En ting er jo ligesom det administrative omkring det, og at det selvfølgelig ikke er så smart, at der ikke er nogen, der har husket, at de penge egentlig kom fra satspuljen. Faktisk synes jeg, det er lidt af en kuriositet for sådan et ministerium, at det overhovedet kan lade sig gøre, at nogle penge forsvinder på den måde, og at man i årevis glemmer, at det oprindeligt var satspuljefinansieret.

Men hvis jeg skal gribe det politisk an, vil jeg faktisk sige det sådan, at stod det til mig, var der en langt større del af satspuljen, der netop indgik som en del af de almindelige finansministerielle midler, og det vil sige, at jeg faktisk hellere ville have haft, at man dengang havde truffet en beslutning om, at fordi det var en permanent bevilgning, betød det også, at det røg ud af klørene på socialordførerne og røg over i Finansministeriet i stedet for.

Så jeg vil altså sige, at det ikke var hensigten, at det skulle ske på den måde, og det er en kuriositet, men jeg mener, at vi i fremtiden skal se på, hvordan vi kan få flere af de midler over på Finansministeriets bord, sådan at det ikke er en puljestyling af det her område i det omfang, vi har set det tidligere.

Kl. 15:54

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Per Clausen (EL):

Det, der foregår i Socialministeriet, må virkelig være slemt, når fru Pernille Rosenkrantz-Theil synes, det er bedre, at pengene ender ovre i Finansministeriet. Men lad det være.

Men jeg ville sådan set høre, om fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke kunne drives til at svare på det ganske enkle spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at det ville begrænse fattigdommen og skabe større lighed i vores samfund, hvis de ting, der i dag finansieres over satspuljen, blev finansieret, via at vi alle sammen betalte skat, i stedet for at vi tog pengene fra nogle få økonomisk dårligt stillede mennesker i det her land? Er det ikke fuldstændig korrekt, at det ville skabe større lighed, mindre fattigdom og måske endda også være mere retfærdigt?

Kl. 15:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:55

Kl. 15:58

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu bliver spørgsmålet så stillet af en mand, der faktisk vælger at stå helt uden for, så nu gider jeg godt svare på det – det er sådan en form for pædagogik, jeg kører heroppe fra talerstolen.

Jo, det er fuldstændig korrekt, at hvis man i stedet for at finansiere det med den lavere stigning valgte at finansiere det på Finansministeriets normale bevillinger, så ville det, hvis de penge blev ført tilbage til overførselsmodtagerne, have den direkte konsekvens, at uligheden i vores samfund ville falde. Men det ville jo også have den konsekvens, at de penge, vi i dag bruger til de socialt udsatte, så skulle findes et andet sted. Der kan man så selvfølgelig vælge at se på alle de forskellige konti, der er, men jeg vil bare sige, at det, der er vigtigst for mig, er, når man gør hele tegnebrættet op, og derfor er jeg ret glad for, at man år efter år kan se af de fattigdomsredegørelser, der nu kommer, at det faktisk er lykkedes at nedbringe fattigdommen, mens vi har haft regeringsmagten.

Det er selvfølgelig sådan, at der her er en bid, hvor man kan sige, at overførselsindkomsterne bliver reguleret mindre end pris- og lønudviklingen, og det har den konsekvens, at uligheden stiger, men det kan man jo kompensere for ved at sørge for, at overførselsmodtagerne nede i bunden generelt får flere penge mellem hænderne, og det er det, vi har gjort ved at afskaffe fattigdomsydelserne.

Så jeg vil anbefale, at man læser de fattigdomsredegørelser meget, meget nøje, og hvis det er sådan, at der kommer færre fattige, er jeg glad – kommer der flere fattige, er jeg ikke så glad; stiger uligheden, er jeg ikke så glad – falder uligheden, er jeg glad.

Kl. 15:56

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:56

Per Clausen (EL):

Der er jo så en stor risiko for, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil bliver ked af det, når hun ser tallene for 2013. For det er jo rigtigt, at når man afskaffer fattigdomsydelser sammen med Enhedslisten, reducerer det antallet af fattige og skaber større lighed, men når man forringer kontanthjælpen sammen med højrefløjen, skaber det flere fattige og større ulighed. Så det er jo lidt trist, hvis skal gå så meget op og ned med fru Pernille Rosenkrantz-Theils humør – det var måske bedre i gamle dage.

Kl. 15:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:57

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Ja, alting er nemmere, når man står med rene hænder ved håndvasken, det medgiver jeg. Det er meget nemmere, men man får ikke så mange resultater hjem, og det er trods alt i sidste ende den bundlinje, jeg sigter efter, og det tror jeg for så vidt også at hr. Per Clausen gør.

Jeg vil sige det sådan, at hvad angår kontanthjælpsreformen og afskaffelsen af fattigdomsydelserne, så tør jeg godt spå om – og jeg ved jo, at hr. Per Clausen nok vil hænge mig op på det efterfølgende – at så vil vi, når vi ser det fulde gennemslag af afskaffelsen af fattigdomsydelserne, hvilket vi jo faktisk først vil se, når vi kommer hen til 2015, kunne konstatere, at der er sket et knæk i kurven med hensyn til fattigdom i Danmark. Det tillader jeg mig at glæde mig over, og så er jeg da med på, at den her mekanisme måske ikke er den kønneste mekanisme, der nogen sinde er opfundet i Folketinget.

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Jeg kan ikke se nogen radikal ordfører, så det må være fru Pernille Vigsø Bagge ...

Kl. 15:58

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Beklager, det var også på vegne af den radikale ordfører. Det var derfor, jeg fremlagde det på vegne af os begge to.

Kl. 15:58

Formanden:

Jeg forstod, at bare oplæsningen var fælles, men det var ordførertalen altså også. Tak. Det er noteret. Det er i hvert fald fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 15:58

(Ordfører)**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

Tak. Og tak til Dansk Folkeparti for at rejse en væsentlig debat om socialpolitisk prioritering og finansiering.

I dag drøfter vi satspuljen, og den er der både meget godt og meget skidt at sige om. Sådan er det jo med rigtig, rigtig mange brede forlig her i Folketinget, hvor langt størstedelen af de partier, der er repræsenteret i Folketinget, skal blive enige. Satspuljen er altså udtryk for et politisk kompromis.

Derudover er satspuljen en model til at løfte nogle sociale og sundhedsmæssige tiltag, som ellers ville have ret svært ved at opnå finansiering. På positivsiden kan det nævnes, at satspuljen understøtter socialt entreprenørskab og er med til at udvikle det sociale område. Satspuljen er med til at styrke civilsamfundets mulighed for at spille en rolle i den sociale indsats og er med til at sikre, at samfundets mest udsatte hjælpes på flere forskellige måder.

Når det er sagt, skal det også siges, at der klart er nogle store og alvorlige ulemper ved satspuljen. Den fremkommer ved at tage penge fra samfundets svageste og fattigste, den er igennem tiden af og til blevet i hvert fald ønsket brugt på nogle for satspuljen løjerlige ting som plejehjemsgaranti eller flere DJØFstillinger i Socialstyrelsen og alle mulige andre ting, som det aldrig har været meningen at satspuljen skulle bruges til. Der har for nylig været kludder med puljens størrelse, og der har af og til været problemer eller i hvert fald udfordringer med at få overblik over, om puljetildelingerne er udmøntet og brugt efter hensigten.

I SF synes vi, det er meget glædeligt, hvis man har tænkt sig generelt at se på puljeregimet i Socialministeriet og i andre ministerier, der vedrører også satspuljen, for der er klart plads til forbedringer.

Men i SF er vi altså rigtig glade for at være med i det brede forlig om satspuljen, og selv om det kan være besnærende at gå med til en helt anden finansiering, synes vi i SF, at det alligevel er for risikabelt i en tid, hvor der dagligt fra flere partier til højre i salen mere prædikes nulvækst og flere penge til skattelettelser, end der normalt tales om penge til velfærd og socialpolitiske nybevillinger. Det er også derfor, at SF tilslutter sig det forslag til vedtagelse, som blev læst op af den socialdemokratiske ordfører. Tak.

Kl. 16:00

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:00

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil egentlig gerne høre fru Pernille Vigsø Bagge om noget i forbindelse med, at det bliver nævnt, at der både er fordele og ulemper ved satspuljen. Ordføreren siger netop det med, at man skal løfte det

sociale ansvar osv., men er det ikke et problem for en SF'er at høre, at man skal gøre de ting, hvis man så står med en pulje, som faktisk ikke har nogen nye midler? Vi skal ikke snakke om de 1,6 nu, for det har jeg ikke behov for at høre, for det er noget helt andet. Jeg tænker, at når vi siger, at vi kan se fra nogle notater fra Finansministeriet, at der bare ikke kommer flere midler de kommende år, er det så ikke noget, der bekymrer en ægte socialist?

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan love Dansk Folkepartis ordfører, at jeg ikke vil tale om de 1,6. Jeg vil godt tale om de 0,6 pct., som Dansk Folkeparti har sagt de godt vil have som vækst i den offentlige sektor. Men Dansk Folkeparti lægger stadig sine kugler i skålen hos en statsministerkandidat, som vil have nulvækst, og det betyder altså, at hvis vi skal til at have en anden finansiering af satspuljen, skal vi til at sætte vores lid til en finanslovsaftale, som skal indgå med nogle partier, som helt klart prioriterer skattelettelse og nulvækst frem for i hvert fald socialpolitik. Det kan godt være, at fru Karin Nødgaards parti har et andet syn på det, men vi kan bare se, at der er en afhængighed fra fru Karin Nødgaards parti til andre partier på højrefløjen i salen, som vi altså ikke stoler på vil være i stand til at sætte de her penge af til socialpolitiske tiltag, sådan som satspuljen gør det i dag.

Kl. 16:02

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:02

Karin Nødgaard (DF):

Nu er SF jo ikke en del af regeringen mere. Det kan være, at SF er rigtig glad for det, også når vi har den her debat i dag. Det undrer mig måske lidt, at SF så støtter det forslag til vedtagelse, der lige er blevet læst op, men kan en af årsagerne til, at SF ikke kunne være i regeringen, måske have noget at gøre med det sociale område og de meldinger, der nu kommer, om, at man faktisk ikke har gjort nok for de socialt udsatte igennem de her år, man sad i regering?

Kl. 16:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF har vi aldrig lagt skjul på, at vi gerne havde set en langt mere social profil, også da vi sad i regeringen. Vi har jo heller ikke lagt skjul på, at vi i forbindelse med de kommende finanslovsforhandlinger meget gerne vil rette op på nogle af de ting, som vi synes er uheldigsmæssige i den kontanthjælpsreform, der er blevet lavet.

Så vi er helt på det rene med, at vi er kendt for at være et socialt ansvarligt parti, og det er vi fortsat og vil gerne fortsætte med at være det. Om det så er afgørende for, om vi sidder i regering eller ej? Jeg tror egentlig, der er flere grunde til, at vi ikke gør det, men vi er i hvert fald med på, at vi skal have en stærk social retfærdighed i det her samfund. Det er også derfor, at vi ikke kan pege på en statsministerkandidat, der f.eks. går ind for nulvækst.

Kl. 16:03

Formanden:

Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Liselott Blixt (DF):

Man kan få en sag til at dreje sig om mange forskellige ting. Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til det, som det her drejer sig om. Det er, hvor vi får pengene til satspuljen fra. Derfor vil jeg gerne høre ordføreren, om ordføreren synes, det er rimeligt, at folk i den periode, satspuljen har eksisteret, har mistet mellem 5.000 og 8.000 kr. om året. Det er de lavest lønnede i Danmark. Synes ordføreren, at det er det rigtige sted at hente pengene til satspuljen?

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke har flertal i Folketinget for at sætte de her penge af på finansloven, som Dansk Folkeparti åbenbart gerne vil have. Men Dansk Folkeparti har heller ikke det flertal, og derfor vælger vi at være med i et satspuljeforlig, hvor vi finder pengene til at sætte alle de her glimrende initiativer i gang. Jeg kan også konstatere, at vi heldigvis hen over årene har været med til at løfte satspuljeprojekter, så de er blevet faste bevillinger på finansloven, og det er jeg rigtig glad for. Glimrende eksempler er TAMU-projektet for unge, der er faldet ud af arbejdsmarkedet, og som er på kanten af arbejdsmarkedet og måske også lidt på kant med loven. Det er glimrende projekter, der har bevist deres værd gennem gode evalueringer, og som er blevet løftet og er blevet faste bevillinger. Det er jeg rigtig glad for.

Jeg tør ikke at være med til den finansiering, som Dansk Folkeparti foreslår. Jeg har nævnt over for fru Karin Nødgaard, hvorfor det forholder sig sådan. Det står jeg fast på. Jeg tør ikke være med til, at det, vi i dag sætter af til satspuljen, kan forsvinde med et penestrøg, hvis et finanslovsflertal beslutter det. Det synes jeg er for risikabelt. Jeg synes, det er langt at foretrække, at vi har et bredt forlig om satspuljen, og at langt størstedelen af Folketingets partier der bliver enige om, hvilke socialpolitiske initiativer vi skal sætte i gang.

Kl. 16:05

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:05

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan høre, der er lidt at komme efter, hvis man kunne finde ud af noget, hvis man nu i satspuljekredsen satte sig sammen og kiggede på alternative løsninger. Det kunne eksempelvis være, som fru Karin Nødgaard siger, os andre, der skal give 0,3 pct. af vores løn til en pulje. Det kunne jo ligesom være, at det var bedre. Meget af vores politik bygger jo på, at det er de bredeste skuldre, der løfter for de andre. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren er villig til at se på det i satspuljekredsen.

Kl. 16:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:06

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er en helt ny finansieringsform, fru Liselott Blixt her lancerer. Det indebærer, at alle lønmodtagere giver 0,3 pct. oven i den skat, man i forvejen betaler, til satspuljen. Det synes jeg lyder enormt interessant, og jeg kunne godt tænke mig at se det regnestykke. Jeg har aldrig hørt om det før fra Dansk Folkepartis side, men jeg ser meget

frem til de spændende beregninger, som Finansministeriet vil kunne lave ud fra den model.

Kl. 16:06

Formanden:

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ordføreren redegøre for den skattereform, som ordførerens parti jo var med i, og som netop forringede overførselsindkomsterne. Vi kan jo også alle sammen huske, hvor svært det var for ordførerens parti netop at indgå aftalen om den skattereform. Hvordan den skattereform har påvirket dem på overførselsindkomsterne, og hvordan det har påvirket satspuljen, kunne det være interessant at høre ordføreren fortælle.

Kl. 16:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:07

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som jeg sagde i min ordførertale, er vi i SF meget interesserede i at have indflydelse politisk, og derfor indgår vi gerne i brede forlig. Vi indgår i brede forlig, der er med til at forbedre forholdene for en lang række borgere, og vi indgår også i forlig, som somme tider har den utilsigtede, men alligevel i det enkelte tilfælde acceptable konsekvens, at de sætter visse borgere i en dårligere situation end før. Det står vi ved, fordi vi vil have indflydelse, fordi vi vil være et venstreorienteret indflydelsesparti.

Vi kan med glæde konstatere, at vi i de brede forlig er med til at sætte dagsordenen og trække tingene i vores retning. Men vi anerkender, at der ofte er fem, seks eller syv andre partier, der har andre holdninger end os, som også skal være en del af de forlig, og derfor bliver tingene ikke, som de ville blive, hvis SF havde 90 mandater. Det ligger fast.

Kl. 16:08

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:08

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo lidt interessant, det, ordføreren siger, nemlig at SF står ved de brede forlig, for samtidig har ordføreren stået på talerstolen og sagt, at de egentlig godt vil have ændret kontanthjælpsreformen. Så det er sådan lidt ambivalent: Man står ved de brede forlig, men samtidig vil man godt ændre kontanthjælpsreformen. Det kunne være, ordføreren kunne uddybe det.

Men jeg kunne egentlig også godt tænke mig at høre, hvordan ordføreren forholder sig til den nye undersøgelse i forbindelse med meningsmålinger, som netop viser regeringen, at socialt udsatte har fået det værre. SF har jo været en del af den regering, så det må også være en del, som SF har medvirket til, altså at socialt udsatte har fået det værre.

Kl. 16:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:09

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at noget af det, der gjorde det meget svært for rigtig mange danskere, var den dagpengereform, som Dansk Folkeparti opfandt, og som Dansk Folkeparti nu også har fået

en såkaldt ambivalent holdning til. Sådan er det i politik. Man er nødt til at indgå i kompromiser, man er nødt til at gå på kompromis med sine holdninger, men i den sidste ende skal man også have en aftale i hus, og den skal man kunne se sig selv i. Det har SF kunnet i de aftaler, vi har indgået.

Men vi forbeholder os ret til også, når vi kan se, at der er uhensigtsmæssigheder, at prøve at rette op på dem. Og vi kan konstatere, at Dansk Folkeparti fungerer på akkurat samme måde, og det er kun glædeligt, at politikere på begge fløje kan blive klogere.

Kl. 16:09

Formanden:

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Pernille Skipper (EL):

Nu kan jeg forstå på SF's ordfører, at grunden til, at man ikke vil bakke op om en alternativ finansiering, ikke er, at man kan lide den nuværende finansiering. Grunden er, at man er bange for, hvad et eventuelt højreorienteret flertal senere hen kan finde på af unoder. Der er det jo som bekendt et forlig, der fastholder satspuljen i sin nuværende form med sin nuværende finansiering.

Kunne man forestille sig, at SF, hvis man opnåede et forlig med f.eks. Dansk Folkeparti, altså et bredt forlig, som ville være langtidsholdbart, ville gå med i et forlig om, at man f.eks. altid afsatte et vist minimumsbeløb på finansloven? Ville det tilgodese SF's bekymring, ville man så være med?

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg vil rigtig, rigtig gerne være med til at kigge på, hvordan vi også inden for satspuljekredsen kan sikre socialt udsatte de bedst mulige vilkår i Danmark, eller om der er en anden måde, vi kan finansiere satspuljen på. Vi er overhovedet ikke græskkatolske eller hellige, med hensyn til hvordan man finder finansieringen.

Men jeg synes bare, at vi skal huske, at så længe der er partier i Folketinget, der hellere ser, at hensynet tages til nulvækst og skattelettelser frem for til de socialt udsatte, kan det være farligt at åbne for en finansiering, der kan fjernes med et pennestrøg, og det er det, forslaget til vedtagelse i dag lægger op til.

Kl. 16:11

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:11

Pernille Skipper (EL):

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg husker tydeligt, at da mit eget parti forhandlede med en regering, som bl.a. SF sad i, valgte man, at man hellere ville give skattelettelser og dermed forringe overførselsindkomsterne. Det er rigtigt, at det kan være meget, meget farligt, og at det kan være med til at øge uligheden i samfundet og gøre nogle af de fattigste fattigere. Så jeg er fuldstændig enig med SF i, at det kan være farligt.

Det, jeg spurgte om, var, om man ville droppe det her forlig til gengæld for et andet forlig, som måske ikke indebar Venstre og Konservative, men som trods alt havde DF og de røde partier med.

Kl. 16:11

Formanden:

Ordføreren.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi er ikke på nuværende tidspunkt interesserede i at bryde satspuljeforliget, men vi indgår gerne i alskens nye forlig, på kryds og tværs af Folketingets partier, som kan sikre forholdene for de socialt udsatte i Danmark. Det er der slet ingen tvivl om.

Kl. 16:11

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det fru Pernille Skipper som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:12

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Dansk Folkeparti for igen at have rejst det her spørgsmål om finansieringen af satspuljen. Det handler jo grundlæggende om, hvordan vi behandler de mennesker i vores samfund, som har mindst, og de mennesker i vores samfund, som står i svære sociale situationer. I hvert fald indtil nu har der været et flertal i Folketinget, som mener, at man bedst hjælper de mennesker, der har det sværest, ved at lade nogle af de andre mennesker, der har det sværest, finansiere hjælpen til dem.

Der er to problemer med den satspulje, vi har i dag lige nu. Det ene er finansieringen. Det er de mennesker, der er syge, der er arbejdsløse, det er mennesker på overførselsindkomst, som finansierer via deres indtægter, det er deres levegrundlag, som bliver mindre og mindre hele tiden i forhold til vores andres, og som skal finansiere de sociale projekter, som skal hjælpe mennesker med f.eks. et alkoholmisbrug eller med problemer omkring hjemløshed eller lignende. Det andet problem er, at puljen er ustabil for projekterne. Det er svært for dem med sociale projekter at finde stabil finansiering på andre måder end gennem satspuljen.

Enhedslisten kan selvfølgelig derfor kun bakke op om, at vi får debatteret, hvordan vi får finansieret de sociale projekter, som lider kraftigt under en reguleringsordning, som gør, at der i hvert fald siden krisen hvert eneste år har været markant færre midler at dele ud af, og også lider under, at der bliver skubbet flere og flere projekter over til satsfinansieringen, som slet ikke falder ind under den intention, der oprindeligt var med satspuljen, men som altså er projekter, der burde være finansieret med mere varige midler. Det, at man nu kan få tilført såkaldte permanente satsmidler, understreger jo absurditeten i en ordning, der oprindeligt var tænkt som en støtte til udvikling af nye og uprøvede metoder i socialt arbejde og ikke som en slags selvstændig og mere eller mindre permanent social finanslov. Et godt eksempel på det problem er jo regeringens nye psykiatrivebudsplan, som for en væsentlig del er finansieret af satsmidler, på trods af at der er en relativt bred enighed om, at netop det her område har været underprioriteret af staten i årevis og fortjener en langt mere permanent saltvandsindsprøjtning.

Desuden må man også se den her debat i lyset af de mange reformer, som regeringen har gennemført: kontanthjælpsreformen, føfleksreformen, dagpengereformen, som bidrager til at øge fattigdommen og uligheden i vores samfund. Det betyder, at der er flere og flere mennesker, hvis indtægter er med til at finansiere satspuljen, men det betyder også, at der er flere og flere mennesker, som får behov for de sociale tilbud, som satspuljen betaler til.

Enhedslisten kan således støtte den vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat her i dag, og vi vil stemme for den. Vi tror, at det er en forbedring at sikre en mere social finansiering af de aktuelle satspuljeprojekter ved at overflytte dem til finansloven, men vi vil også sige, at det jo ikke nødvendigvis betyder, at man får den ønskede og mere permanente finansiering. Det er vores grundlæggende holdning, at satspuljereguleringen bidrager til den voksende ulighed

og bør afskaffes, men det er også vores holdning, at der er rigtig mange sociale projekter, som ikke bør finansieres gennem en pulje, uanset om det så er en satspulje eller en anden form for finanslovs-pulje, men som burde have permanent finansiering og dermed burde være en selvstændig post på finansloven.

Men som sagt betragter vi Dansk Folkepartis forslag som en forbedring for de mennesker, som er på overførselsindkomster, og som betaler til satspuljen hele tiden, og derfor vil vi stemme for deres forslag til vedtagelse.

Kl. 16:17

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:17

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det er jeg selvfølgelig utrolig glad for, for jo flere, vi er, jo bedre, kan man sige.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre fru Pernille Skipper, for nu har Enhedslisten været støtteparti for regeringen igennem en længere periode, om det her med satspuljen er noget, man har drøftet, så man har kunnet lægge et pres på regeringen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre fru Pernille Skippers tanker om, hvorvidt man måske kunne forestille sig, at Enhedslisten gik med i forligskredsen, så vi der kunne være med til, at de bredeste skuldre skal bære mest osv., og så Enhedslisten får indflydelse på satspuljen. Jeg synes jo, det kunne være dejligt, hvis vi måske en gang imellem havde været samlet alle partierne – måske også os, der er lidt skeptiske over for puljens konstruktion osv.

Kl. 16:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:17

Pernille Skipper (EL):

Hvordan man finansierer sociale projekter, hvordan vi mindsker uligheden, hvordan vi mindsker fattigdom i Danmark, tror jeg er noget af det, som Enhedslisten har talt allermost om med ikke kun socialministeren, men også med finansministeren. Han sidder endda lige nu og nikker, så det tror jeg er bekræftet.

Ved forhandlingerne om den sidste finanslov havde vi endda et forslag oppe at vende, som handlede om lige præcis det her med at lave en ny social pulje på finansloven, så man kunne sørge for, at de mange projekter, som mister finansieringen, på trods af at de i virkeligheden er permanente projekter, kan få noget understøttelse, når nu satspuljen er så lille. Så det er bestemt noget, som vi er meget optaget af, og vi forsøger at lægge så meget pres på regeringen, som vi overhovedet kan.

Så spørger fru Karin Nødgaard, om Enhedslisten vil acceptere de præmisser, der er i forliget, for at gå ind og bekæmpe de præmisser, der er i forliget. Det er sådan set det spørgsmål, der bliver stillet. Enhedslisten er ikke med i satspuljekredsen, fordi vi synes, det er en urimelig måde at finansiere sociale projekter på, at det er nogle af de fattigste mennesker i vores land, der skal betale til nogle af dem, som har det allersværest. Det er en absurd form for omfordeling, som ikke burde finde sted i det her velfærdssamfund, og det vil vi ikke være med til.

Men laver man andre konstruktioner, laver man en anden finansiering, vil vi selvfølgelig meget gerne være med til både at finde den og fordele pengene. Men vi kan simpelt hen ikke acceptere, at det her er en måde at finansiere de sociale projekter på. Og jeg regner med, at forligskredsen vil bede om, at vi accepterer præmissen for forliget, hvis vi skal indtræde i kredsen.

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:19

som skulle garantere, at projekter, som ikke kunne fortsætte, men egentlig skulle være permanente, kunne fortsætte? Hvor stor skulle den pulje være, mener Enhedslisten, for at det kunne have en virkning?

Kl. 16:19

Kl. 16:22

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Det svar, der kom, var ikke helt uventet, men jeg synes alligevel, at jeg ville stille spørgsmålet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Pernille Skipper ikke anerkender, at f.eks. vi i Dansk Folkeparti er med, fordi vi er med til at få sat nogle ting i værk, som faktisk gør en forskel for nogle udsatte grupper i vores samfund. Jeg nævnte det også i min ordførertale, hvor jeg siger, at jeg faktisk tror, at nogle af de ting, der er blevet taget initiativ til, i det små og også med de små beløb faktisk er det, der gør, at nogle mennesker får en bedre tilværelse, livskvaliteten øges, grundvilkårene for eksistensen kan opretholdes osv. Anerken- der fru Pernille Skipper ikke også det?

Så lige kort til sidst: Altinget har i dag været fremme med, at forholdene faktisk er blevet værre på det sociale område under den sid- dende regering. 55 pct. af de adspurgte i en ret stor undersøgelse svarer faktisk, at det er blevet værre. Hvilke tanker vækker det hos Enhedslisten?

Kl. 16:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:20

Pernille Skipper (EL):

Jeg anerkender selvfølgelig, at der er rigtig mange af de satspulje- projekter, som får penge hvert eneste år, som er rigtig, rigtig gode projekter. Derfor mener Enhedslisten også, at de projekter, og det er efterhånden mange, der ikke handler om nye, uprøvede metoder, som man skal forsøge sig med, inden det bliver permanentgjort, fak- tisk skal på finansloven. Det er derfor, vi har kæmpet for, at Gadeju- risten får de penge, som de skal have, over finansloven, at retshjæl- pen får de penge, som de skal have, over finansloven. Og sådan kan man blive ved.

Vi synes altså, at alle de gode projekter i satspuljen, der er per- manente, burde være på finansloven. Det kæmper vi for. Men vi vil simpelt hen ikke acceptere den finansiering, der ligger til grund for satspuljen. Så har jeg selvfølgelig en masse andre tanker, men dem kan jeg ikke nå at nævne.

Kl. 16:21

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 16:21

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt starte med sige, at jeg sådan set er meget enig i mange af de problemstillinger, fru Pernille Skipper opstiller i forbindelse med satspuljen, bl.a. at der er mange ting, der finansieres over satspuljen, som ikke burde finansieres over satspuljen. Det mener jeg er en me- get uheldig ting, og det er noget, der ligesom har sneget sig ind igen- nem årene, nemlig at når en regering gerne vil have et eller andet igennem, den ikke vil betale for over finansloven, så har man sneget det ind og taget nogle af de sparsomme midler, som var på satspul- jeområdet, og trumfet det igennem, fordi man skulle lave et forlig, og så ville vi andre også gerne have noget igennem, og så måtte man gå med til det. Det er jeg fuldkommen enig i.

Så sagde fru Pernille Skipper også, at Enhedslisten havde prøvet at få en social pulje igennem, som ligesom ville kompensere for, at nogle faldt ud af de projekter. Hvor stor skulle sådan en pulje være,

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:22

Pernille Skipper (EL):

Jeg står her og kigger desperat og prøver, om jeg kan huske beløbet. Det må jeg sige at jeg ikke kan på stående fod, jeg kan ikke engang lige spotte det i mine papirer, selv om jeg har dem med, så jeg må lige gå ned til hr. Eyvind Vesselbo bagefter.

Men jeg vil så også sige, at det er fuldstændig rigtigt, at der er rigtig mange projekter, der finansieres over satspuljen, som simpelt hen ikke burde finansieres der. Og så må jeg bare trygle og bede de partier, der er med i satspuljeforliget, om at sige nej. Satspuljen handler om nye, uprøvede metoder, nye ting, man vil se om kan vir- ke eller ej, og de ting, der er permanente, bør permanentgøres. Men så længe satspuljekredsen accepterer, at det er sådan, det foregår, så vil både den nuværende og den tidligere og sikkert også den kom- mende regering, uanset hvilken farve den får, blive ved med at prøve det her. Det er derfor, vi siger, at satspuljen, som vi kender den, skal afskaffes, og så må vi tage ansvar for de sociale projekter på finans- loven.

Kl. 16:23

Formanden:

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:23

Eyvind Vesselbo (V):

Nu var det ikke, fordi jeg skulle fange fru Pernille Skipper på det forkerte ben, for det er klart, at det ikke er sikkert, at man lige har det tal. Nej, det var egentlig kun for at få fat i størrelsesordenen for at sammenligne med det beløb, der er til uddeling i satspuljen på nu- værende tidspunkt. Det er jo ikke mere end nogle hundrede millioner kroner, der her er tale om, og hvis det skulle på finansloven som en social pulje, som kunne redde nogle projekter, så var det egentlig ba- re størrelsesordenen, jeg gerne ville have fat i, for at høre, om det var noget i retning, for så var det jo noget, man kunne forhandle sig frem til.

Kl. 16:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:24

Pernille Skipper (EL):

Jeg leder desperat, og jeg har stadig væk ikke tallet, og jeg vil nødig gætte, for så kommer DR's Detektor lige pludselig. Nej, det tror jeg nu alligevel ikke de gør. Men jeg kan simpelt hen ikke huske det, og jeg må blive hr. Eyvind Vesselbo svar skyldig, og så må jeg finde det frem til ham bagefter.

Kl. 16:24

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Fru Thyra Frank som Liberal Allian- ces ordfører.

- (Ordfører)
- Thyra Frank (LA):**
Liberal Alliance mener, at det er godt, at vi får den her debat, og vi deltager positivt, både hvad angår puljestyringen i Finansministeriet og i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold. Vi kan støtte regeringens forslag til vedtagelse vedrørende F 25, og jeg skulle hilse fra De Konservative, som ikke kunne være til stede, og sige, at de også støtter det.
- Kl. 16:25
- Formanden:**
Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.
- Kl. 16:25
- Karin Nødgaard (DF):**
Jeg tager så til efterretning, at fru Thyra Frank stemmer for det forslag til vedtagelse, som nu er kommet fra regeringspartierne og SF. Det undrer mig måske lidt, for det er et helt andet indhold end det, der er i det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat i dag, og som jeg ved at Liberal Alliance faktisk næsten ordret bakkede op om for 1 år siden. Hvad er der sket i Liberal Alliance, siden man i den grad har ændret holdning?
- Kl. 16:25
- Thyra Frank (LA):**
Vi har altså syntes, at det fungerer fint, som det gør. Vi er sikre på, at vi sikrer de mest udsatte på Finansministeriets måde. Det synes vi er glimrende.
- Kl. 16:26
- Formanden:**
Fru Karin Nødgaard.
- Kl. 16:26
- Karin Nødgaard (DF):**
Jeg forstår faktisk slet ikke, hvad fru Thyra Frank siger. Fru Thyra Frank siger, at det fungerer fint, som det gør. Er det fint, at vi har så mange, vi skal give afslag til hvert år? Der kommer ikke nye midler. Som jeg sagde i min ordførertale og senere har refereret til, står der i nogle bilag, at vi faktisk ikke får nye midler i satspuljen i de kommende år. Er det så sådan, at man bare kan sige, at det fungerer fint?
- Kl. 16:26
- Thyra Frank (LA):**
Nu er det sådan, at hvis der er noget, vi synes ikke fungerer, synes jeg, at vi skal tage kravene med over i Finansministeriet. Jeg har med glæde set, at man har fundet 1,6 mia. kr., som vi nu kan bruge til det psykiatriske område, og det glæder mig meget.
- Kl. 16:26
- Formanden:**
Var der flere? Ja, det var der også. Der kom lige en. Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.
- Kl. 16:27
- Liselott Blixt (DF):**
Nu sidder jeg jo i samme kreds hos sundhedsministeren som fru Thyra Frank. Der siges, at det fungerer fint. Så kunne jeg godt tænke mig at høre fru Thyra Frank, om ikke det er korrekt, at forhandlingerne i Sundhedsministeriet er brudt sammen, og at det nu er overladt til finansministeren. Mener fru Thyra Frank, at det er der, det skal løses? Jeg ved jo godt, at fru Thyra Frank har talt meget om, hvordan man gør på et plejehjem, og at på Lotte får pensionisterne det godt, og det er jo, fordi der er en, der kender noget til det. Er det
- Kl. 16:24
- sådan, at psykiatriens problemer skal løsesovre hos finansministeren med de penge, der er blevet sat af til satspuljen?
- Kl. 16:27
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 16:27
- Thyra Frank (LA):**
Jeg er helt tryk ved, at det, der kommer fra Finansministeriet, også vil løse de problemer hos os.
- Kl. 16:27
- Formanden:**
Fru Liselott Blixt.
- Kl. 16:27
- Liselott Blixt (DF):**
Så vil jeg tage et andet spørgsmål og sige, at nu drejer det sig om pensionisterne, som jeg ved ligger fru Thyra Frank meget på sinde. Er fru Thyra Frank vidende om, hvor mange penge der er blevet mistet i den tid, satspuljen er blevet finansieret på den måde, den er? Det er mellem 5.000 og 8.000 kr., som førtidspensionister og andre pensionister har mistet, fordi der er gået 0,3 pct. af lønnen eller vederlaget eller, hvad kan man sige, pensionen hvert år.
- Kl. 16:28
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 16:28
- Thyra Frank (LA):**
Vi er gået ind for den måde, man gør det på i satspuljen, og det støtter vi, og vi synes, at det forslag, regeringen kommer med her, er fint.
- Kl. 16:28
- Formanden:**
Tak til ordføreren. Så er det finansministeren.
- Kl. 16:28
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Tak for det, og tak for debatten. Det er som sagt i besvarelsen af forespørgslen sådan, at regeringen ikke ser noget behov for at ændre finansieringen af satspuljen. Vi mener som regering, at satsreguleringensordningen er en hensigtsmæssig ordning, der sikrer en rimelig balance mellem dels hensynet til overførselsmodtageres indkomst, dels muligheden for at iværksætte særlige indsatser over for svage og udsatte grupper i vores samfund.
- Det er desuden regeringens opfattelse, at der jo står et bredt flertal i Folketinget bag satspuljen, og det er således kun Enhedslisten, hvilket vi også hørte i debatten i dag, der står uden for det nuværende satspuljeforlig. Og på trods af at der i de seneste år ikke har været et nyt puljebeløb, har der alligevel været midler til forhandling i satspuljen, og det er der også i år. På den måde har vi i fællesskab også i disse år kunnet prioritere nye indsatser til de svageste og mest udsatte grupper i vores samfund.
- I år er der så flere midler til udmøntning fra satspuljen på grund af korrektionen, som vi har drøftet, og vi er som nævnt allerede i gang med forhandlingerne om et væsentligt løft af psykiatrien. Samtidig har regeringen høje ambitioner for socialpolitikken som sådan, bl.a. med de sociale 2020-mål, som socialministeren redegjorde for. Så socialpolitikken handler ikke kun om at tilføre nye midler fra satspuljen, men også om at bruge de eksisterende midler bedre, så vi opnår mest mulig effekt for borgerne.

Kl. 16:30

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Liselott Blixt.

Kl. 16:30

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil gerne vende tilbage til noget af det første, som finansministeren nævnte. Det var, at der foregår forhandlinger i Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse i øjeblikket. Der kunne jeg da godt tænke mig at høre, hvordan de forhandlinger forløber, for jeg er en sundhedsordfører, som er blevet vist ud af døren hos ministeren for sundhed og forebyggelse, fordi det nu kører over til finansministeren. Så det harmonerer ikke med det første, som finansministeren var ude at sige. Så jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvor langt vi er nået i de forhandlinger.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er åbenbart sådan, at ordføreren har deltaget i forhandlingerne. Det har jeg ikke. Det ligger i øjeblikket hos ministeren for sundhed og forebyggelse, og jeg tror, at jeg vil overlade det til ministeren for sundhed og forebyggelse at beskrive, hvordan det foregår, hvis han bliver mødt med spørgsmål om det i forskellige sammenhænge.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:31

Liselott Blixt (DF):

Jeg troede, det var sådan, at man talte sammen ministerierne imellem. Nu har man så fundet de her penge. I forvejen er vi så langt ude, at de satspuljebeløb, som skal sikre vores sundhedsvæsen, først bliver udmøntet, et år efter man har fundet ud af det. Og nu står vi med nogle penge, som heller ikke er blevet brugt, og som heller ikke kommer ud at arbejde, samtidig med at vi har en masse syge mennesker, der ikke får den hjælp, de har brug for, eller socialt udsatte – det er noget, som de faktisk selv er med til at betale for over deres pension.

Mener finansministeren så ikke, at det er nogle af de steder, hvor man kan gå ind og forbedre de her satspuljer, som det er nu?

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det forholder sig sådan, at regeringen fuldstændig konkret har foreslået, hvordan vi for et meget stort milliardbeløb kan foretage et historisk løft i indsatsen for psykiatrien. Det kan vi komme i gang med rigtig hurtigt. Det kræver bare, at der er nogle partier, der vil medvirke til det, herunder Dansk Folkeparti. Så dem, vi venter på i den her forbindelse, er Dansk Folkeparti og ikke regeringen.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Karina Adsbøl (DF):

Det underer mig, at ministeren, når man har sådan en fælles forligskreds, kan sige: Vi lægger det her frem, og så kan I enten acceptere det eller bare gå. Det er en meget mærkværdig måde at forhandle på. Jeg kunne godt tænke mig, at finansministeren redegjorde for, hvordan skattereformen netop har påvirket borgerne på overførselsindkomster, samt hvordan den har påvirket satspuljen. Og ministeren bedes redegøre for, om borgerne på overførselsindkomster har fået mere eller mindre efter regeringens skattereform.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

For så vidt angår forhandlingerne hos ministeren for sundhed og forebyggelse, er det sådan, at vi helt konkret kan løfte indsatsen, når det gælder psykiatrien, hvis bare partierne vil medvirke til det. Jeg har ikke hørt noget godt argument eller noget argument overhovedet, altså heller ikke noget dårligt argument, fra Dansk Folkepartis side i dag for at sige nej til at foretage det løft. Der venter vi på Dansk Folkeparti, og det kan vi så åbenbart gøre et stykke tid endnu.

Skattereformen tror jeg i meget høj grad har medvirket til at hjælpe de mennesker i Danmark, der har det sværest, ved at skabe en økonomisk udvikling, der giver flere arbejdspladser. Det har da overhovedet heller ikke på nogen måde været en del af vores diskussion i dag, at man i kraft af den samlede økonomiske politik, der føres i Danmark, også med skattereformen, jo nu er på vej ind i en økonomisk udvikling, der faktisk skaber mange tusinde flere job. Vi har lige i dag fået nye tal for beskæftigelse og arbejdsløshed, og det er endnu en gang gode nyheder. Der er 3.500 flere danskere i job, og det er jo mennesker, der ellers ville have været henvist til at leve på overførselsindkomster. De flyttes nu ikke mindst i kraft af den skattereform, som Dansk Folkeparti jo står uden for.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:33

Karina Adsbøl (DF):

Vi står netop udenfor, fordi det er en skæv reform. I forhold til psykiatrien går Dansk Folkeparti meget ind for netop at sikre bedre psykiatri. Skal jeg forstå finansministerens svar sådan, at finansministeren vil tage de gode initiativer med i aftalen, som Dansk Folkeparti også gerne have vil med, eller skal det forstås sådan, at det kun bliver, sådan som regeringen vil have og nichts weiter, altså at der simpelt hen ikke er nogen forhandlingsmuligheder her?

Så kunne jeg godt tænke mig endnu en gang at spørge, om finansministeren mener, at vilkårene for dem på overførselsindkomster er blevet forbedret, mens regeringen har siddet ved magten.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan nu, at alle, der går op i at gøre noget for psykiatrien, venter på, at bl.a. Dansk Folkeparti er parat til at medvirke til, at vi i praksis kan foretage det meget store løft, der er foreslået. Altså, det er bl.a. Dansk Folkeparti, der står imellem de penge, der er sat af, og

det, at de kan komme ud at virke i virkeligheden. Så der venter vi på Dansk Folkeparti i spænding.

Jeg tror, at rigtig mange mennesker på overførselsindkomster i Danmark har én drøm i tilværelsen, og den er at få et job i stedet for at være afhængige af alle andre, når det gælder deres indkomst. Vi fører en økonomisk politik, som Dansk Folkeparti desværre har valgt at stille sig uden for på de væsentligste stræk, og som netop nu i de her måneder og uger fører til, at økonomien bliver løftet.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:35

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil gerne høre finansministeren: Når man nu har spurgt en større gruppe af borgere, om de synes, at regeringen siden valget i 2011 har forbedret forholdene for samfundets svage og udsatte grupper, og der så er 55 pct., der siger, at forholdene er blevet værre, og der faktisk kun er 10,7 pct., der siger, at der er sket noget på området, er det så ikke noget, der får nogle alarmklokker til at bimle i en finansministers ører? Det var den ene ting.

En anden ting er, at jeg faktisk blev lidt stødt over noget, som finansministeren sagde. Han brugte udtrykket, at fremover må vi bare bruge de eksisterende midler bedre. Er det ensbetydende med, at det, som vi har siddet og forhandlet om satspuljen med forskellige regeringer igennem flere år, har været et elendigt stykke arbejde – eller hvad?

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det er de eksisterende midler på selve socialområdet – og det er jo heldigvis langt, langt flere midler end satspuljemidlerne – som vi naturligvis hele tiden bør stræbe efter at få mest mulig effekt ud af. Det håber jeg ikke Dansk Folkeparti kan være uenig i. Det ville i givet fald være helt nyt ligesom den helt nye skattepolitik, vi har fået lanceret fra Dansk Folkepartis side i dag.

Så mener jeg, at det er sådan med socialpolitikken i Danmark, at der gøres en enorm indsats. Der er også enormt store problemer, vi skal forsøge at løse. Det er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds opgave, det kan han bedst svare på. Jeg tror, vi skal holde os til realiteterne, til det, der sker ude i virkeligheden, frem for meningsmålinger i den forbindelse. Jeg tror i hvert fald ikke, det er sådan, at Dansk Folkeparti klart kan sige, at i de år, hvor man havde ansvaret for den økonomiske udvikling og den socialpolitiske udvikling i Danmark, fordi man støttede en borgerlig regering, var der altid funklende fine meningsmålinger, når det gjaldt udviklingen på det sociale område. Det er i hvert fald ikke sådan, jeg husker det.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:36

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Mest mulig effekt, siger finansministeren. Vil det sige, at det, som vi har prioriteret, også med de små bevillinger, faktisk ikke har haft nogen effekt? Altså, har finansministeren overhovedet sat sig ind i, hvad det er, vi bevilger til hvert år? Når vi får, undskyld, jeg siger det, småbitte organisationers tilbagemeldinger om, hvor lykkelige

lige de er for at have fået noget, vil finansministeren så sige, at det er noget, der ikke har nogen effekt? Jeg mener faktisk, at det da også må være noget, der skurrer lidt i ørerne hos regeringspartierne, når man faktisk hører finansministeren sige, at vi ikke har gjort det ordentligt.

Den anden del var et helt kort og kontant spørgsmål. Opfatter finansministeren de 1,6 mia. kr. som nye penge eller penge, som bare er blevet overført, fordi man ikke helt har haft styr på dem?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har den holdning, at vi skal bruge alle pengene på socialområdet, uanset hvor de kommer fra, til størst mulig gavn for borgerne, og hvis det kan blive kontroversielt, er vi da kommet et helt særligt sted hen i diskussionen.

Når det gælder den korrektion, der er foretaget, så er det jo netop en korrektion for, at man ikke har opgjort tilbageløbet til satspuljen korrekt, hvad vi også har redegjort for i hele satspuljeforligskredsen. Det kræver, at vi nu skal disponere over 1,6 mia. kr., som jo ikke var der i udgangspunktet i årets forhandling, og der vælger vi at sigte i retning af psykiatrien, som vi synes trænger til midler.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:38

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg har lige et praktisk spørgsmål til finansministeren om de der 1,6 mia. kr. og de 300 mio. kr., som man nu har fundet, fordi tidligere aftaler er blevet brudt, ved at pengene ikke er blevet brugt, og som jo er fundet i bl.a. Beskæftigelsesministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold. Jeg ved ikke, om der også fundet nogle i Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Når man har fundet pengene de steder, så betyder det jo, at der er ordførere, som har siddet de steder og forhandlet det her på plads. Finansministeren skal nu åbenbart til at forhandle om de 1,6 mia. kr. plus de 300 mio. kr., og så går jeg ud fra, at man, inden man sætter det her i gang, på de ressortområder, hvor pengene er taget fra, involverer de ordførere på sådan en måde, at de siger ja til at omprioritere pengene, for ellers er det jo et totalt aftalebrud på de områder, hvor pengene så ikke er blevet brugt. Jeg forstod også på det sættemøde, vi havde, at det er det, der er finansministerens opfattelse, nemlig at man nu skulle forhandle i bl.a. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold om at fordele nogle af pengene.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Pengene tages jo ud af det råderum, der er, og som er prioriteret i den økonomiske politik. Det er et råderum, regeringen tilvejebringer. Det gør vi, fordi der ikke er sket en korrekt korrektion, en korrekt validering af satspuljeprojekterne. Det er ikke bare under den her regering, men også under den tidligere regering. Det er bl.a. i Beskæftigelsesministeriet, hvor hr. Claus Hjort Frederiksen var beskæftigelsesminister.

Nu retter vi op på det ud af det prioriteringsrum, vi har i den økonomiske politik. Det er der igangsat forhandlinger om, og det er, så vidt jeg forstår, sket med hele satspuljekredsens accept, herunder finansordførernes, som jo koordinerer de her ting for partierne.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:40

Eyvind Vesselbo (V):

Det er muligt, at finansordførerne kan koordinere de her ting, men hvis vi skal holde de aftaler, som er indgået i de enkelte ressortministerier, er det jo nødt til at være de enkelte ordførere, som i første omgang har været med til at beslutte, hvad der skal ske med de her penge, der er med. Det er jo nogle penge, som finansministeren tager fra noget, der skulle være sat i gang, men ikke er sat i gang, og det vil sige, at en forhandlingsaftale er brudt, fordi pengene ikke er blevet udmøntet.

Det er vel ikke sådan, og det vil jeg bare høre ministeren om, at ministeren tror, at ministeren bare kan bruge de her penge, uden at der er enighed i satspuljekredsen om at gøre det?

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har jo fundet pengene og stiller dem til rådighed for forhandlingerne. Og jeg tror, at hvis ordføreren har et problem med den måde, som vi lægger op til at forhandle pengene på, skal ordføreren kontakte Venstres finansordfører, hr. Peter Christensen, hvis han ellers træffes i øjeblikket, for forhandlingerne er sat i gang i forståelse med satspuljeforligskredsen og også med Venstres finansordfører.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:41

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil gerne afslutningsvis sige tak for debatten. Jeg er lidt ked af, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold ikke valgte at gå på talerstolen nu; det må jeg ærligt indrømme. Jeg sagde i min begrundelse og også i min ordførelse, at jeg faktisk havde et behov for, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold med den faglige baggrund, han har, var gået op og kommet med nogle ting, og jeg havde håbet, at vi havde fået debatten mere med ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold end med finansministeren, som heller ikke er interesseret i at lytte til debatten.

Jeg vil gerne sige, at jeg har fornemmet, at den her debat ikke har været helt håbløs. Der har været et formål med den, i og med at partierne faktisk har sagt, at det er vigtigt, at vi får kigget lidt på puljerne, at vi får kigget lidt på, hvordan tingene bliver administreret. Finansministeren snakkede noget om en taskforce, der skal nedsættes osv. Det ser jeg selvfølgelig frem til, og jeg er da også glad for, at vi trods alt kan være enige om, at det er godt, at vi hjælper de socialt udsatte med en satspulje.

Jeg fornemmer sagtens, at Socialdemokraternes ordfører måske hakker en lille smule på DF i forhold til det her, men jeg mener sta-

dig væk, at vi gerne vil være med i den her kreds, fordi vi synes, det er vigtigt, og vi synes faktisk, vi er med til at gøre en forskel. Jeg anerkender også fuldt ud, at Socialdemokraterne siger – i hvert fald fra ordførerens side; jeg synes ikke helt, at jeg fornemmede det på samme måde fra finansministeren, som jo også er socialdemokrat – at der er en vilje til, at vi får kigget på puljerne.

Enhedslisten siger igen, at det er en ustabil pulje; at der er usikkerhed omkring det; at nogle projekter måske placeres fejlagtigt. Det synes jeg da helt klart er noget, som vi skal kigge på. Så er jeg selvfølgelig glad for, at Enhedslisten vil bakke op omkring vores forslag, hvad Liberal Alliance så ikke vil, til trods for at jeg mener, at det er helt i tråd med det, vi har talt om tidligere. Jeg undrer mig også over, at Liberal Alliance som det eneste parti i dag faktisk siger, at det hele fungerer fint, sådan som det nu gør. Det undrer mig meget, at Liberal Alliance siger det, især om socialområdet. Det er jo ikke det, de normalt siger, og det er heller ikke det, de normalt siger om de andre områder.

Jeg vil sige tak for debatten. Jeg tror, der er masser, vi kan fortsætte med. Det kan være, at vi mødes igen om et års tid og ser på, hvad der så er sket på det tidspunkt.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:43

Liselott Blixt (DF):

Det bliver man jo nødt til, når der kommer urigtige oplysninger fra talerstolen og man ikke har andre muligheder. Jeg vil gerne spørge, om ordføreren kan give mig ret i, at dem, der står imellem regeringen og den psykiatriplan på 1,6 mia. kr., som man har lagt ud, er et flertal af Folketingets medlemmer. Det er Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Det er ikke sådan, som finansministeren nævnte, at kun Dansk Folkeparti stod imellem.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Karin Nødgaard (DF):

Det skulle være helt korrekt.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Da der er ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen nu slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen, tirsdag den 3. juni 2014.

Som det fremgår af Folketingets dagsorden, starter behandlingen af B 120, dagsordenens punkt 6, tidligst kl. 18.00 i dag.

Jeg skal derfor her udsætte mødet til kl. 18.00.

Mødet er udsat. (Kl. 16:44).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 96 af 19. maj 2014 om tilsagn om dansk støtte til Global Green Growth Institute (GGGI) tilbage.

Af Frank Aaen (EL) og Trine Mach (SF) m.fl.

(Fremsættelse 26.05.2014).

Kl. 18:05

Forhandling

Formanden:

Mødet er åbnet.

Forhandlingen er åbnet. Handels- og udviklingsministeren.

Kl. 18:06

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om at trække aktstykke 96 om tilsagn om dansk støtte til Global Green Growth Institute tilbage. Motivationen for forslaget er især, at vi i Danmark det seneste år har været vidne til den ene skandalesag efter den anden; at GGGI fortsat mangler en strategisk plan for sit arbejde de kommende år; at der er mangel på konkrete resultater af organisationens arbejde.

Vi har drøftet den her bevilling rigtig meget. Jeg var i samråd i Udenrigsudvalget den 2. april, hvor jeg redegjorde detaljeret for de konkrete resultater, som er kommet ud af GGGI's arbejde. Jeg har besvaret en lang række skriftlige spørgsmål om GGGI, og GGGI har været omdebatteret i pressen. I april drøftede jeg strategien for Danmarks samarbejde med GGGI i Udviklingspolitisk Råd, og bevillingen blev drøftet i Danidas eksterne bevillingskomité den 13. maj. I den forbindelse vil jeg godt understrege, at bevillingskomiteen kom med en række vigtige anbefalinger og enstemmigt indstillede til mig at godkende en ny bevilling. Jeg er helt enig i de anbefalinger.

Lidt forsinket afslutter vi nu – med maner – debatten her i salen, inden bevillingen så går i Finansudvalget. For regeringen ønsker ikke at trække aktstykket tilbage.

GGGI har et stort potentiale. GGGI leverer faglig rådgivning til regeringer i partnerlande til udvikling af nationale grønne strategier og faciliterer, at strategierne også bliver implementeret. GGGI kan dermed bidrage til, at udviklingslandene tænker i muligheder og løsninger frem for barrierer, når det handler om modtræk til klimaforandringer og om at skabe bæredygtig vækst. Det er helt i overensstemmelse med prioriteterne for dansk udviklingsbistand.

Den rådgivning, som GGGI giver til regeringer med hensyn til politik og strategiudvikling komplementerer f.eks. Den Grønne Fonds kernefunktion, som vil være at bistå med finansiering af implementering af tiltag. Man kan lidt forenklet sige, at den form for arbejde, som GGGI udfører, er en forudsætning for bl.a. Den Grønne Fonds arbejde.

Som led i bevillingsprocessen har Udenrigsministeriet udarbejdet en faglig vurdering af GGGI. 4 danske ngo'er har samtidig fået udarbejdet en uafhængig konsulentrapport om GGGI's foreløbige resultater i Cambodja og Etiopien. Ngo-rapportens anbefalinger flugter langt hen ad vejen med Udenrigsministeriets faglige vurdering af GGGI, og det synes jeg selvfølgelig er meget betryggende. Begge rapporter bekræfter, at GGGI arbejder på en anden måde end andre organisationer, og at GGGI derfor af udviklingslande bliver betragtet som anderledes end andre samarbejdspartnere.

Den koreanske baggrund bliver opfattet positivt i mange af landene, og GGGI bliver set som neutral, idet organisationen ikke kommer med sin egen dagsorden, men tilpasser sig den politik, som landene selv har. GGGI har derfor formået at placere sig som en troværdig partner i landene og har vundet tillid på højt niveau hos rege-

ringerne. Det er meget vigtigt for at sikre, at regeringerne tager arbejdet med grøn vækst til sig.

Hvad angår de økonomiske og administrative procedurer, er det meget tilfredsstillende, at den faglige vurdering af GGGI systematisk har fulgt op på alle anbefalinger i rapporten fra den koreanske rigsrevision, det fælles donorreview fra september 2013 og senest de rapporter fra Deloitte, som Norge fik udarbejdet vedrørende forholdene i hovedkontoret og på landeniveau i Indonesien og Etiopien.

Der er nu hensigtsmæssige økonomiske og administrative systemer på alle relevante områder, eller der er systemer under forberedelse, som vil være endeligt på plads i løbet af kort tid. Den faglige vurdering blev oversendt til Folketinget den 29. april, men i bemærkningerne til nærværende beslutningsforslag kan jeg jo se, at der er set bort fra disse nye informationer.

De to faglige rapporter indeholder som forventet også en række kritikpunkter. Blandt de væsentligste er, at GGGI ikke tilstrækkelig systematisk adresserer fattigdomsorientering, og at GGGI endnu ikke bidrager til, at grøn vækst-processerne ude i landene bliver inkluderende og omfatter relevante aktører fra den private sektor og civilsamfundet. Det er også et problem, at den igangværende strategiproces næsten er gået i stå.

Kl. 18:11

Danmarks fremtidige prioriteter for samarbejdet med GGGI vil derfor være: At få integreret fattigdomsorientering som en klar målsætning for GGGI's arbejde og sikre, at fattige og marginaliserede grupper ikke skades utilsigtet af nye grønne politikker, regulativer og investeringer; at få konsolideret aktiviteterne med fokus på at skabe resultater i et realistisk antal partnerlande og som led i det strategiarbejde at få vurderet organisationsstrukturen; at få skabt de rigtige rammebetingelser for en åben og inkluderende dialog med borgere, civilsamfund og erhvervsliv; at GGGI med udgangspunkt i sit arbejde med grønne vækststrategier i udviklingslandene får skabt en platform til at yde indflydelse globalt, også for så vidt angår FN-initiativer og -processer; at GGGI konsoliderer de økonomiske og administrative regler og procedurer, herunder antikorrupsionstiltag; og endelig at GGGI's strategi støtter op om alt det her, bl.a. med udvikling af et rammeværk med konkrete mål og indikatorer.

På baggrund af de faglige rapporter konkluderer flere ngo'er, at Danmark bør give en 1-årig bevilling i stedet for en 3-årig. Der må jeg bare konstatere at regeringen er uenig af den simple grund, at det er nødvendigt med langsigtede investeringer i den type af organisationer, vi her har med at gøre, hvis resultater skal vise sig. I øvrigt giver en 3-årig bevilling adgang til bestyrelsen og dermed også til konkret indflydelse.

Jeg er helt enig i, at den 3-årige bevilling ikke skal gives betingelsesløst. For det første skal GGGI helt i mål med den organisatoriske opstramning, som de har gang i. Der skal vi helt på plads. Det betyder, at der som en del af arbejdet med GGGI's nye strategiske plan for 2015-2020 skal udarbejdes et rammeværk med helt konkrete mål for kontante resultater ude i landene. Og for at styrke fokus på GGGI's effektivitet skal der gennemføres en value for money-analyse, som kan indgå i udbetalingsgrundlaget for 2015.

For det andet skal der for 2014 og frem selvfølgelig foreligge en tilfredsstillende ekstern regnskabsrevision og en årsrapport, der dokumenterer resultater, og som kan danne grundlag for udbetalingen. Det vurderer vi for 1 år ad gangen. For det tredje skal vi i 2015 og 2016 have fået vished for, at GGGI har styrket økonomistyringsfunktionerne og de administrative systemer i de lande, hvor der gennemføres projekter.

Regeringen løber ikke af pladsen i forhold til GGGI. Det ville ikke være fair over for organisationen, som i den grad har kæmpet for at etablere sig som en ny international organisation og for at rette op på opstartsvanskelighederne. Og det ville slet ikke være fair over for de mange regeringer i udviklingslandene, som har brug for støtte til

grøn omstilling, og som har udtrykt stor tilfredshed med den måde, GGGI arbejder og rådgiver dem på.

På den baggrund vil jeg gerne på regeringens vegne opfordre til, at beslutningsforslaget afvises.

Kl. 18:14

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 18:14

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Jeg synes nu, at ministeren er noget tendentiøs i sin fremlægning. Jeg kan anbefale ham at læse side 10 i referatet fra det møde med Udviklingspolitisk Råd den 28. april, hvor han selv var til stede. Der bliver det direkte konkluderet, at der var konsensus om problemanalysen, og at der manglede klare strategier, ikke bare i forhold til fattigdomsorienteringen, men også om en rettighedsbaseret tilgang og involvering af civilsamfundet.

Ud over det har der jo i en seriøs avis som Information været overskrifter som »NGO'er: Drop støtten til GGGI«. Det var den 12. marts 2014. Og den 19. maj lød en overskrift: »GGGI glemmer sit ansvar for verdens fattige«.

Hvis det er sådan, at man som minister slet ikke kan lytte til græsrodderne i det omfang, vi her hører om, så synes jeg, den er ved at være gal, og jeg vil gerne bede ministeren om at svare: Gør det slet ikke indtryk, at der har været en så stor skepsis i både Udviklingspolitisk Råd og blandt de meget, meget tunge ngo'er, vi har i landet?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 18:16

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nu vil jeg jo sige til Enhedslistens ordfører, at man skal være lidt varsom med avisoverskrifter. F.eks. var der for noget tid siden en overskrift i Politiken om, at 0,5 milliard bistandskroner til Mali var forsvundet ud i den blå luft, hvilket der overhovedet ikke var dokumentation for. Så jeg vil anbefale ordføreren at være lidt forsigtig med overskrifter.

Jeg er helt enig med ordføreren i, at der i ngo-rapporten også er kritik af GGGI. Der er der også i Udenrigsministeriets egen faglige vurdering af organisationen, og som jeg nævnte i min ordførertale, vil vi jo arbejde for, at der netop på de punkter bliver rettet op i GGGI, og at man i den fremtidige strategi, der i øjeblikket er ved at blive udarbejdet, får indarbejdet en klar fattigdomsorientering og en klar inddragelse af civilsamfundet. Så på den måde er der fuld overensstemmelse med Udenrigsministeriets vurdering og ngo'ernes vurdering af, hvad der skal til, for at GGGI får den helt rigtige retning og indretning.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Christian Juhl.

Kl. 18:17

Christian Juhl (EL):

Så kan vi jo lade være med at bruge overskrifterne. Jeg tror nu nok, at de fleste ville synes, at det er en lidt grov ting at sammenligne de penge, som blev svindlet væk – og ikke var så store alligevel – med, at fire store ngo'er har udtalt sig meget seriøst efter grundig bearbejdning, endda i en rapport, og med deres meget, meget lange baggrund inden for udviklingsverdenen. Det tror jeg nok man skal lade være med.

Men så kan vi tage ministerens egne ord. Han siger: Der er nu kommet en hensigtsmæssig administration og økonomisk praksis eller vil være det om kort tid. Alene sådan en sætning afslører altså, at ministeren jo nok er noget i tvivl om, om det her er en rigtig vej at gå. Han siger også: De fattige skal ikke skades utilsigtet. Er det ikke meningen med en sådan strategi, at det skal gavne netop de fattige mennesker og ikke, at de bare ikke skal skades utilsigtet? Hvis det er det, der ligger bagved, er Enhedslistens kritik af, at det først og fremmest er en plan for erhvervslivet og ikke noget for de fattige mennesker i verden, jo ganske rigtig. Man afslører jo meget med de ord, man vælger, når man skal fremlægge de problemer, og jeg vil endnu engang gerne anbefale ministeren at overveje det her.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 18:18

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jamen jeg kan sige til Enhedslistens ordfører, at jeg ikke er i tvivl om, at det er den rigtige beslutning at fortsætte vores engagement i GGGI. Det er rigtigt – og det tror jeg efterhånden mange har bemærket – at der har været opstartsvanskeligheder i den organisation. Men det er en organisation, Danmark selv har været med til at stifte sammen med Sydkorea, fordi det flugter fuldstændig overens med vores udviklingspolitiske prioriteringer om at skabe en mere grøn og bæredygtig udvikling i verden. Og der er ingen tvivl om, at det at have en organisation, der målrettet arbejder på at få udviklingslandene til at have grønne strategier, under alle omstændigheder vil være til hjælp for de mest udsatte og fattigste grupper i samfundet. For det er dem, der bliver ramt først, når klimaforandringerne sætter ind.

Så på den måde mener jeg, at selv om der er opstartsvanskeligheder, er støtten til GGGI det helt rigtige at gøre for at fremme en udvikling i verden, hvor flere lande har grønne klimastrategier til gavn for os alle sammen.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Trine Mach, SF.

Kl. 18:19

Trine Mach (SF):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig, hvis ministeren vil kommentere på, hvordan aktstykket egentlig hænger sammen med den seneste appraisalrapport, hvori der står, at GGGI står over for en række centrale strategiske spørgsmål om dens funktion, rolle og virkemåde, som man stadig væk ikke har udviklet nogen egentlig klare svar på. Hvordan hænger det egentlig sammen med et aktstykke, som lægger op til at give penge til en organisation, som skal kunne levere en masse?

Kl. 18:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 18:20

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg synes, at aktstykket, som jo også bygger på den faglige vurdering, som Udenrigsministeriet selv har fået foretaget, og som bygger på de faglige råd, der er givet i den eksterne bevillingskomité, tager højde for det, vi ønsker skal være den fremtidige linje i strategien for GGGI.

Jeg har været inde på, at det er klart, at GGGI skal have en fattigdomsorientering i sit arbejde; at man også skal fokusere sit arbejde i et realistisk antal lande, så man ikke spreder sig ud over for mange

aktiviteter; at man skal have en klar dialog med borgere, med civilsamfund og med erhvervsliv der, hvor man arbejder; og at man også skal få sine administrative og økonomiske procedurer helt på plads, også ude i de lande, hvor man arbejder. Så jeg føler, der er meget overensstemmelse mellem det aktstykke, der er lagt frem, og også den kritik, som ngo'erne er kommet med, og som vi har forsøgt at indarbejde i den fremtidige tilrettelæggelse af strategier for GGGI.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Trine Mach.

Kl. 18:21

Trine Mach (SF):

Er det ikke rigtigt, at de ambitioner, som både den nuværende og den tidligere regering har på GGGI's vegne, indtil nu i hvert fald ikke har vist at kunne realiseres med den ramme, som GGGI er? Først brugte man frygtelig lang tid på at omkalfatre en national organisation til en international, og så har den på stort set alle parametre ikke været i stand til at levere; det gælder helt basale administrative procedurer, resultater og det at have en egentlig strategi for, hvordan dens virke skulle være. Kunne ministeren ikke forestille sig, at det måske var klogere at vælge en eksisterende organisation, som faktisk er kendt for at kunne levere resultater, frem for at opbygge en ny fra grunden?

Kl. 18:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:21

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg vil sige, at jeg ikke ser organisationer, der leverer præcis det, som GGGI leverer i forhold til en række landes regeringer. Det, GGGI kan, og det, som er specielt for GGGI, er jo, at man går ind og rådgiver regeringer, giver den nødvendige rådgivning til, at man kan etablere strategier og også implementere strategier for grøn udvikling og omstilling. Det kender jeg ikke andre typer organisationer der gør.

Der henvises i beslutningsforslaget til Grøn Omstillingsfond, som man kunne støtte med midler, men det er jo sådan, at Grøn Omstillingsfond er klar til at lave investeringer de steder, hvor man har strategier, og hvor strategier skal implementeres. Derfor er GGGI's arbejde helt oplagt og nødvendigt, også for at Grøn Omstillingsfond kan få projekter, som den kan finansiere rundt omkring i verden og selvfølgelig særlig i de mest udsatte lande. Den rolle skal GGGI spille. Vi har også helt klare bud i aktstykket og vores strategi for GGGI fra dansk side på, hvordan vi mener GGGI skal udvikle sig fremover og komme af med nogle af de børnesygdomme, som man har haft, og som man er ved at afvikle.

Kl. 18:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Hans Kristian Skibby har en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg ville egentlig gerne spørge ministeren om det her med rettidig omhu. Hvis vi prøver at gå godt og vel et års tid tilbage, var der jo en stor diskussion herhjemme, også før ministeren blev minister, om det her med, at vi jo har en ramme for vores udviklingsstøtte, og den går til akutte indsatser de steder, hvor det brænder på i løbet af årene. Der var det jo sådan, at den ramme faktisk blev tømt. Det betød, at Danmark havde en tom pengekasse, selv om vi kunne se, at der var ekstremt eskalerende problemer og udfor-

dringer i Syrien og naturligvis i grænselandet til Syrien med syriske flygtninge, der søgte til nabolande, og hvor vi gerne ville have puttet ekstra penge ind, så det kunne have fået effekt og hjulpet de her mange berørte borgere.

Derfor er der måske mange vælgere, der, hvis de ser den her debat, godt kan undre sig over, at ministeren nu stiller sig op på talerstolen og taler for at bevilge nye 90 mio. kr. til GGGI, hvor de fleste vælgere trods alt har en vis indsigt i hvordan pengene er blevet brugt. Det betyder med den her bevilling, der ser ud til at komme, at vi i Danmark har valgt at give 180 mio. kr. til GGGI, og det er faktisk ganske få konkrete og målbare resultater, der er kommet ud af det, som man kan sige har gjort hverdagen lettere for nogle af de borgere, der bor i de her omtalte lande. Det vil sige, at vi har fået meget, meget lidt konkret hjælp til de her mange berørte borgere i mange forskellige lande, hvor GGGI har været aktør. Synes ministeren ikke, det er underligt, at vi står og mangler penge til den akutte nødhjælp, og så går vi her og kaster penge ud til GGGI og alle mulige andre fantomprojekter?

Kl. 18:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:24

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg tror, at Dansk Folkepartis ordfører må være enig med mig i, at når man skal arbejde med at forandre verden, skal man arbejde på to måder. Selvfølgelig skal der være penge til den akutte indsats, altså det, der sker nu og her, når der opstår kriser rundt omkring, hvilket vi jo desværre og ulykkeligvis ser alt for meget af i øjeblikket. Der skal vi selvfølgelig prioritere, og det gør vi også. Der er ingen tvivl om, at jeg også har set med alvor på, at vi pludselig har været i en situation, hvor der er opstået så mange kriser, at den pengekasse er blevet mindre eller er blevet tom. Derfor vil jeg også indstille, at vi fremover bevilger flere penge til den del af indsatsen. Men det kan vi godt gøre, samtidig med at vi arbejder langsigtet i organisationer som GGGI. Og jeg er slet ikke enig med ordføreren i, at man ikke har skabt konkrete resultater, for det har de evalueringsrapporter, vi har fået lavet, også klart vist. GGGI har skabt konkrete resultater i konkrete lande.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Men altså, vise konkrete eksempler på, at nogle af pengene er givet godt ud, ja, bevar mig vel, havde jeg nær sagt. Det er da rigtigt. Men vi taler altså om 90 mio. kr., vi har brugt sammen med en række andre lande, som har givet endnu flere hundredvis af millioner kroner til den her organisation. Så er det, jeg siger: Vi står og kan se, at Danmark for et år siden havde svært ved at give penge til den humanitære indsats i Syrien, hvor der er eskalerende, dybe, grove og virkelig alarmerende alvorligheder, hvor folk er truet på deres liv og førlighed osv. Så er det da en kende underligt, at vi stod og manglede penge til den type indsats, altså akut nødhjælp fra akutmidlerne. Den pengekasse var simpelt hen tom. Og så i dag kan vi finde 90 nye millioner kroner og kaste efter GGGI.

Vi har også i december måned sidste år set, at man har givet hinanden kæmpestore lønforhøjelser i GGGI, selv om alle deres revisionsrapporter jo siger, at de ikke har styr på økonomien.

Kl. 18:26

Kl. 18:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 18:27

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg vil gerne sige, at i den tid, jeg har siddet som minister, har jeg reageret, hver eneste gang der er opstået en ny krisesituation i lande. Og der er i min tid bevilget flere midler til Syrien, hvor vi oplever den måske største humanitære krise i nyere tid. Der er bevilget penge til Den Centralafrikanske Republik. Der er bevilget penge til Sydsudan. Så vi er derude og bevilger penge som nogle af de første, når FN kalder. Det prioriterer vi selvfølgelig midler til. Og stadig væk er jeg altså ikke enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at GGGI ikke skaber konkrete resultater. Det gør man. Det har man bevist. Vi vil have, at man skal skabe flere resultater. Vi vil også have, at organisationen skal blive bedre. Derfor har vi også indarbejdet en række punkter, som vi ønsker at forbedre i GGGI's strategi fremadrettet.

Kl. 18:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Frank Aaen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 18:28

Frank Aaen (EL):

Nu har ministeren nogle gange sagt, at GGGI har skabt en masse resultater. Det, jeg har læst, er, at der er sat store spørgsmålstejn ved, om der er skabt resultater. Ministeren kan måske fortælle Folketinget, hvad det er for nogle resultater, der er værd at fremhæve i en sådan grad, at man er indstillet på at bevilge yderligere 90 mio. kr?

Kl. 18:28

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg kan give et konkret eksempel fra et konkret land. Det er Etiopien. Her har GGGI arbejdet langsigtet med at få Etiopiens regering til at udarbejde en grøn strategi for, hvordan man der skal håndtere klimaforandringer, og hvordan man håndterer det, at man skal prøve at arbejde på at sikre sig flere vedvarende energikilder.

Man har konkret fået etableret en sådan strategi, og man har også været med til at lave træningsforløb for centrale personer i embedsapparatet, der gør, at den her strategi nu kan implementeres i konkrete aktiviteter i landet.

Sådan forholder det sig med en række af de lande, som GGGI har arbejdet i. Der er lavet strategier, der er lavet træningsforløb, og det er lige præcis det, GGGI er sat i verden for, for det sikrer, at der kan ske konkrete aktiviteter, for sådan nogle starter med, at der er en plan for det i de enkelte lande.

Kl. 18:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 18:29

Frank Aaen (EL):

Som jeg læser papirerne, er der sat store spørgsmålstejn ved, hvor langt man er kommet i Etiopien. Men ministeren siger, at der er mange andre eksempler; hvad er de mange andre eksempler?

Kl. 18:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nu ved jeg ikke, om jeg skal stå og remse alle de lande op, som GGGI arbejder i, for der er jo en lang række. Nogle af stederne er man nået så langt som til, at man har fået udarbejdet strategier for det enkelte land, andre steder er man kommet videre til at lave træningsforløb, andre steder igen har man fået sat gang i andre typer aktiviteter, der kan implementere nogle af strategierne.

Det er selvfølgelig forskelligt fra land til land, men jeg har jo ikke mulighed for at stå og læse det hele op, men det fremgår tydeligt af al den skriftlige dokumentation, der ligger til grund for, at vi har diskussionen her i dag.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det hr. Jakob Ellemann-Jensen, Venstre.

Kl. 18:30

(Ordfører)

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Der er langt herop nede fra grebningen. (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Det hjælper, hvis man sætter sig ved ordførerbordet). Det er rigtigt. Jeg må tilstå, at årsagen til, at jeg sidder i grebningen, er, at jeg stadig er ny i klassen, og jeg blev lidt forundret over, at vi i dag skal tage stilling til et aktstykke her i Folketingssalen. Siden er jeg blevet belært om, at partier kan bede om at få aktstykker behandlet her i salen, hvis der er behov for en særlig debat om aktstykket.

Det er jo så åbenbart tilfældet her, hvor vi skal drøfte, om kongeriget Danmark skal støtte The Global Green Growth Institute, på menneskesprog kendt som GGGI, med 30 mio. kr. om året over de næste 3 år. Taget i betragtning at vi anvender mere end 16 mia. kr. om året på udviklingsbistand, åbner det jo ganske vide muligheder for at tilbringe flere sommeraftener herinde, og det vil jeg da se frem til.

For Venstres vedkommende kan jeg oplyse, at vi mener det samme i Folketingssalen, som vi mener i Finansudvalget, nemlig at vi støtter aktstykke 96 om en ny bevilling til GGGI. Af samme årsag stemmer vi imod beslutningsforslaget, som er fremsat af Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten. Tak for ordet.

Kl. 18:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 18:32

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har jeg jo siddet sammen med Venstres ordfører, da vi forhandlede strategi for udviklingssamarbejdet, da den nye regering trådte til. Jeg vil gerne høre Venstres ordfører, om han helt ædrueligt mener, at den her aktivitet, som GGGI har på bare enkelte områder, følger den strategi, som vi har vedtaget i fællesskab, og som jo er grundlaget for al vores udviklingsbistand.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:32

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Ja, det mener jeg absolut, og det kan jeg sige ualmindelig ædrueligt, det er jeg altid. Det mener vi sådan set også at GGGI bidrager til. Altså, en af de ting, som vi diskuterede meget, og som hr. Christian Juhl og jeg heldigvis endte med at blive enige om, var jo fokus på

det grønne element i den vækst, som vi talte så meget om. Så vidt jeg erindrer, lagde hr. Christian Juhl mere vægt på ordet grøn, og jeg lagde mere vægt på ordet vækst, og det var jo fint, at vi kunne mødes. Jeg mener egentlig, at GGGI netop bidrager til at sikre det grønne, som jo er vigtigt for hr. Christian Juhl.

Kl. 18:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:33

Christian Juhl (EL):

Det var nu ikke det, jeg tænkte på. Jeg tænkte på de tre grundlæggende ting, vi plejer at sige skal være gældende, nemlig den rettig-hedsbaserede tilgang, den fattigdomsorienterede tilgang og inklude-ringen af civilsamfundet. I det her tilfælde er der så lidt af de grund-læggende ting, vi forlanger, at de fleste folk, der har forstand på ud-viklingsbistand, i dag vil sige, at hvis der kom en dansk ngo og søgte Danida om midler til et lignende projekt, ville de *aldrig* få det god-kendt. Er det ikke meget letsindigt at stemme ja til et projekt, som ikke følger strategien?

Kl. 18:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 18:33

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg mener nu altså modsat hr. Christian Juhl, at det her faktisk følger strategien. Det er jo altså de mennesker, som er ramt hårdest af fat-tigdom, som også rammes hårdest af naturkatastrofer. Det ser vi gang på gang. En organisation som GGGI har jo netop til formål at rådgive nationale regeringer om, hvordan man bedst imødegår det her, hvordan man bedst lægger produktionen om og foretager andre tiltag, sådan at vi sikrer en fornuftig jord også til vores børn og til børnene af dem, der bor i lande, hvor man ikke er lige så heldigt stil-let som vi.

Kl. 18:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærk-ning. Værsgo.

Kl. 18:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren om det, som vi også var lidt inde på over for ministeren, med de her øjensynligt mange gode resultater, der er kommet allerede nu på baggrund af de 90 mio. kr., vi har kastet ud i GGGI-projekter verden over. Jeg vil da også gerne have ordføreren fra Venstre til at prøve at forklare, hvad det egentlig er for nogle gode projekter, som har været 90 mio. kr. værd, og som det i øvrigt også er værd at vi bruger op til 180 mio. kr. på.

Altså, jeg hører ordføreren sige, at man kan se, at man via den her GGGI-bevilling har fået fokus på nogle ting; det var det, ordføre-ren sagde. Og ministeren var inde på, at man nogle steder ligefrem har været så heldig at kunne få lavet en strategi. Det er ligesom så-dan noget lidt Olsenbandenagtigt, kan man sige.

Men kunne Venstres ordfører ikke prøve at fortælle mig lidt, så jeg kunne blive lidt klogere i dagens anledning, havde jeg nær sagt? Altså, hvad er det, de her mange penge er gået godt til? Hvor er det, de har gjort den store effekt? Havde pengene ikke været bedre brugt på myggenet og malariapiller?

Kl. 18:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det korte svar på det sidste spørgsmål er vel nej. Altså, det ene ude-lukker jo ikke det andet. Vi har 16 mia. kr. i den her pulje, og det her handler om 30 mio. kr. hvert år.

I forhold til hvilke resultater man har nået, kan hr. Hans Kristian Skibby, i den udstrækning han ikke forstod ministerens svar, jo læse ministerens talepapir fra det samråd om samme emne, som vi havde her for et par uger siden, hvis hr. Hans Kristian Skibby heller ikke forstod svaret dér. Men jeg kan skaffe det skriftligt, så man kan tyg-g sig igennem det.

Men derudover er det, man skal se på, jo potentialet i det her. Altså, penge, vi har brugt, får vi aldrig tilbage, uanset hvad vi har brugt dem på. Jeg synes nu egentlig, de er givet godt ud, men vi skal jo se på, om det her er noget, som vi ønsker at bruge 90 mio. kr. på over de næste 3 år, og der er vi helt enige med regeringen i, at GGGI har potentialet til at kunne være en rigtig god idé. Og jeg er ikke enig med hr. Hans Kristian Skibby i, at det er en dårlig idé at lave en strategi. Jeg mener ikke, det lyder Olsenbandenagtigt, at man laver en plan frem for bare at sætte et eller andet i værk med hovedet un-der armen.

Kl. 18:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen det kan godt være, at jeg var lidt naiv, men jeg stillede faktisk et spørgsmål om, om ordføreren ikke kunne gøre mig lidt klogere på, hvad det var, de her penge var givet godt ud til. Men jeg hørte ikke et eneste eksempel på noget, der var gået godt. Først nævnte man det der med, at der var fokus på nogle ting. Ministeren sagde, at der var lavet nogle strategier, og nu siger ordføreren fra Venstre så, at nu kigger man også på potentialet. Jo, men det er så-dan noget fluffy politikernesnak.

Hvad er de her 90 mio. kr. konkret givet godt ud til? Hvem er det, der har fået bedre drikkevand? Hvem er det, der har fået mere strøm, sikrere strømforsyning? Hvem er det, der er blevet mindre syg osv.? Altså, nogle ting må da kunne dokumenteres, siden man nu fra Venstres side er interesseret i at give 180 mio. kr. til GGGI.

Kl. 18:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 18:37

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Overdrivelse fremmer forståelsen. Nu er det 90 mio. kr. over 3 år; de andre penge er brugt, og dem får vi altså ikke tilbage igen, selv om hr. Hans Kristian Skibby synes, det kunne være rart.

Der er en række lande, som ministeren også nævnte. Der er f.eks. Indonesien, der er f.eks. Filippinerne, som jo altså er ramt temmelig hårdt af klimaforandringer. Jeg medgiver hr. Hans Kristian Skibby, at man ikke på det her kan se, konkret hvor mange mennesker der er blevet kureret for malaria, eller hvor mange ekstra der er kommet i skole. Men det her er jo en lille brik af den samlede danske udvik-lingsbistand, og jeg mener meget oprigtigt, at det er en god idé, at man laver planer for, hvordan vi kan klimasikre vores fælles planet bedst muligt. Det synes jeg altså er en god idé.

Kl. 18:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 18:38

Kl. 18:40

Frank Aaen (EL):

Man kan vel godt sige, at det her er en slags barn af Venstre – altså, Venstre var i regering, da den her organisation blev etableret og Danmark gav sin støtte, bevilgede 90 mio. kr. Man kan vel også godt tillade sig at sige, at Venstre har været ret meget medvirkende i ledelsen af den her organisation. Nu kommer man i dag og spørger, om ikke vi skal bevilge yderligere 90 mio. kr. Er Venstre i virkeligheden så stolt af det, der er sket indtil nu i den organisation, og synes man, det er gået så godt, at det er værd at ofre yderligere 90 mio. kr.?

Kl. 18:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:38

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Så nærmer vi os jo baggrunden for, hvorfor vi skulle have den her diskussion i dag. Jeg tænkte nok, den ville komme på et eller andet tidspunkt.

Jeg må rette hr. Frank Aaen: Det er ikke os, der har bragt det her i Folketingssalen; det er blandt andre Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti. Det er i øvrigt heller ikke Venstre, som har foreslået at forlænge den her bevilling. Det er regeringen i dag i skikkelse af udviklingsministeren. Det er altså den måde, det foregår på. Vi støtter regeringen; vi er enige med regeringen. Vi mener, at det her er en rigtig god måde at bruge 90 mio. kr. over de nærmeste 3 år på.

Kl. 18:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 18:39

Frank Aaen (EL):

Jo, men jeg synes jo bare, at når man skal bevilge 90 mio. kr. af skatteydernes penge – penge, som kunne bruges på andre formål; vi går jo ikke ind for at skære ned i udviklingsbistanden, og vi går ind for, at det de skal bruges fornuftigt – kunne man måske godt tillade sig at spørge dem, der i den grad har været engageret både i etableringen af organisationen og i udviklingen af organisationen og har set de skandaler, der har været, skandale på skandale, og det er jo ikke bare én skandale, det er jo ikke bare én flyrejse, det er jo hele organisationens fødsel, der er fyldt med skandaler, om det er nogen god idé at kaste 90 mio. kr. mere efter det. For uanset om Venstre synes, at det er regeringen, der gør det, vil Venstre altså åbenbart stemme for.

Kl. 18:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 18:40

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det har hr. Frank Aaen fuldstændig ret i at vi vil stemme for. Det ville jo også være halsløs gerning at kaste gode penge efter dårlige. Men vi er faktisk meget tilfredse med det arbejde, som bl.a. bestyrelsesformanden for GGGI har stået i spidsen for, og som netop har betydet, at der blev ryddet op i de her ting. Det er det, jeg hører ministeren sige; det er det, jeg ser revisionsrapporterne vise: at der netop er blevet ryddet op i de her ganske rigtigt kritisable forhold. Så jeg er glad for, at der sidder en kompetent bestyrelsesformand for GGGI og håndterer det her.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Trine Mach, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:40

Trine Mach (SF):

Tak. Jeg er meget enig med ordføreren i, at 90 mio. kr. naturligvis ikke er meget ud af de omkring 16 mia. kr., men jeg går ud fra, at ordføreren også er enig med mig i, at derfor skal man stadig væk sikre, at de 90 mio. kr. bliver brugt på ordentlig vis, og måske endda sikre, at de giver mest mulig bistand for pengene. Det er i hvert fald et mantra, som vi har diskuteret på et samråd i sidste uge. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om ordføreren vil sige, hvad det er, der gør, at lige præcis GGGI er den organisation udi grøn vækst- og grøn omstillings-rådgivning, som giver mest mulig effekt for danske bistandskroner.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 18:41

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Vi er sådan set enige med regeringen, når regeringen siger: Jamen GGGI leverer noget på et niveau, som ingen andre tilsyneladende gør – altså det niveau, som hedder, at man går ind på regeringsniveau, laver en strategi og får den ført ud i livet. Der er vi enige med regeringen. Det mener vi altså ikke at der nogen andre som kan bidrage med på samme niveau som GGGI. Og det synes vi er et vigtigt led i den her vigtige opgave, at man altså får lagt nogle strategier for, hvad det er, man laver, så man ikke, som hr. Hans Kristian Skibby sagde det før, løber af sted med hovedet under armen og uden en plan.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Trine Mach.

Kl. 18:41

Trine Mach (SF):

Jeg er ikke utilbøjelig til at være enig i, at det er korrekt, at der ikke er så mange, der leverer på samme niveau, og det er nok godt det samme. Men jeg tænker, om ordføreren måske vil kommentere spørgsmålet, om ikke det vil være rimeligt, at der er nogenlunde de samme kriterier for en hvilken som helst organisation, der skal agere på baggrund af danske udviklingsmidler eller bistandskroner. Skal man ikke anlægge de samme kriterier i forhold til resultater og dokumentation for, hvad man kan levere? Og er det ikke også i ordføreren øjne sådan, at GGGI måske ikke har været helt så heldige på den konto, som rigtig mange ngo'er f.eks. har været det? Det er ikke, fordi ngo'er skal overtage opgaven, men der er måske en eller anden skævhed i, hvordan man vurderer de organisationer, som skal have penge.

Kl. 18:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:42

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg er meget enig i, at vi skal holde rigtig godt øje med vores bistandsmidler. Og det, jeg hører ministeren sige, er også, at man har opstillet nogle meget klare krav og nogle meget målbare kriterier for det. Men hvis vi stiller som et krav, at der ikke må ske svipsere undervejs, kan vi nøjes med at give udviklingsbistand til Norge, som i

hvert fald økonomisk ikke rigtig har behov for det. Der er jo altså masser af ganske udmærkede ngo'er, som også har haft udfordringer. Det kan man jo se inde på Udenrigsministeriets hjemmeside. Det gælder jo blandt andre Dansk Røde Kors, og det gælder IBIS, og det gælder CARE Danmark, og det gælder for så vidt også Mellemfolkeligt Samvirke, som også har haft problemer og har måttet rage nogle kastanjer ud af ilden. Hvis man tror, der ikke er udfordringer og problemer i udviklingsarbejde, er der et eller andet, som man har misset undervejs.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren; der er ikke flere spørgsmål. Og den næste ordfører er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:43

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Da vores ordfører desværre er blevet forhindret, stiller jeg op her og vikarierer på bedste vis.

Der kan siges utrolig meget om GGGI, og det har vi også gjort fra Socialdemokraternes side. I den forbindelse er der stadig væk en række spørgsmål, bl.a. til Lars Løkke Rasmussen, som vi nok aldrig lykkes med at få svar på – vi har i hvert fald ikke fået dem endnu. Men det, vi også har sagt hele vejen igennem, er, at GGGI ikke er en hvilken som helst organisation, og at man ikke bare kan trække støtten fra GGGI og give pengene til en anden organisation, som så kunne opfylde det samme formål. Hvis man har fulgt den danske debat om den lidt lemfældige omgang med pengene i GGGI – rejser på første klasse, bonuspoint, rejsen til Lars Løkke Rasmussens datter ved en fejl osv. osv. – kunne den mest nærliggende løsning jo være, at man måske sagde, jamen så lad os trække stikket til det her, sløjfe enhver form for støtte til foretagendet og få lukket skidt.

Det vælger vi ikke at gøre, og når vi ikke gør det, har det nogle årsager, som måske ikke gør sig lige så godt på forsiden af aviserne og ikke er lige så nemme at kommunikere, som nogle af de budskaber, som i dag er kommet fra forslagsstillernes side, men som ikke desto mindre er mere tungtvejende og vigtigere for både klimaet og Danmark.

Årsagen til det er for det første, at mellemstatslige organisationer, der arbejder med at implementere klimapolitik på den måde, som GGGI gør, ikke hænger på træerne. Som det er de fleste bekendt, rykker FN-systemet meget langsomt, og hvis vi skal gøre noget ved klimaforandringerne, er det altafgørende, at de enkelte stater, som faktisk er indstillet på at gøre noget, har fora, hvor de kan gå sammen og overføre viden, samarbejde og blive hjulpet på rette vej. Det er afgørende vigtigt for udviklingslandene, at de ikke begår de samme fejl, som vi andre lavede, dengang vi opbyggede vores industri-samfund og vores vækst. De står nu over for at skulle bygge energinfrastrukturen op, og det gør en kæmpe forskel for klimaet, om man vælger at satse på kul og fossile brændsler, eller om man vælger den grønne vej med vindmøller og solceller. Uanset hvad man gør, er det en meget, meget langsigtet investering, og derfor skal vi sikres os, at de ikke bygger kulkraftværker, som typisk har en 40-50-årig levetid, og som derfor er vanskelige at lave om på. En mellemstatslig organisation som GGGI kan hjælpe med at træffe de rigtige beslutninger og kan bidrage til at overføre viden om grønne energisystemer.

For det andet handler det om, at GGGI har levet op til de krav om forandringer og stramninger, som de er blevet bedt om. Er de nået i havn? Det er de nok næppe, men de er på vej, og indtil videre er GGGI verdenssamfundets bedste bud på at skubbe på den grønne omstilling på præcis den måde, som de gør. Derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte opfordringen til at trække aktstykket tilbage.

Kl. 18:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 18:46

Christian Juhl (EL):

Vores opfordring går nu altså også på at droppe bevillingen og ikke på at udskyde den.

Jeg vil gerne høre ordføreren, om han er lige så stolt af bestyrelsesformanden, der er indsat i GGGI, som Venstres ordfører var. Det ville da være interessant at vide, om det er sådan, at man går rundt og er stolt over den slags ting. Det synes jeg da i hvert fald vi skylder vælgerne et svar på.

Så vil jeg bede ordføreren om at tage stilling til punkt 2.7 i græsrøddernes kritiske gennemgang af organisationen. De skriver:

Det er ikke lykkedes os at finde et sted, hvor ministeren forklarer sine strategiske valg. Det er vores indtryk, at nogle internationale organisationer supplerer hinanden, andre overlapper hinanden, og nogle konkurrerer reelt med hinanden. Læsning af bl.a. klimapuljen giver indtryk af en vis spredt fægtning, hvor der mangler en klarere strategi for, hvilke fonde og internationale organisationer som får dansk støtte.

Er det ikke en meget, meget alvorlig kritik af en organisation som GGGI, hvis vi nu skal snakke om det rent faglige?

Kl. 18:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:47

Jens Joel (S):

Jeg forstod det, der blev læst op, som en kritik af, hvordan vi støtter, og derfor må jeg jo svare på, hvorfor det er, vi støtter GGGI. Det er, fordi vi mener, at man med den opgave, som man løfter i GGGI ved at gå ind og lave noget kapacitetsopbygning og ved at gå ind og hjælpe, så de lokale myndigheder, de nationale myndigheder i de forskellige lande kan gøre noget, har en forudsætning for at kunne komme til at hjælpe på en måde, som faktisk er ret enestående.

Det ændrer jo ikke på – som hr. Christian Juhl også har fremført flere gange – at der er kritikpunkter. Og ministeren har også fremført, at der har været kritik af det arbejde. Men det, vi vurderer i den nuværende situation, er: Kunne vi have brugt pengene endnu bedre de sidste 3 år? Det tror jeg der er en del i debatten der tyder på at vi kunne have gjort. Men det, vi må se på i dag, er jo: Tror vi på, at den opgave, som GGGI er sat i verden for at løse, og som de skal løse fremover, er den rigtige, og vil vi støtte den? Og det mener vi faktisk godt man kan – også med henblik på, at der jo er blevet strammet op på rigtig mange ting i forbindelse med vores gennemgang og ministeriets dialog med GGGI og i øvrigt de andre bidragydere.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:48

Christian Juhl (EL):

Så vil jeg gerne gentage spørgsmålene. Synes hr. Jens Joel, at man skal være stolt over bestyrelsesformanden, der er indsat i GGGI's bestyrelse? Han har foreløbig brugt 90 mio. kr. på adskillige aktiviteter, som aldrig ville blive godkendt i almindelige Danida-projekter. Og synes ordføreren, at der er en direkte sammenhæng mellem strategien, hvor vi siger, at der skal være rettighedsbaseret tilgang, fattigdomsorienteret tilgang, involvering af lokalsamfundet, og så det, GGGI præsterer, når man vurderer de første 3 år? Det burde vel væ-

re sådan, at man skal vurdere de første 3 år, før man kan gå videre med de næste 3 år. Synes ordføreren helt ærligt, at der er sammenhæng mellem strategi og så det, GGGI præsterer, og er han stolt over formandens aktiviteter?

Kl. 18:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:49

Jens Joel (S):

Der er masser af ting, som er sket, og som vi har kritiseret. Der er jo også ting, som formanden selv har sagt at han ikke var stolt over, og som skulle gøres anderledes. Og på den baggrund er der jo håb om, at man kan blive klogere. Jeg synes faktisk ikke, den mest interessante diskussion er formandens ageren i den her sammenhæng. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi ikke har været stolte over alt det, der er sket, men det har formanden jo heller ikke, og nu er der blevet rettet op på det. Derfor siger vi, at vi tager det udgangspunkt, at vi skal have strammet op på de ting, der ikke var styr på i starten, men vi tager også det udgangspunkt, at hvis det arbejde, man ønsker at lave, og det arbejde, man nu kan lave, er et fornuftigt stykke arbejde, som der er brug for for klimaets og for udviklingens skyld, så vil vi også gerne støtte op om det, også selv om der mildest talt har været nogle problemer i den første periode.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil egentlig gerne prøve at spørge ordføreren om noget helt konkret, og det er med hensyn til det, vi jo kunne se i december måned 2013, nemlig at der blev bevilget nogle ekstremt store lønforhøjelser til både mellemledere og selvfølgelig også topledelsen i GGGI, altså til dem på direktionsgangen osv. Det er jo en løn, man får skattefrit, naturligvis, for man er jo humanitær, bestemt. Sådan er det jo: Man skal have sin løn skattefrit, og så må vi andre bare betale noget mere.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren: Er det at acceptere en lønforhøjelse på 30-40 pct. i sådan en organisation noget, som Socialdemokraterne bare synes er helt legitimt i Danmark, hvor der jo via vores skatteyderbetalte midler nu desværre ser ud til at være flertal for at give op til 180 mio. kr. til GGGI? Det er det, vi med den her bevilling kommer op på at acceptere til sådan en organisation, hvor man giver lønforhøjelse til medarbejderne på 30-40 pct.

Altså, prøv at føre det tilbage til Danmark. Hvis det foregik i Danmark og det var Røde Kors i Danmark, der gennemførte en lønforhøjelse på 30-40 pct., eller det var Kræftens Bekæmpelse eller måske andre organisationer her, hvordan ville man så ikke tolke det? Det undrer os i Dansk Folkeparti, at Socialdemokraterne sådan bare uden videre synes, at det her er en rigtig god idé.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:51

Jens Joel (S):

Vi skal prøve at holde fokus på bolden her, og det, vi siger, er, at vi faktisk synes, at det arbejde, som GGGI laver, er en god idé at få lavet, og med de opstramninger og de tilpasninger, man har lavet, tror vi også at GGGI i fremtiden vil have mulighed for at lave det.

Jeg har heller ikke, al den stund at det kun er 40 minutter siden, jeg blev ordfører på den her sag, nogen mulighed for at gå ind og kommentere de personalesager, eller hvad man nu skal kalde det, som hr. Hans Kristian Skibby efterlyser svar på. Det hverken kan eller vil jeg for nuværende. Men jeg er sikker på, at ministeriet vil være behjælpelig med at svare, hvis man sender et spørgsmål over.

Kl. 18:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må altså indrømme, at jeg synes, det er underligt, at man kan gå op som ordfører for så stort et parti med så stor en indflydelse i Danmark og så bare sige: Det her ved jeg ikke noget om. Det kan godt være, at ordføreren ikke har været ordfører i ret lang tid på det her, men ordføreren valgte jo trods alt at holde en ordførertale uden nogen form for begrænsning for, hvad vi måtte stille af spørgsmål. Det var i hvert fald sådan, jeg forstod det.

Derfor spørger jeg bare: Hvad er partiet Socialdemokraternes holdning til, at man har valgt at give lønforhøjelser på 30-40 pct. til ledelsen i GGGI i december måned 2013?

Det er en organisation, som ordføreren nu står og siger har gjort det godt, så de skal have et skulderklap fra Danmark, de skal have 90 mio. kr. Så må ordføreren da også kunne give et simpelt svar på et simpelt spørgsmål.

Kl. 18:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 18:52

Jens Joel (S):

Nu er jeg forfatningsretligt ikke helt hjemme i det her, men jeg tror faktisk ikke, at jeg kan stå heroppe og sætte begrænsninger for, hvad Folketinget må eller ikke må. Så jeg tror, at man altid må stille spørgsmål. Jeg sagde ret tydeligt, at jeg ikke var ordfører på den her sag, og at jeg derfor vikarierede, men jeg kan jo af gode grunde ikke forhindre folketingsmedlemmer og gode kollegaer i at stille spørgsmål. Det siger sig selv.

Jeg kan så berolige dem, der er bange for, at man ikke kan få en socialdemokrat til at svare på det her, med at sige, at hvis hr. Hans Kristian Skibby sender de her spørgsmål skriftligt til ministeriet, vil der være en socialdemokrat, som tilfældigvis også er ministeren, som besvarer disse spørgsmål.

Kl. 18:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lone Loklindt, Radikale Venstre. Hun får lov at komme lidt frem i ordførerrækken.

Kl. 18:53

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Tak for det. Radikale Venstre er imod det beslutningsforslag, som SF og Enhedslisten har fremsat. Jeg vil gerne forklare hvorfor. Lad mig starte med begyndelsen. Det danske engagement i GGGI har i det seneste års tid været genstand for meget stor opmærksomhed og stærk kritik. Det er med god grund, fristes jeg til at sige, for de administrative uregelmæssigheder, der er blevet afdækket i revisionsrapporter, de ekstravagante rejseregler og hr. Lars Løkke Rasmussens manglende dømmekraft, hans timelange pressemøde og min partifælles beslutning om at trække sig som minister samt Udenrigsmini-

steriets interne undersøgelser er alt sammen elementer, som har forbindelse til Danmarks støtte til GGGI, og som har fået stor mediebevågenhed. Det har ikke været kønt alt sammen, og det har på alle måder været en ærgerlig vinkel på dansk udviklingsbistand, som normalt kendes på helt andre standarder og kvaliteter.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at der skal være plads til at skelne formål og indhold fra procedure og administration. GGGI har til formål at vise både fattige udviklingslande og nye vækstøkonomier, at grøn vækst ikke er en barriere, men en investering og mulig vej til varig vækst. Det arbejder GGGI på ved at støtte udviklingslande i design og gennemførelse af grønne vækstplaner. Et fælles donorreview i september 2013 peger på, at GGGI er god til at placere sig som en tillidsvækkende partner for regeringer vedrørende grøn vækst. 22 lande har skrevet under på den internationale aftale, der etablerede GGGI. Og i efteråret 2013 fik organisationen en ny ledelse, og her i foråret tiltrådte Yvo de Boer som ny generaldirektør.

Tilbage i 2011 gav Danmark sit første rammebidrag på 90 mio. kr. finansieret af klimapuljen, den globale ramme og af fattigdomsrammen. Det er så denne støtte, som med aktstykke 96 skal fornys. Fra radikal side har vi hele tiden holdt fast i, at en ny bevilling skal leve op til de krav, man normalt stiller til den form for bistand. Det har derfor stor betydning, at den nye appraisalsrapport leverer en positiv vurdering af relevans, effekt og effektivitet, ligesom det har stor betydning, at de administrative uregelmæssigheder i hovedsagen er bragt i orden. Det er ikke tilendebragt, der er mere at gøre, men organisationen har også fokuseret indsatsen og dermed lukket kontorerne i København og London, og med en ny generaldirektør er der skabt tillid til strategier og ledelse.

Organisationen er nået langt i sin korte levetid, har fået status som betroet rådgiver, og der begynder at komme resultater på landniveau. Det har stor strategisk værdi for Danmark, fordi det er med til at sætte bæredygtig energi og grøn vækst på dagsordenen i den fattige del af verden.

Men rapporterne siger også, at det halter på det strategiske plan med hensyn til at samtænke grøn vækst, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse. Det er vel netop den hovedanke, som ligger bag beslutningsforslaget. Det er også hovedbudskabet i en uafhængig evaluering, som fire danske ngo'er har fået udarbejdet. Det anerkendes, at organisationen begynder at skabe resultater, formår at arbejde som betroet rådgiver og med helt andre muligheder for samarbejde med centrale ministerier såsom finansministerierne i landene. Det er noget andet end det, sædvanlige donorer og udviklingsorganisationer kan gøre.

Men der skal gøres mere for at integrere civilsamfundet og bekæmpe fattigdom med GGGI-initiativerne. Derfor lægger vi i Radikale Venstre også vægt på, at det, som udviklingsministeren har svaret Udenrigsudvalget om det fremtidige arbejde, fastholdes, nemlig at der pågår et arbejde med at formulere en ny strategisk plan for 2015-2020. Som en del af arbejdet med den nye strategiske plan vil der blive udarbejdet såkaldte rammenetværk med indikatorer for målopfyldelse af de enkelte projekter for GGGI som organisation, og Danmark vil arbejde for, at der udvikles redskaber til at måle effekten af aktiviteterne, både hvad angår fattigdomsorientering, og hvad angår integration af civilsamfundet.

GGGI arbejder også på at lave politikpapirer om miljømæssige og sociale hensyn samt CSR. Med den organiserende af GGGI, der er sket i lyset af den megen kritik, og især med det potentiale, der er for at skabe reelle anderledes resultater med en stærk generaldirektør, som fuldt ud forstår Danmarks politiske ønsker, er vi i Radikale Venstre indstillet på at fortsætte bevillingerne til GGGI i forventning om, at Danmark stiller tydelige krav til såvel fattigdomsorientering som inddragelse af civilsamfundet. Og sidstnævnte kan vi også selv bidrage til gennem bilaterale civilsamfundsprogrammer, og det er selvfølgelig også med en 3-årig bevilling en forudsætning, at vi før

udbetalingerne i 2015 og 2016 får vished for, at GGGI har styrket økonomifunktionerne. Vi skal finde en fornuftig model, som tilfredsstiller donorer, altså vores krav, men som ikke samtidig betyder, at de skal bruge alle ressourcer på kontrol og revision.

Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 18:59

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne spørge fru Lone Loklindt, om ikke hun selv synes, at det er lidt vanskeligt at forsvare den her situation, når man hele tiden skal snakke om, hvad man forventer at organisationen vil komme til i fremtiden. Nu har vi 3 års erfaringer, og fru Lone Loklindt understreger jo nogle af de skandaløse ting, der har været – en perlerække af skandaler, ikke kun en enkelt skandale. Er det ikke lidt svært at forsvare den, når man samtidig tænker på, at organisationen på væsentlige områder ikke lever op til den strategi, vi har som fælles dokument og fælles udgangspunkt for vores udviklingsbistand i Danmark?

Kl. 19:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 19:00

Lone Loklindt (RV):

Jeg mener ikke, at organisationen tidligere har levet op til de strategier, vi har – det har vi jo set beviser på. Men jeg mener faktisk, at den del, der handler om at få grøn vækst bredt ud i verden, at få lavet om på både energiprogrammer og adgang til bæredygtig energi, er mål, som vi bliver nødt til at bruge forskellige midler til at nå. Og i forhold til sådan som organisationen var, da det var en koreansk ngo, og i det hele taget med hensyn til hele den her renselsesproces, man vel kan sige der er pågået det sidste lange stykke tid, mener jeg faktisk, at man nu må sige, at der er gjort så mange forsøg på at få fokuseret indsatsen, at det er værd at kaste flere penge efter for at se, om vi kan opnå de resultater – også set ud fra, at vi nu får et rammeværk, der faktisk kan vurdere de resultater, der kommer ud af organisationens arbejde.

Kl. 19:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:01

Christian Juhl (EL):

Tak. Til den sidste sætning tænkte jeg: hmm! Den siger jo lidt om, hvordan man tænker: værd at kaste flere penge efter. Jeg vil nødig kaste penge efter nogle i forbindelse med udviklingsbistand, jeg vil gerne diskutere med dem om, hvad der er behov for, og så måske give dem næsten det, der er brug for.

Jeg vil gerne høre, om fru Lone Loklindt ikke mener, at der stadig væk er store problemer med strategien, når vi tænker på rettighedsbaseret tilgang, fattigdomsorientering og involvering af civilsamfundet i de strategier her. Jeg skal senere komme tilbage til – da jeg jo ikke kan gøre det her – hvad jeg mener med de eksempler, der er her i rapporten. Især ngo-rapporten er jo meget entydig i sin kritik (*Anden næstformand (Pia Kjærsgaard)*: Ja tak!) og kommer med en række vejledninger. De udtrykker jo endda i den mest stilfærdige avis, vi har, at man skal droppe ulandsstøtten.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 19:01

Lone Loklindt (RV):

Udtrykket er som regel, at man ikke skal kaste flere penge efter dårlige penge, men jeg mener faktisk her, at vi har lavet en stor investering i at få organisationen trimmet, og derfor er det værd at bruge flere ressourcer. Der er stadig væk ting – det sagde jeg også i min tale – der skal integreres i strategierne i forhold til en kraftigere fattigdomsorientering. Jeg synes, det er for meget at sige, at man, når man arbejder med bæredygtig energi og adgang til energi, så slet ikke fokuserer på fattige – det gør man jo allerede. Derfor er det jo en præcisering af, at vi skal have en større inddragelse af civilsamfund, og at vi selvfølgelig også skal have en tydeligere fattigdomsorientering – det er vi enige om.

Kl. 19:02

Kl. 19:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:03

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti synes, at vi skal spare en del af den udviklingsstøtte, vi giver i dag – vi giver i Danmark over 16 mia. kr. om året i udviklingsstøtte samlet set.

Men når det så er sagt, er vi selvfølgelig tilhængere af, at de penge, man giver, skal gives med rettidig omhu, og at de skal gives til projekter, som man synes er fornuftige, og som virker troværdige. Der synes vi jo, at man i organisationen GGGI har haft chancen for at vise, at man kunne opnå nogle resultater. Jeg har spurgt flere ordførere i dag – og jeg har også spurgt ministeren – om jeg ikke kunne få nogle konkrete eksempler på, hvordan de her penge var endt med at blive anvendt rigtig godt, og hvor man sådan konkret kunne læse, at pengene havde gjort en forskel, frem for hvis vi havde brugt dem på en almindelig standardiseret humanitær indsats, hvis man kan kalde det det, altså nødhjælp, som vi jo kender det fra den almindelige begrebsverden, og det synes jeg faktisk ikke jeg har fået nogen steder fra; jeg synes ikke rigtig, der var nogen, der kom med noget. Ja, man kom med sådan en masse fluffy ord om, at man skabte resultater, man havde i nogle lande også nået at lave nogle strategier, og der var også nogle lande, hvor man havde fået større fokus på nogle delelementer, og så var der nogle steder, hvor man virkelig havde fået uddybet det, så man bedre kunne se potentialet. Men et potentiale i hvad? Det var, som om der i den sætning manglede et eller andet hele vejen igennem. Og derfor synes vi jo, at det giver god mening at sige, at de penge, man giver, naturligvis skal bruges fornuftigt, og at de skal bruges der, hvor man mener at de gør størst mulig nytte.

Flere har tidligere sagt, at man ikke skal kaste gode penge efter dårlige. Nej, det skal man så sandelig heller ikke. Vi synes jo faktisk, at det her desværre har været et af de steder, hvor vi har kunnet se, at den danske indsats kunne have været anvendt langt, langt bedre. Vi har jo også set, at man i december måned 2013 gennemførte nogle meget store lønrammebevillinger i GGGI; alt imens man i GGGI havde den største likviditetskrisen, jævnt før de rapporter, der var revisionsmæssigt, ja, da valgte man at give lønforhøjelser til alle medlemledere og dem på topniveau i 30-40-procentsklassen, naturligvis skattefrit. Så er det jo rigtig nødhjælp, vi taler om. Men sådan er vilkårene åbenbart.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er sund fornuft at støtte initiativer, som målrettet går ind og gør en forskel, men jeg synes også

retfærdigvis vi må sige, at der altså ikke er nogen tegn i sol og måne på, at GGGI har gjort nogen synderlig forskel. Og vi tror heller ikke på, at man i de projekter, som er i gang, vil komme til at se en stor forskel med de her 180 mio. kr., som Danmark med den her bevilgning kommer op på at have bevilget til GGGI, hvor de jo også får mange andre millioner fra en række andre donorlande. Sådan er det.

Men vi kan støtte det beslutningsforslag, som er fremsat fra SF og Enhedslisten, om, at man ikke ønsker at bevilge yderligere millioner til GGGI – og det er vel at mærke ud fra en udviklingspolitisk betragtning, hvor det ikke handler om alle de andre trakasserier, som vi har oplevet i dag, hvor nogle ønsker at bringe alle mulige andre ting ind i debatten.

Kl. 19:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Trine Mach, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:06

(Ordfører)

Trine Mach (SF):

Vi savner ofte en offentlig debat om og et folkeligt engagement i udviklingsbistanden. GGGI har på sin egen måde leveret en bane for det af den lidt kedelige slags, nemlig administrativt rod, mangel på resultater, mangel på fokus, mangel på strategi og mangel på ledelse. Det er ikke ligefrem det, vi gerne vil debattere i SF, når vi skal diskutere dansk udviklingspolitik, og hvad vi skal bruge vores mange gode udviklingskroner på.

Det undrer os en lille smule, at alt det her administrative rod og den store offentlige bevågenhed i det hele taget omkring GGGI ikke har gjort, at SR-regeringen har benyttet lejligheden til at gøre op med sine forgængeres prekære valg af støtteobjekt. Det havde været nemmere, og det havde også været politisk klogere at sige, at det var det, og så se sig om efter en anden måde at fremme målene om bæredygtighed og grøn omstilling til gavn for verdens fattige på. Det er ikke, fordi vi skal forfalde til en multolerancekultur, eller fordi vi ikke skal være de svære steder, og det er heller ikke, fordi det ikke godt må gå galt en gang imellem – det gør det, og det vil det gøre, hvis man satser på at være steder, hvor der virkelig er brug for det – men fordi det i GGGI's tilfælde snarere er reglen, end det er undtagelsen.

Det er svært at se, når man læser evalueringer og vurderinger af GGGI, hvorfor organisationen skal have en yderligere bevilling. I den seneste appraisalrapport lyder det jo, at GGGI står over for en række centrale, strategiske spørgsmål angående sin rolle, fokus, funktionsmåde – spørgsmål, siger rapporten, som organisationen stadig væk ikke har leveret svar på. Alene af den grund kunne man set med vores øjne stoppe bevillingen, og der nager en lille mistanke om, at der ikke er anvendt samme nidkærhed omkring kontrollen med skatteborgernes penge, som når det gælder almindelige udviklingsorganisationer. I vores øjne er valget af GGGI et udtryk for en bekymrende lethed, når det gælder brugen af danske udviklingsmidler. At man skal tilse danske erhvervsinteresser og vækstfremme igennem udviklingspolitikken, har været undervejs længe, og det kan man have forskellige holdninger til. Men det må dog være sådan, at de midler, der anvendes, fortsat skal leve op til de samme kriterier, som er stillet til alle andre.

Hvis man så går til selve substansen, kan man sige, at valget af GGGI jo er et politisk valg, som kæder klimaspørgsmålet meget tæt sammen med kommercielle interesser og nok desværre lidt for tæt. Ser man på listen over GGGI's partnere, finder man danske Vestas og Danfoss sammen med den stærkt frihandelsorienterede amerikanske tænketank Peterson Institute for International Economics og en række andre vestlige organisationer. Fraværet af grønne organisationer er slående.

Vi synes, at udveksling og overføring af erfaring fra rige til fattige lande er godt og rigtigt, og det er også noget, man skal bruge bistandskroner på. Men det store spørgsmål er bare, om der kommer noget grønt og noget bedre for miljøet og klimaet ud af de mange millioner kroner, som GGGI forvalter, og det er der desværre ikke ret meget der tyder på er tilfældet.

Den anden side af den diskussion handler jo om de udviklingspolitiske prioriteter, som flere ordførere har været inde på i debatten indtil nu. I vores øjne er det sådan, at samtænkningen af handel og vækst på den ene side og udvikling på den anden ikke bare skal betyde, at erhvervslivet og vækst dagsordenen skal længere ind i udviklingspolitikken. Det skal altså også betyde, at udviklingsdagsordenen skal fremmes, når handels- og vækstinitiativer gennemføres, ikke mindst et fokus på rettigheder, fattigdomsbekæmpelse, bæredygtighed og social inklusion. Der må man bare sige, at GGGI står som et strålende eksempel på, hvordan en sammenkobling af handels- og udviklingsinteresser i hvert fald ikke bør foregå. Formålet for GGGI er at rådgive regeringer om, hvordan man skaber grøn vækst og grøn omstilling, og selv der, hvor evalueringen af GGGI's indsatser faktisk er forholdsvis positiv, er det endog meget svært at finde fattigdomsorientering og inddragelse af borgerne.

Bundlinjen er, at et fokus på vækst, uanset hvor grøn den er, ikke på nogen måder er en garanti for, at det giver løft til fattige mennesker, og det bør det være, når pengene kommer fra den danske udviklingsbistand. At væksten, som bistandskronerne skal bidrage til at fremme, skal være grøn og bæredygtig, er selvfølgelig indiskutabelt, men det skal også være socialt bæredygtigt, og det skal understøtte de mål, som vi sammen har valgt at vores danske udviklingspolitik skal bygge på – fremme af rettigheder, inklusion og bekæmpelse af fattigdom. Summa summarum må man bare sige, at GGGI simpelt hen ikke lever op til det her. Selv hvis man holder sig til den grønne vækst dagsorden, kan man se, at det altså er så som så med reelle resultater. Det er et politisk valg, hvilken organisation man vælger at støtte, og vi mener, at det her er den forkerte at satse på.

Så vil jeg bare sige til sidst, at nu har vi jo igennem længere tid diskuteret udviklingsbistandens folkelige forankring, og vi har sammen glædet os over med ministeren, at den seneste måling viser, at der er et flertal af den danske befolkning, der bakker op om det nuværende niveau for udviklingsbistanden. For et år siden var der en måling, der viste, at befolkningen var klar til at skære ned. Sager som GGGI gør næppe noget godt for opbakningen til dansk udviklingspolitik, og man kan faktisk frygte, at flere penge til indsatser af den karakter kan være med til at underminere den seneste positive udvikling. Så lad os nu bruge de 90 mio. kr. på noget andet end på en på mange måder skandaleramte organisation, og lad os holde fast ved at videreudvikle dansk udviklingspolitikks vigtige fokus på bæredygtighed, fattigdomsbekæmpelse og rettigheder. Tak.

Kl. 19:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Thyra Frank. Hr. Christian Juhl er ordfører for forslagsstillerne, men det er ikke nu – han står bare parat. Det er først fru Thyra Frank.

Kl. 19:11

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Da Liberal Alliances ordfører på området ikke kunne være til stede i dag, skal jeg hermed redegøre for Liberal Alliances holdning til B 120 ved at oplæse ordførertalen.

Det bliver under ingen omstændigheder med opbakning fra Liberal Alliance, at der bevilges yderligere 90 mio. kr. til GGGI for perioden 2014-2016. Vi har ikke tillid til, at hverken organisationens formål, opbygning, resultater eller fortsatte drift er på et niveau, der kan retfærdiggøre og forsvare, at Danmark fortsat skal anvende ud-

viklingsmidler på organisationen. Tværtimod finder vi, at historien om GGGI er historien om, hvad der sker, når institutionsinteresser og modefænomener overtager dagsordenen, når vi taler om udviklingsbistand.

Liberal Alliance kan imidlertid ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Vi opfatter det som et politisk overflødigt drilleforslag. Den almindelige gang i sådanne sager er jo, at regeringen fremlægger aktstykker i Finansudvalget, som herefter tager stilling til bevillingen. Vi afventer derfor behandlingen i Finansudvalget og vil i den sammenhæng stemme imod bevillingen. Desværre forventer vi ikke, at det nytter særlig meget, da både den nuværende og den tidligere regering er dybt indblandet i hele denne sag og derfor har travlt med at vaske hænder. Den håndvask vil Liberal Alliance ikke bidrage til.

Vi vil imidlertid heller ikke medvirke til almindeligt politisk drilleri. Vi vurderer de konkrete aktstykker fra sag til sag ud fra en samlet vurdering, og det vil vi fortsat gøre. Liberal Alliance kan således ikke støtte B 120.

Kl. 19:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Frank Aaen (EL):

Nu ved jeg godt, at fru Thyra Frank ikke er ordfører på området, og det respekterer jeg fuldt ud. Der var bare sådan en lidt principiel holdningstilkendegivelse, som ikke havde direkte med den her sag at gøre, nemlig det med, om det er politisk drilleri at tage sager fra Finansudvalget ned i Folketingssalen. Der vil jeg bare gøre opmærksom på – og jeg behøver ikke noget svar – at det er en regel, som der er fuld enighed om i Finansudvalget, at partier kan bede om at få ting ned til åben debat i Folketingssalen, i stedet for at vi kun har en lukket debat i Finansudvalget. Så derfor er det her ikke drilleri, det er sådan set bare demokrati.

Kl. 19:14

Thyra Frank (LA):

Det siger jeg videre til ordføreren på området.

Kl. 19:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så skal jeg måske lige indskyde, at uanset om man er stedfortræder heroppe eller man ikke er, så har alle og enhver ret til at stille spørgsmål. Sådan er det.

Så er det faktisk hr. Christian Juhl.

Kl. 19:15

(Ordfører for forespørgerne)

Christian Juhl (EL):

Mange tak for ordet. Hvem skal have gavn af bistandsmidlerne? Det er jo sådan set spørgsmålet, vi diskuterer i dag med udgangspunkt i GGGI. Det er en meget omstridt organisation, som vi alle kender historien om, og regeringen vil nu gerne have, at de skal have et indskud på endnu 90 mio. kr. At regeringen fortsat bakker op om den skandaleramte organisation, er udtryk for et bekymrende skred i, hvad vores udviklingsmidler må gå til. Støtten er udtryk for en udviklingspolitik, der er helt afkoblet fra den danske befolkning, og som har et overdrevent fokus på at pleje danske erhvervsinteresser.

Jeg har selv arbejdet med udviklingsbistand i omkring 20 år, og jeg har aldrig set noget magen til, og jeg er dybt chokeret over, at regeringen fastholder, at vi skal yde bistand til den her organisation. Det står i skærende kontrast til en udviklingspolitik dedikeret til fattigdomsbekæmpelse, som der ellers historisk set har været fokus på med de danske udviklingsmidler, og som jo blev præciseret, da vi sammen vedtog den nye strategi for udviklingssamarbejde i 2012.

Det skred mener Enhedslisten skal stoppes. Et første skridt, som den socialdemokratiske minister kunne tage for at modgå skredet, vil være at støtte op om Enhedslistens og SF's forslag og droppe støtten til GGGI. Regeringen bør i det hele taget genoverveje sine prioriteringer af bistandsmidler. Vi anerkender selvfølgelig, at der siden efteråret har været noget af en udskiftning af ministre på området, hvorfor en vis slinger i strategien er svær at undgå, men vi opfordrer til, at der i langt, langt højere grad skal sættes fokus på at støtte op om økonomiske, sociale og politiske rettigheder – noget, som den nuværende ministers forgængers forgænger jo gjorde meget ud af, og som vi mener er langt mere i trit med, hvad den danske befolkning forstår ved udviklingspolitik.

GGGI er måske det bedste eksempel på, hvordan en sammenkobling af handels- og udviklingsinteresser tilføjet en verdensfjern borgerlig tilgang til, hvad bistandsmidler må bruges på, i hvert fald ikke skal foregå. Ud over at være hr. Lars Løkke Rasmussens private rejsebureau, hvor fråds, svindel og korruption har været en del af hverdagen, er pointen med GGGI, at organisationen skal rådgive regeringer om, hvordan der skabes såkaldt grøn vækst. I GGGI's forståelse handler dette først og fremmest om, at regeringer i det globale Syd skal implementere den *rette* lovgivning og herigennem facilitere de *rigtige* investeringsprojekter. Problemet er bare, at mens lovgivningen og projekterne ofte belønner erhvervsinteresser, får almindelige mennesker sjældent gavn af dem. Og i værste fald kan det endda skade de i forvejen marginaliseredes kår yderligere. Jeg henviser til det citat, jeg også havde af ministeren, om, at det netop ikke skulle skade de fattige unødigt, det skulle jo helst gavne dem.

Ifølge en nylig evaluering af GGGI's arbejde fra en række af de danske civilsamfundsorganisationer kan GGGI's arbejde med den etiopiske regering netop vise sig at gøre mere skade end gavn. I det etiopiske regeringsudspil til en fremtidig udvikling af landbrugssektoren, hvor man velvilligt har lyttet til GGGI, er hele det fattigdomsbekæmpende element således fraværende. Nok viser det, at de lokale regeringer er glade for samarbejdet, men i udspillet tages socioøkonomiske hensyn til Etiopiens mange småbønder slet ikke alvorligt. Spørgsmålet om, hvordan civilsamfundet inddrages i udviklingen af landbrugssektoren, behandles slet ikke. Og yderligere diskuteres det end ikke, hvad en øget kommerialisering af landbruget vil betyde for småbønderne, herunder hvem der skal have ret til hvilken jord, på trods af at land grabbing-fænomenet, hvor store landbrugsområder overtages af udefrakommende investorer, er særdeles udbredt i Etiopien. Gennemføres strategien i sin nuværende udformning, kan befolkningens økonomiske, sociale og politiske rettigheder således ende med at blive sat helt over styr som følge af indblanding fra GGGI.

Kl. 19:19

Ministeren har tidligere rost GGGI for, at organisationen har vundet indpas hos en række regeringer i det globale Syd, men når teknokraterne i regeringerne og GGGI altovervejende tænker på erhvervslivets interesser og ikke i nærværdigt omfang bekymrer sig om, endsize lytter til den befolkning, som politikerne rammer, hvad nytter det så? Og grunden til, at jeg netop har taget Etiopien som eksempel, er, at det blev brugt som det eneste eksempel på, at der var succes med organisationen, men som jeg håber at de fleste kan forstå, er der ingen succes i den historie.

Jeg vil også gerne gentage, hvad andre har sagt heroppefra: Vi har set, at en ny måling viser, at et meget beskedent flertal af danskerne, 53,3 pct., bakker op om det nuværende niveau for bistandspolitikken, og det skulle vi nødig sætte over styr. Jeg erkender, at hr. Lars Løkke Rasmussen som formand har gjort, hvad han kunne, for at sætte opbakningen til dansk udviklingsbistand over styr, men jeg synes, det skal stoppes. Den sorte søndag den 20. oktober 2013, hvor han måtte forklare overforbrug og svindel for åben skærm i mere end 3 timer, håber jeg aldrig nogen sinde vi kommer til at se igen –

hverken i forhold til en minister eller en formand for en bestyrelse for udviklingsbistand.

Vi frygter, at en yderligere pose penge på 90 mio. kr. til initiativet vil vende den seneste positive udvikling, og derfor anbefaler vi ikke at bevilge pengene. Indtil videre tyder det imidlertid på, at regeringen er fuldstændig kold over for befolkningens forargelse over GGGI. I stedet fortsætter regeringen sin fortælling om, at der er sket forbedringer, uden skelen til stemningen generelt i befolkningen. Herudover hæfter man sig ved GGGI's prisværdige målsætninger, men ligesom med Etiopieneksemplet vil vi også sætte et stort spørgsmålstegn ved en målsætning, der ikke tager udgangspunkt i at fremme befolkningens økonomiske, sociale og politiske rettigheder.

Blev den danske befolkning i højere grad inddraget i udviklingsspørgsmål, er det min klare vurdering, at flertallet ville være enig i vores udgangspunkt om, at udviklingsmidlerne ikke fortsat skal gå til skandaleramte teknokratororganisationer som GGGI, men først og fremmest bør sætte verdens fattige og marginaliserede i centrum.

For det første har vi ikke fået noget væsentlig positivt for de første 90 mio. kr. andet end dårlig omtale. Nogle kalder det en trimmet organisation, og det vil jo vise sig i fremtiden, for der er mange gode ønsker for, hvor det her ender. For det andet følger strategien i GGGI slet ikke den danske regerings og det danske Folketings strategi på væsentlige områder. Og folk, der har forstand på det, understreger endda, at en dansk bistandsorganisation aldrig ville få godkendt projekter, som GGGI har fået godkendt, og de ville i hvert fald aldrig få 90 mio. kr. til at trimme en organisation, før man var begyndt at snakke om, hvad man nu skulle til at gå i gang med. For det tredje er der intet i det, ministeren har sagt, og i de svar, han har givet, der indikerer, at de næste 90 mio. kr. vil give afkast. Advarselslamperne at tændt for fuld hammer, og der er kun én opfordring til regeringen, og det er: Lad være med at bevilge de her penge, men sørg for, at vi holder dem hjemme og bruger dem på nogle fornuftige udviklingsbistandsprojekter.

Kl. 19:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgere. Men ministeren har bedt om ordet.

Kl. 19:23

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jeg vil gerne takke for debatten her i dag og også takke for, at flertallet klart støtter regeringens ønske om at fortsætte støtten til den organisation, som vi selv har arbejdet på at oprette til gavn for ikke mindst arbejdet mod de ufatteligt store konsekvenser af klimaforandringerne og til gavn for en grøn udvikling.

Det er jo en debat, der også har afsløret, at GGGI – hvis der var nogen, der ikke skulle have fået øje på det indtil nu, for det har regeringen nemlig – har været udsat for kritik og også en berettiget kritik. Det har vi jo selv set i den faglige undersøgelse, som regeringen har lavet, og den undersøgelse, som en række ngo-organisationer har stået bag. Og netop derfor er nogle af de kritikpunkter, de væsentligste af de kritikpunkter, også indarbejdet i regeringens videre arbejde med GGGI i forhold til den nye strategi, som i øjeblikket er ved at blive formuleret for GGGI. Så det passer jo ikke, når Enhedslistens ordfører ligesom siger, at regeringen ikke har lyttet til kritik. Jo, for det er en kritik og nogle punkter, nogle opmærksomhedspunkter i GGGI, som vi selv er opmærksomme på, og hvor der skal rettes ind.

Så nævner bl.a. Enhedslistens ordfører i debatten, at nu skulle vi jo hellere forsøge at komme tilbage til det udgangspunkt, som min forgængers forgænger havde i udviklingspolitikken, og jeg tror, at ordføreren henviser til den strategi, der er lagt for Danmarks bistand og prioriteter i bistanden i de kommende år. Og der kan jeg sige til Enhedslistens ordfører, at det er nøjagtig den samme strategi, der gælder for udviklingsarbejdet i dag, også med mig som minister. Det

handler om, at vores bistand skal være fattigdomsorienteret, at vores bistand skal understøtte menneskerettigheder, skal understøtte demokrati og skal understøtte en grøn omstilling ude i landene. Det er der ikke ændret en tøddel på, og det tror jeg også Enhedslistens ordfører er udmærket klar over.

Nu har jeg også arbejdet med udviklingsbistand i rigtig mange år – i mere end 20 år, tror jeg – og jeg vil også bare sige, at jeg ikke i den tid har set den type organisation, som vi nu har med at gøre her, altså når det kommer til at være en organisation, der sikrer, at både de lande, der modtager støtten, og de lande, der giver støtten, sidder sammen i bestyrelsen og dermed sammen tilrettelægger strategien for organisationen. Det giver en helt anden tilgang til netop arbejdet i udviklingslandene, hvilket jo også anerkendes i de rapporter, der er lavet om GGGI's arbejde.

Så bliver det sagt, at organisationen ikke har bidraget til andet end at skabe dårlig omtale, og flere har efterlyst konkrete eksempler. Det må jo så være, fordi man ikke har læst ordentligt i materialet, for der er helt konkrete eksempler på, hvad GGGI har opnået af resultater indtil nu, som ikke er nok, som ikke er tilstrækkeligt – det er vi helt med på, der skal mere til, og det arbejder vi for – men lad mig bare nævne det, for at også Dansk Folkepartis ordfører lige får hele baggrunden for bevillingen med.

Vi kan tage Filippinerne. Nu har jeg nævnt Etiopien, så lad os tage Filippinerne, som er et af de mest sårbare lande i forhold til klimaforandringerne. Her har man haft et projekt, der gik ud på at demonstrere, hvordan særlig udsatte provinser kan blive mere stabile og mere modstandsdygtige – og der er opstillet konkrete strategier for, hvordan de bliver det, som efterfølgende kan implementeres.

Jeg kan tage Indonesien, hvor GGGI har bistået myndighederne med at udvikle lokale strategier for grøn vækst, bl.a. ved at træne embedsmand, og hvor man også har lavet et program, der skal reducere udledningen af drivhusgasser som følge af afskovning, som er et stort problem i Indonesien. Man har også ydet rådgivning til etablering af to nye institutioner i både Øst-Kalimantan og Central-Kalimantan for at støtte udvikling og implementering af planer for grøn vækst dér.

Så kan jeg tage Cambodja, hvor GGGI har hjulpet regeringen med at få de lovgivningsmæssige rammer omkring grøn vækst på plads. Der er etableret et nationalt råd og et generalsekretariat for grøn vækst, og der er også udviklet nationale grønne politikker, planer og strategier, som kan bruges til at implementere grønne initiativer i Cambodja.

Kl. 19:28

I Peru, som jeg også godt vil fremhæve, samarbejder GGGI med de mest relevante ministerier om udvikling af skovsektoren, særlig på en økonomisk og miljømæssigt levedygtig måde, fordi det altså udgør et stort indtægtsgrundlag og kan give mange jobs til rigtig mange fattige i Peru.

Så nu synes jeg måske, at jeg har forsøgt at nævne nogle af de ting, som bl.a. Dansk Folkepartis ordfører, SF's ordfører og andre ordførere skulle have læst sig til som baggrund for debatten her, for der er leveret konkrete resultater. Men der skal leveres flere konkrete resultater, og det er også baggrunden for det videre arbejde fra regeringens side.

Det er til sidst vigtigt for mig at få påpeget tre ting. Som det første er det, at GGGI har gjort en stor indsats for at få rettet op på de fejl og mangler, som vi har påpeget. Nu har man senest fået en ny leder, som jeg også godt vil fremhæve, nemlig Yvo de Boer, som er en anerkendt klimaforkæmper og har været leder af FN's klimasekretariat, og før det var han direktør i det hollandske miljøministerium, og han har også haft en rolle som special global adviser i et stort klimarevisionsfirma. Det er en anerkendt person, som nu står i spidsen for GGGI, og som jeg også har tillid til leder organisationer på rette vej.

Vi har også som det andet, jeg gerne vil fremhæve, en række prioriteter for det fremtidige samarbejde med GGGI, hvor vi ønsker at slå fast, at der skal være fattigdomsorientering, at der skal være civilsamfundsinddragelse i GGGI's arbejde, hvilket flere også har efterlyst her i dag, altså at man sparker en åben dør ind, og det arbejder vi for.

Endelig vil jeg som det tredje også gerne sige, at der ikke er tale om en blankocheck i forhold til bevillingen til GGGI. Der er helt klare processer og helt klare krav til, hvad GGGI skal leve op til, for at Danmark udbetaler den bistand, som vi nu foreløbig har bevilget for 3 år – men hvor vi hvert år kræver, som jeg også nævnte i min indledende tale, klare fremskridt i forhold til GGGI's virksomhed, for at vi udbetaler.

Så derfor fastholder vi aktstykket med henblik på behandling i Finansudvalget snarest muligt. Men jeg takker for debatten.

Kl. 19:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Christian Juhl (EL):

Jeg sætter pris på ministerens store iver og forsøg på at forklare, at det her er en god organisation. Jeg tror, der skal tales meget længe og meget varmt for den organisation, for at ret mange danskere synes, at det her er en god idé. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for 2½ år siden sagde den daværende regering det samme: Det her er en god organisation, vi får endda en plads i bestyrelsen, og vi kan bruge den danske erfaring til at få det her til at køre. Og: Der er klare krav til, hvad vi skal levere, og vi har så mange erfaringer med det her, at det nok skal gå godt.

Virkeligheden blev en anden. Pengene er brugt, som fru Lone Loklindt fortalte, og endda ikke særlig fornuftigt. Det indrømmede hun dog på regeringens vegne. Vi prøver igen med en ny runde, 90 mio. kr., siger udviklingsministeren så. Synes udviklingsministeren ikke, at det godt kunne – i hvert fald for dem, som ikke sådan beskæftiger sig så meget med udviklingsbistand – lyde lidt hult, at man siger, at nu prøver vi igen, når man nu har den historie, som trods alt er 2½ års erfaring med den her organisation? Er der slet ingen situationer, hvor udviklingsministeren kunne finde på at sige, at nu løber vi af gården, eller nu trækker vi snoren, eller hvad der er det moderne udtryk for den slags ting? Er det sådan, at vi altid skal blive i pladsen?

Kl. 19:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 19:32

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Nej, vi skal kun blive i pladsen og arbejde i organisationer, hvor vi tror at organisationen gør en forskel. Det tror jeg her. Det er, som om Enhedslisten har fået en tvangstanke i forhold til GGGI, fordi der har været nogle problemer. Ja, det har der, det har vi alle erkendt. Og hvad gør man så, når der er problemer? Så løser man problemerne frem for at rende skrigende væk. Og derfor bliver vi og løser problemerne.

Det er jo ikke rimeligt, at Enhedslisten bliver ved med at fremstille det, som om der ikke er nået nogle resultater. Altså, nu har jeg lige stået og gennemgået sådan ret intensivt, hvad der er sket i forhold til Filippinerne, hvad der er sket i forhold til Peru, hvad der er sket i forhold til Indonesien, hvad der er sket i forhold til Cambodja, og de resultater kan Enhedslisten jo altså ikke fjerne, uanset hvor meget man gerne ville, for de beviser, at GGGI har løst konkrete opgaver og med succes. Der skal løses endnu flere, og derfor bliver vi.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 19:33

Christian Juhl (EL):

Tak. Når der er problemer, løser vi dem – bliver der sagt. Men problemerne kan jo være så uoverstigelige, at det ville være fuldstændig tåbeligt at kaste gode penge efter dårlige penge, som det er blevet kaldt tidligere her. Når man siger, at nu vil man gerne fortælle, hvordan der er holdt møder med Filippinernes regering, Perus regering og den indonesiske regering, så er det ikke en tvangstanke hos mig. Så er det et forsøg på at bruge den sunde fornuft og sige: Er det det, vi har fået for 90 mio. kr.? Og vil der ske det samme, når jeg kigger på de her lande og får lov til at få en tekst, f.eks. på dansk, som man kan læse, og så går i dybden, som jeg har gjort det med Etiopien, nemlig at det viser sig, at det billede, som ministeren maler op, faktisk er et skønmaleri? Så synes jeg ikke, der er meget at hente eller mange forhåbninger at have til fremtiden for den her organisation.

Kl. 19:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 19:34

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Altså, jeg ved ikke, hvorfor hr. Christian Juhl opfatter det som problematisk, for det er, som om man fremstiller det sådan, at vi arbejder på at få regeringen til at gøre noget i de pågældende lande. Det er, som om det er problematisk. Hvad er det, Enhedslisten hele tiden forsøger i det her land? Det er jo at påvirke regeringen. Og det gør man altså også fra GGGI's side ude omkring i en række udviklingslande i verden, påvirke dem til at lave grønne strategier, gøre en indsats mod klimaforandringer og for grøn omstilling og lave konkrete strategier og implementere dem. Det er da efter min opfattelse et fuldstændig vigtigt og nyttigt stykke arbejde, foruden at regeringen er overbevist om, at hvis man ikke gør noget, sker der absolut intet.

Så jeg forstår simpelt hen ikke Enhedslistens principielle modstand mod det, som GGGI er sat i verden for at gøre. Jeg kan godt forstå, at man kan have kritikpunkter. Det har vi jo også haft fra dansk side og fra den danske regerings side, og dem forsøger vi nu at indarbejde og får indarbejdet i den kommende strategi for GGGI. Men udgangspunktet er altså, at vi bliver og rydder op, og vi render ikke af pladsen.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby. Der er kun to spørgsmål, værsgo.

Kl. 19:35

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren om noget. Nu har ministeren jo også haft tid til at læse på lektien med hensyn til at komme med nogle eksempler. Og jeg takker selvfølgelig også for det ihærdige og flotte forsøg, som ministeren gjorde. Men det er jo bare en forkert måde at lave et regnestykke på, vil jeg sige til ministeren. For det er jo ikke sådan, at man bare skal måle det ud fra nogle rådgivere, som har været på nogle projekter i Indonesien og Filippinerne. Man skal jo måle det på, at der vistnok er 18 forskellige lande, der igennem 3 år har givet penge, siden GGGI overgik til en ny styreform. De lande har givet langt større beløb end de 90 mio. kr., som Danmark har givet. Derfor skal effekten af de penge, som er givet, også måles i forhold til den samlede bevilling af penge til de

projekter, som GGGI har gennemført. Der er det så, vi sagde, at jeg selvfølgelig anerkender, at man kan finde nogle, for jeg har læst rapporten, vil jeg sige til ministeren. Det er sådan typisk, at når man ikke rigtig ved, hvad man skal sige, kan man altid sige, at modparten ikke har læst det. Så tror folk nok på det, når de ser det i fjernsynet. Men sådan er det ikke.

Men jeg synes jo bare, at effekten skal måles ud fra, hvor mange penge man har brugt, og hvad vi konkret har fået ud af det. Der er pointen bare fra Dansk Folkepartis side, at vi desværre ikke ser ud til at have fået ret meget.

Kl. 19:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 19:36

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Det var jo ikke mig, der begyndte at spørge ind til konkrete eksempler på, hvad der er opnået ude i landene. Nu har jeg givet ordføreren eksemplerne på det, og så siger ordføreren, at det behøvede jeg ikke at gøre, for dem havde han læst om i forvejen. Så var der sådan set ingen grund til at spørge mig om det. Og så kan ordføreren jo også selv bekræfte, at der er nået konkrete resultater. Der er opnået helt konkrete ting i helt konkrete lande til gavn for de landes befolkninger.

Ting starter jo altså et sted. Det starter med, at man bliver overbevist om, at det er nødvendigt at gøre noget for at medvirke til at skabe redskaber i forhold til klimaforandring; skabe grøn omstilling. Det starter med, at man bliver enige om at gøre det i et parlament eller i en regering, og så bliver der opstillet planer for det, og så gennemfører man de planer. Der er selvfølgelig grænser for, hvad man kan nå at se af resultater efter 2 år. Det er jo den tid, organisationen har virket i i sin nuværende form. Vi vil jo først om nogle år kunne se, hvad de konkrete resultater ude på jorden bliver af de strategier, når de bliver implementeret og ført ud i livet.

Kl. 19:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 19:37

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er det sådan, at ministeren jo er nummer tre minister i rækkefølgen bare under den nuværende regeringovre i Udenrigsministeriet på den her post. Derfor kan man jo heller ikke sige, at ministeren skal vide alt om sine forgængere. Men som jeg husker det, dengang vi havde den begyndende GGGI-sag herhjemme, kom det bl.a. frem, at en af de danske donationer på 30 mio. kr. røg direkte ud af Udenrigsministeriets pengekasse og over til et Londonbaseret revisionsfirma, som havde lavet nogle rådgivningsprojekter i et tredjeland. Vi ved jo alle sammen godt, at rådgivning koster, og det betyder selvfølgelig også, at der er nogle penge, der er havnet i London og er blevet i London. Det giver altså ikke udvikling i forskellige lande rundt omkring.

Kl. 19:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 19:38

Handels- og udviklingsministeren (Mogens Jensen):

Jamen jeg har ikke lagt skjul på, at der i GGGI's første år har været – nu har jeg også sagt det flere gange her – nogle børnesygdomme, som vi er ved at få kureret. De skal kureres fuldstændig, og det bliver de. Og Danmark vil følge klart op på det i forhold til de nye ret-

ningslinjer for økonomi og revision, som nu er blevet indført på det centrale kontor i Seoul, og som selvfølgelig også skal implementeres ude på landeniveau. Der skal ikke være nogen slinger i valsen, og det vil vi helt klart forfølge i bestyrelsen.

Kl. 19:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udenrigsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:39

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 3. juni 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:40).